

ROBERT TURCESCU

ÎN APOI LA TURUL DOI

8 dialoguri despre lovitura de stat

Călin **GEORGESCU**

Ion **CRISTOIU**

Adrian **SEVERIN**

Marius **TUCĂ**

Toni **GREBLĂ**

Anca **ALEXANDRESCU**

Dan **DUNGACIU**

Cozmin **GUȘĂ**

Cine uită, nu merită!

NICOLAE IORGA

CUVÂNT ÎN DESCHIDERE

Sunt încredințat că aceste interviuri vor trece nemiloasa probă a timpului. Dialogurile au fost realizate la momentul potrivit: nici prea aproape de zilele în care s-au petrecut faptele, nici prea departe de punctul lor culminant. În felul acesta, detaliile semnificative au rămas limpezi în memoria celor cu care am dialogat, dar s-au și șlefuit în egală măsură, astfel încât, în multe dintre paginile acestui volum, veți găsi un ton potrivit și o privire lucidă asupra evenimentului teribil petrecut pe 6 decembrie 2024, când Curtea Constituțională a României a anulat alegerile prezidențiale.

Trebuie să fixez însă, de la bun început, o cheie de lectură: nu aveți în fața ochilor un rechizitoriu și nici o atitudine neutră asupra temelor puse în discuție. Ba dimpotrivă, mă bucur să spun că am reușit, prin bunăvoința celor pe care i-am intervievat, să surprind perspectiva subiectivă, dar perfect argumentată, a unor oameni care au fost mai mult decât implicați în vârtoarea acelor zile.

Am tot auzit că istoria este scrisă de învingători. La ora la care apar aceste interviuri, e foarte greu de spus dacă, prin anularea alegerilor prezidențiale, a fost vorba de victoria cuiva, cu excepția unei oligarhii politico-administrative care a reușit să-și conserve, în felul acesta, rangul și privilegiile. De pierderi însă putem vorbi deja pe mai toate fronturile. Un inventar al stricăciunilor produse de această decizie este încă în derulare, însă consecințele se văd în fiecare zi și vor fi, în timp, aproape imposibil de surmontat,

pentru că, la temelia noii societăți democratice românești de după 1989, a apărut o fisură în profunzime. Anularea alegerilor prezidențiale din 2024 a fost o lovitură dată statului român, pentru că a distrus, pentru cel puțin câteva generații de acum încolo, încrederea românilor în puterea votului democratic. Din această perspectivă, lovitura dată statului român în 6 decembrie 2024 poate fi echivalată, fără emoții semantice, cu o lovitură de stat.

V-am avertizat câteva paragrafe mai sus: nu veți citi o dizertație academică despre ce s-a întâmplat cu anularea alegerilor prezidențiale. Interviuurile din acest volum sunt declarații ale martorilor și trăitorilor evenimentelor petrecute, iar valoarea acestor mărturii va crește în timp. Sunt absolut convins că, dacă astăzi unii vor fi tentați să catalogheze un astfel de demers ca fiind unul profund subiectiv, peste ani vor ajunge să reevalueze ceea ce s-a consemnat în aceste pagini. La rece, departe de fierbințeala și viteza cu care s-au derulat întâmplările, ceea ce rămâne este doar mărturia trăitorilor, iar interviurile pe care le-am inclus în acest volum sunt interviuri cu oameni care au trăit pe baricade acele momente.

Am căutat să lansez încă de la bun început acest avertisment către cititori, nu din teamă că demersul meu editorial ar putea fi înțeles greșit. Îmi asum cu plăcere – și veți vedea și voi de ce! – tonul deloc neutru al acestor pagini și îl consider cât se poate de potrivit pentru a contura emoțiile, semnele de întrebare și atmosfera acelor zile. La urma urmelor, despre revoluții și despre lovituri de stat nu se poate vorbi cu detașare nici măcar în simpozioane științifice, darămite într-o carte de interviuri. Așa că privesc cu plăcere, cum spuneam, accentele subiective pe care le-au pus partenerii mei de dialog în conversațiile avute. Ba, mai mult, țin să se consemneze că am încurajat o astfel de perspectivă!

Asta sper să facă diferența dintre un interviu sec, în care se mimează obiectivitatea, și un dialog firesc, aproape colocvial pe alocuri, din care ies la suprafață nu doar informații și puncte de vedere, ci și frânturi din personalitatea celor intervievați.

În ceea ce mă privește, odată cu apariția acestui volum, voi fi mai mult decât bucuros să știu că am contribuit măcar cu o fotogramă la proiecția unui episod complicat și enigmatic pe marele ecran al istoriei noastre recente. Sunt recunoscător tuturor celor care și-au rupt din timpul lor prețios pentru a-mi acorda aceste interviuri și, în egală măsură, le mulțumesc anticipat tuturor cititorilor. Un gând de recunoștință aparte se îndreaptă spre minunata mea soție, Oana, care m-a susținut și în realizarea acestui proiect, iar fetelor mele, Vera și Ioana, le mulțumesc încă o dată că au atât de multă înțelegere și iubire pentru un tată jurnalist.

ROBERT TURCESCU

noiembrie, 2025

*Sunt campion mondial
la răbdare. Întrebarea
care se pune e: dacă eu
mă întorc? Privesc înainte
cu iubire. O mână de viteji
va schimba această țară!*

CĂLIN GEORGESCU

1

CĂLIN GEORGESCU

Robert Turcescu: *Să ne întoarcem la noaptea în care ați fost declarat câștigătorul turului întâi al alegerilor prezidențiale, domnule Georgescu. A fost o imensă surpriză pentru foarte mulți dintre cei care au urmărit scrutinul, dar sunt curios: cum ați primit dumneavoastră acest rezultat?*

Călin Georgescu: În primul rând, nu ne întoarcem, pentru că încă suntem acolo, iar rezultatul l-am primit cu liniștea semănătorului care a semănat adevăr și atunci se așteaptă la o recoltă bogată. Am semănat adevăr și am stat în credință, pentru că, știți, cum spunea Bartolomeu Anania, nu îmi place să ajung la bătrânețe gârbovit moral. Și atunci, pe acest principiu, mă așteptam la acest rezultat, pentru că am semănat, cum v-am spus, adevăr în credință pură și corectă în fața lui Dumnezeu.

RT: *Putem spune că a fost punctul culminant al unei campanii pe care ați declanșat-o cu mult timp în urmă?*

CG: O acțiune, dacă vreți să o luăm așa, pe care o gândeam de foarte mulți ani. Pentru că am văzut nu doar ce este în România, ci

am văzut ce este în lume și totul se așeza pe minciună. Omul a fost făcut după chipul și asemănarea lui Dumnezeu, nu a fost făcut după chipul și asemănarea diavolului, și este bine să fie și rău în lume, că atunci realizăm ce este binele. Pe de altă parte, nu puteam să fac altceva decât ceea ce simțeam. Am văzut ce se întâmpla în lume, lucruri similare cu mersul unei campanii: vine cineva, ridică niște panouri publicitare, bannere și spune „Vom avea bani, vom avea pâine!”, dar e evident că ei, în spate, au alte interese. Din cauza aceasta, sau pe acest motiv, eu am acționat exact invers. Și atunci eram sigur, sigur de victorie, nu era niciun dubiu pentru mine și pot să vă spun ceva mai mult: era firesc.

RT: *Deci chiar vă gândeați că veți ieși pe locul întâi după primul tur al alegerilor?*

CG: Sută la sută, sută la sută!

RT: *În ciuda faptului că sondajele de opinie nu indicau nimic de genul acesta?*

CG: Nici n-aveau cum, că nu luau în calcul! Și am avut grijă chiar eu să nu ia în calcul.

RT: *Ați avut grijă?*

CG: Da, am avut grijă. Adică știam niște băieți de-ai Sistemului în piață, care făceau afaceri — și fac și acum, cât or mai face — cu Sistemul, cu statul. Și, cu mult înainte să înceapă campania, m-am dus la ei și le-am zis: „Uite, domnule, aș avea și eu nevoie de o sponsorizare”, dar eu nu aveam nevoie de nimic și știam că o să mă refuze. Sigur, se purtau foarte frumos: „Da, sigur că da, sunteți singura noastră șansă” — aiurea, era o minciună asta, că îi știam și m-am dus la punct fix, i-am analizat înainte, știam unde mă duc. Însă m-am dus la câțiva cu speranța că o să fie informat Sistemul: „Călin Georgescu caută bani și nu are.” Și așa s-a și întâmplat. A

fost una din ideile principale: eram foarte interesat ca Sistemul să știe că nu am nimic, din punctul lor de vedere. Adică să începi să investești în bannere, în publicitate, în televiziuni, să plătești nu știu ce campanii televizate, să te duci nu știu pe unde prin țară... Am văzut și am fost instruit prea bine ca să pot să fac ce-au făcut și alții.

RT: *Se poate face o campanie prezidențială la nivelul ăsta fără cheltuieli în campania propriu-zisă?*

CG: Drept dovadă că am făcut! Să știți că teza aceea, când am spus că am avut buget zero, este absolut reală. Pot să caute pe tot mapamondul, pot să caute în tot Universul, nu există așa ceva, pentru că nu am avut! Eu, personal, nu am avut buget, bugetul a fost zero.

RT: *Înapoi la noaptea de după primul tur al alegerilor, o noapte foarte interesantă. În acele ore, când ați și avut o declarație în fața presei — eram chiar într-un studio de televiziune și acopeream evenimentul —, pentru toată lumea era o surpriză. V-am văzut declarațiile: păreați optimist, bucuros, emoționat. Vă gândeați, la acel moment, că ar putea interveni ceva care să schimbe rezultatul acelor alegeri prezidențiale?*

CG: Ceva care să atace situația, da, plutea în aer. Și mă așteptam la așa ceva.

RT: *Vă rog să detaliați: de ce plutea în aer?*

CG: Pentru că nu se putea, domnule Turcescu... Era imposibil ca, după zeci de ani — optzeci de ani, de fapt —, într-o formă sau alta de regim cominternist, ei să cedeze așa ușor! Era imposibil! Nu pot să spun că știam sau că aveam, așa, o impresie că, de fapt, ei vor anula alegerile — nici chiar așa, asta nu pot să spun, nu am avut așa ceva în minte, sub nicio formă.

RT: *Nu vă gândeați, la momentul acela, că ar putea face asta!*

CG: Cum vor face, nu. Dar eram convins de faptul că vor face ceva împotriva, asta da! Eram pregătit, dar nu știam ce vor face.

RT: *Care e perspectiva dumneavoastră despre zilele în care s-a trecut de la validarea turului întâi, într-o zi de miercuri, la anularea alegerilor prezidențiale, într-o zi de vineri? Ce s-a întâmplat?*

CG: Tot ce s-a întâmplat are două conotații pentru mine: în primul rând, totul este pentru binele nostru — pentru binele meu și pentru binele suprem al poporului român, foarte terfelit și umilit în zeci de ani. Deci este bine că s-a întâmplat așa. Și al doilea aspect este că totul se face cu îngăduința lui Dumnezeu și am convingerea că s-a întâmplat fix cum trebuia. Pentru că scopul principal pe care l-am avut eu în această acțiune, care — așa cum am declarat — nu a fost o campanie, ci o chemare, a fost să deconspir Sistemul. Vă amintiți că am spus clar: „Nu schimbăm oamenii, ci schimbăm Sistemul.” Asta a fost clar poziția mea și exact asta am făcut.

RT: *Dar Sistemul a schimbat rezultatul alegerilor!*

CG: Nu, nu, domnule Turcescu! Sistemul s-a deconspirat și este în cădere liberă. Este un drum fără întoarcere, absolut fără întoarcere pentru ei!

RT: *În acele zile asistam cu toții la unele decizii luate în premieră absolută. România a fost — și este încă — prima țară din lume unde s-au anulat alegerile prezidențiale. Dumneavoastră nu erați ca noi, observatorii acestui fenomen; erați direct implicat în ceea ce se întâmpla și sunt convins că aveți alte informații. Ce știați că se întâmplă? Știați că se „lucrează” pentru anularea alegerilor?*

CG: Încă o dată vă spun, ca să fim foarte clari în acest interviu: despre anularea alegerilor am auzit și eu așa cum ați auzit și

dumneavoastră. Nu aveam informația înainte. Nu aveam această informație. Eram doar pregătit că vor face ce e mai rău cu putință — asta da. Adică liniștea era liniștea dinaintea furtunii, dacă vreți, în perioada miercuri–vineri. În primul rând, șocul a fost, dacă pot să-i spun așa, în momentul în care miercuri au confirmat că totul este în regulă. Deja asta a fost un punct pe care nu îl simțeam bine, m-ați înțeles?

RT: *Vi se părea neobișnuit?*

CG: Neobișnuit, da. Neobișnuit. Acolo a fost o scăpare a lor, le-a scăpat ceva din mână. Asta, așa, ca idee, pot să vă spun după atâta timp. Dar ce au vrut să facă nu aveam idee. Ce știam însă era că vor acționa — și era firesc.

RT: *De ce era firesc?*

CG: Pentru că toată campania mea — adică toată acțiunea mea, campanie n-aș putea să-i spun — se vedea că a fost făcută, în primul rând, pe libertatea dată persoanei. V-am spus de partea financiară: eram interesat să fac această acțiune strict cu voluntari sau, cum se zice, „cu banul văduvei”.

RT: *De ce așa?*

CG: De ce? Vă spun acum, în acest interviu! Pentru că, în momentul în care — să presupunem — aș fi avut bani și plăteam pe cineva, el nu o mai făcea din inimă. O făcea plătit. Și victoria, biruința, este doar a celui care crede în ea. Domnule Turcescu, dumneavoastră știți cum merg soldații la un război?

RT: *Am văzut în filme.*

CG: Ați văzut în filme, asta-i toată diferența; eu am văzut pe viu! În momentul în care soldatul crede, cu toată ființa lui, în acel destin al luptei lui, așa îi ai — toți ca unul. Altfel, sunt niște pinguini, care la care la primul... nu la primul glonț, ci la primul spin de trandafir în

care cumva se lovesc, strigă: „Aoleu, mamă, mă doare.”

RT: *Ați avut o astfel de armată de oameni fideli în jurul dumneavoastră?*

CG: Am avut o mână de viteji, exact cum am spus. Și era suficient.

RT: *Considerați că, în 6 decembrie 2024, când CCR a anulat alegerile, a fost o lovitură de stat, sau termenul este o exagerare?*

CG: Nu, este modest! A fost mult mai mult decât o lovitură de stat: a fost un puci constituțional. Și, cu această ocazie, noi toți — tot poporul român și toată omenirea — am văzut clar că democrația a fost o vorbă-n vânt și că n-a fost nimic legat de acest concept nobil odată cu 22 decembrie 1989. Și justific!

RT: *Vă rog, argumentați!*

CG: Anii '50 au fost mici copii. Cel puțin, cei de atunci spuneau clar: „Noi suntem. Nu ești în partid? Nu ești cu noi, ești împotriva noastră. Te duci în Siberia, te duci în pușcărie, te duci oriunde.”

RT: *Au fost drame mari în acei ani.*

CG: Categorie, asta și spun, dar cel puțin o făceau pe față, în vreme ce ăștia... Știți, este ca în rugăciunea „Tatăl nostru”, esențială pentru un creștin: „Ferește-mă, Doamne, de cel viclean.” Motivul este simplu: de cel rău mă feresc și singur. Deci, dacă mă uitam la cel care a fost președinte până la aceste alegeri, mă feream și singur — că mă uitam la el și nu trebuia să mă mai rog.

RT: *Și viclenii unde erau, domnule Georgescu?*

CG: Aici a fost viclenia imensă: la cei care au spus „Noi am adus democrația în țară, noi suntem pentru valorile democratice, pentru libertatea omului!” Nu există nicio libertate! Nu există. Și vă mai spun ceva esențial: libertatea fără iubire este zero! Și acest cuvânt — „iubire”, care nu este doar un cuvânt, este o stare de spirit — nu a

fost deloc cultivat în România anilor postdecembriști. A fost cultivat doar jaful.

RT: *Conducătorii trebuie să-și iubească poporul, spuneți.*

CG: Dacă spui „conducători”, spui ceva foarte înalt. Aici au fost doar deținători de putere. Nu au fost conducători, după 1989, în România. Au fost, repet, doar deținători de putere. Conducători nu au existat. Cum nu au existat nici lideri. Știți ce înseamnă lider? Exact cum vă spuneam eu — apropo de o armată — când apare șeful armatei, acela este un lider, adică, din două cuvinte, îi face să freamăte pe toți. Și toți știu că au un țel nobil; nu se duce să-i plătească, nu scoate bani din buzunar!

RT: *Deci, dacă ați mai face o nouă campanie electorală, la fel ați face-o — fără fonduri?*

CG: Fix la fel! Și doar cu spiritul uman trezit.

RT: *Domnule Georgescu, eu am avansat formula deja împământenită „lovitură de stat”; dumneavoastră veniți și spuneți că e vorba de un puci constituțional. Să stabilim niște repere în legătură cu cei care au organizat și, în cele din urmă, au pus în practică acest puci constituțional. Îl așezăm, în primul rând, pe Klaus Iohannis, fostul președinte?*

CG: Domnule Turcescu, la vremea respectivă, acest individ era președintele țării, corect?

RT: *Corect, de-aia am și început cu el!*

CG: Foarte bine, exact! Prin urmare, ca președinte al țării, el știa tot. Sau trebuia să știe tot.

RT: *Mai bine zis așa!*

CG: Așa! Prin urmare, modul în care el a acționat... Mai devreme sau mai târziu, propria lui conștiință îl va judeca.

RT: *Dar credeți că a avut un rol?*

CG: A avut, categoric. Asta v-am și spus!

RT: *A prezidat acea ședință CSAT.*

CG: Eu nu cunosc amănunte...

RT: *Nu cunoașteți?*

CG: ...legate de ce a făcut el și cum a făcut și de ce a făcut. Știți de ce? Pentru că o informație este de genul acesta: poți să-ți pui viața zălog pentru acea informație? Eu așa lucrez cu oamenii mei. Poți sau nu poți? Dacă nu poți să-ți pui viața zălog, înseamnă că este o bârfă de cartier, e o chestie care a plutit în aer și vii și mi-o spui mie. Aia nu mă interesează! Nici eu nu pot să vă spun, pentru că nu am — voi avea, dar nu am — această informație. Pot să am o bănuială, dar pe bănuieli nu judecăm; noi judecăm pe fapte.

RT: *Dar considerați că și-a exercitat atribuțiile de președinte, a vegheat la corectitudinea scrutinului?*

CG: Ținând cont de cum au decurs lucrurile, dacă veghea la corectitudine, ieșea public și spunea: „Au venit la mine atacuri concertate pentru a face asta și asta, îmi dau demisia!” Sau spunea: „Sunt total împotriva și, evident, condamn aceste acte și vor fi deferite justiției!” Din punctul meu de vedere, așa trebuia să facă; or, nefăcând asta... În plus, domnule Turcescu, l-am văzut și noi, fiecare cetățean, în momentul în care și-a dat demisia: păi, acolo vedeai — nu trebuia să ai prea multe informații —, acolo vedeai omul-vasal, omul care ascultă, cum asculta dintotdeauna, niște dispoziții și i s-a spus: „Ia-o la dreapta” sau „Ia-o la stânga”. Și asta a făcut! În momentul în care Iohannis și-a dat demisia, era un executant pur-sânge.

RT: *Aveau nevoie de așa ceva.*

CG: Sigur că de aceasta aveau ei nevoie! De fapt, și respingerea mea a fost pentru că nu ar mai fi avut un vasal. Să vă spun un lucru: știți vremea aceea când era circul cu animale sălbatice? Am avut și eu șansa, copil fiind, să văd aceste spectacole; mă mai ducea unchiul meu, mai întâi la Constanța, apoi mergeam și cu tata. Am văzut la circ, în afară de acrobați, care erau niște sportivi adevărați, animale sălbatice în arenă. Și am văzut și lei, am văzut și tigri, pantere — mi-amintesc pantera neagră, da... Dar un singur animal n-are cum să fie adus la circ, unul singur, care n-are cum să fie dresat, n-are cum să fie închis, n-are cum să fie vasal: lupul. Și ei, când au mirosit că aici e vorba de cineva care nu se va supune niciodată, au zis: „Domnule, nu putem decât să anulăm tot.”

RT: *Cine sunt „ei”, domnule Georgescu?*

CG: Păi, în primul rând, vasalii au un șef, corect? Că altfel nu ai cum să fii vasal: trebuie unul care să-ți dicteze. Și, din datele existente oficial — discutând, cum am spus, apropo de informații, pe date oficiale —, din ultimul raport al Departamentului de Stat referitor la România, a fost administrația Biden, cu Biden în frunte și cu Antony Blinken, cel care a stat la pupitrul de comandă al acțiunii propriu-zise, cu CIA-ul de la vremea respectivă.

RT: *Blinken și CIA... Înseamnă că a cântărit enorm declarația lui Blinken făcută cu o zi înainte de anularea alegerilor!*

CG: Bineînțeles! Atunci când am văzut declarația, era limpede. Dar nu știam — încă o dată vă spun — nu știam cum vor acționa. Însă eram foarte liniștit și foarte relaxat, cum de altfel sunt și acum.

RT: *Blinken a spus atunci că „autoritățile române au descoperit un efort rusesc, de amploare și bine finanțat, de a influența alegerile prezidențiale”.*

CG: Da, așa cum au „descoperit” intervenția rusească în așa-zisul atac la tovarășa asta, Ursula!

RT: *Și avionul ei.*

CG: Tot așa, tot așa „au descoperit” și atunci.

RT: *Maestrul Ion Cristoiu avansează o ipoteză foarte interesantă în care spune că eliminarea dumneavoastră din cursa prezidențială a fost generată de declarațiile prin care v-ați manifestat în favoarea păcii în Ucraina.*

CG: Da, confirm, domnule Turcescu. Vă pot spune din ceea ce știu sigur: asta a fost „piesa de rezistență” care a dus la înlăturarea mea, dincolo de nesupunerea totală față de ce înseamnă establishmentul oligarhic-sorosist. Despre asta vorbim! Restul, aici, sunt unelte; sunt vasali în România. Eu vorbesc de Sistemul pe care l-am cunoscut — știam cu cine mă lupt. Adică nu venisem, așa, pe un câmp de luptă neștiind cine e inamicul; știam precis cine este inamicul! S-a împotrivit — și asta a fost lupta — în momentul în care eu am rostit cuvântul „pace”. Și aici sunt două aspecte. Primul este legat de campania electorală propriu-zisă, la care, evident, și dumneavoastră ați participat ca jurnalist, ca om de presă, și pe care ați văzut-o în toate detaliile ei: au fost 14 candidați, printre care și eu, unul dintre cei 14, cu numărul 11 pe buletinul de vot — îmi amintesc și acum —, iar dintre acești 14 candidați, unul singur, adică eu, a vorbit despre pace. Toți ceilalți 13 au vorbit despre război!

RT: *Corect!*

CG: Mai mult de-atât — și cu asta conchid prima poziție —, în toate dezbaterile, toate, chit că nu am participat la toate (pe unele le-am refuzat, evident, pentru că era clar că tot despre asta se vorbea), toate aveau un singur numitor comun: războiul din Ucraina. Și cum sprijinim noi războiul și cum vom fi împotriva Rusiei și ce se întâmplă cu Rusia... Și eu am pus o problemă firească, inclusiv la ultima dezbateră de la Televiziunea Națională, unde au fost toți — sau, mă rog, cei care au binevoit să fie, să spunem așa — nu slugoii politici de rang înalt: le-am propus tuturor contracandidaților mei ca măcar de data asta să vorbim de interesele României. Adică să vorbim de România: de economia românească, de oamenii ei, de pământul românesc, de școala românească, de industria românească aflată pe butuci, de agricultura românească ș.a.m.d. Evident că am fost refuzat — sigur, în stilul dâmbovițean. Eu am fost foarte elegant, dar așa a venit răspunsul din partea tuturor. Prin urmare, era o singură linie: „Cine vorbește de război, câștigă.” Ei bine, nu a fost așa: eu am vorbit despre pace și am câștigat!

RT: *Acesta a fost scopul?*

CG: Nu că acesta a fost scopul — nu a fost scopul; a fost credința mea, pentru că România este o țară care, în primul rând istoric, nu și-a dorit pământurile nimănui, și-a apărat doar propriul pământ. Cred că și un copil de clasa a patra poate să spună asta în școală, deși, mă rog, nu știu în ce măsură mai poate să știe asta, ținând cont că nu se mai face istorie în școală — dar poate știe de la părinți. Cert este că România și-a apărat doar pământul ei; nu a vrut pământul nimănui și nu s-a dus în războiul altcuiva. Deci noi, de peste 6.000 de ani, nu am făcut decât să ne apărăm propriul pământ. Țăsta e un aspect, în zona internă.

RT: *Și în zona externă?*

CG: În zona externă era foarte clar că această țară numită Ucraina,

fiind un stat artificial — și nu e cazul să intrăm acum în amănunte, pentru că are altă tematică acest interviu, dar, istoric vorbind, se dovedește acest lucru —, această țară aparține altcuiva din cauza datoriilor imense pe care le are, iar acel „cineva” își apără proprietatea privată. Acolo este firma BlackRock, despre care se știe foarte bine. Sunt interese imense legate de resursele acestei țări, dacă se mai poate numi așa. Eu, personal, am doar o mâhnire imensă față de toată această populație, care este asuprită, batjocorită și ucisă din cauza unor psihopați. Eu nu am spus de pomană că România este condusă de patocrație; Europa este condusă de patocrație, nu doar România! Prin urmare, ce s-a întâmplat și se întâmplă în Ucraina sunt doar interese meschine ale altora.

RT: *Mor oameni acolo.*

CG: Unuia singur, dacă îi iei viața dată de Dumnezeu, se cheamă că ești criminal; nu ai voie să faci asta. Pe mine m-a surprins într-un mod atât de neplăcut cum niciunul dintre ceilalți treisprezece contracandidați ai mei nu avea, nu pot să spun curajul, ci bunul-simț să vorbească despre asta. Și să vorbească despre pământul țării lui. Când vorbești despre pământul țării tale, nu poți să vorbești decât despre pace. Tu nu ai cum să-ți aperi ogorul sub ploaia gloanțelor. Nu ai cum să-ți cultivi semințele roditoare în grădina ta sub avioane de vânătoare. Și nu ai cum să-ți crești copiii și să faci copii atunci când vorbești despre înarmare. N-ai cum!

RT: *Revenind la campanie: cum ați organizat-o?*

CG: În campanie, eu am trimis în țară câțiva prieteni. Nu vă imaginați... N-aveam nicio rețea, nu aveam nimic. De fapt, asta a și fost dorința mea: să fac campanie cu acea mână de viteji care au stat lângă mine.

RT: *Cu câți oameni ați lucrat, totuși, dacă ar fi să-i numărați, să dați o cifră?*

CG: Opt.

RT: *Opt?! Opt oameni toată campania?*

CG: Da, opt oameni toată campania. În frunte cu soția mea, desigur. Opt oameni. Și m-au întrebat ce avem de făcut. Și am zis: „Organizați dezorganizarea!”, așa i-am spus celui care se ocupa, oarecum, de ei.

RT: *„Organizați dezorganizarea”? Adică cum?*

CG: Adică nu ne trebuie sedii, nu ne trebuie nimic; doar transmiteți acest mesaj. Am făcut două-trei poze — sigur, cu niște prieteni profesioniști — și am spus: „Doar trimiteți aceste poze, fiecare face ce vrea, sunteți liberi!”

RT: *Și un clip.*

CG: Și un clip, da, e adevărat, corect! Doar atât. Așa le-am spus: transmiteți că fiecare face cum vrea. În momentul în care omul simte că este liber, apare creativitatea. Deci, domnule Turcescu, ideea a fost așa: eu am pregătit funcția de președinte nu ca să ocup eu un scaun, ci ca poporul să fie pregătit pentru deciziile care vor urma în privința prosperității lui și a fericirii lui. El nu are cum să fie nici prosper, nici fericit dacă nu știe cine este. Este esențial ce vă spun aici. De aceea, tot ce s-a întâmplat legat de puciul constituțional sau, mă rog, de acest dezastru cu anularea alegerilor — prima țară de pe glob unde se întâmplă așa ceva —, vă spun și vă repet, a fost spre binele meu și spre binele nostru, suprem, ca popor. Pentru că, dacă nu se întâmpla asta, viclenia continua.

RT: *Asta înțelegeți prin „trezire în conștiință”?*

CG: Da! Și, mai mult de-atât — uitați, vă spun cu această ocazie,

n-am spus-o niciodată public, dacă ei erau deștepți, dar evident că nu sunt, că nu au prea multă minte, și chiar voiau să-mi facă rău și să mă elimine total, atunci mă eliminau — dar vă spun cum, vă spun cheia: mă lăsau să fiu președinte pe 8 decembrie. Și mă eliminau.

RT: *Nu înțeleg. De ce? Cum?*

CG: De ce? Pentru un motiv foarte simplu: că nu se deconspira Sistemul total! Nu era deconspirat la vremea aia; s-a deconspirat ulterior. De aceea am luat hotărârea să merg și în a doua etapă, care oricum era o fraudă mai mare decât prima — vorbesc de cea de-a doua campanie. Aveam soluția să boicotez — era cea mai la îndemână, cea mai bună variantă pentru mine, de fapt. Sau să merg mai departe — era cea mai proastă. Și am ales-o pe a doua. Motivul era că trebuia să se deconspire tot. Iarăși au anulat, ceilalți n-au mai vrut... „Faceți voi!” — și-au dat mingea de la unul la altul.

RT: *Știați că nu veți mai fi lăsat să candidați?*

CG: Aaa, da, bineînțeles — păi cum? Aia chiar că știam!

RT: *De ce credeți că le era cel mai frică dacă ați fi ajuns președintele României?*

CG: Păi, ce v-am spus mai devreme.

RT: *De pace?*

CG: În primul rând a fost decizia europeană și apoi administrația Biden, care își vedea, practic, năruit tot proiectul. Să ne înțelegem bine: printr-un război tu poți să „cureți” tot. Anulezi tot, toată fraudă. Dispar acte. Dispare tot. Nu mai e nimic! „Păi, domnule, a fost războiul. S-a ars.” „Cum, domnule, s-a ars?!” „Domnule, uite, a venit o bombă peste Biblioteca Centrală.” „Cum, domnule?” „Domnule, au dat-o rușii.” Dar, de fapt, au dat-o chiar ei — ați înțeles? Ei au nevoie să fie o scamatorie de genul ăsta.

RT: *S-a mai întâmplat la Revoluție.*

CG: Bineînțeles!

RT: *Ce rol au jucat serviciile secrete în anularea acestor alegeri? Puneți semnul egal între toate serviciile, având în vedere cum s-au comportat la acea celebră ședință CSAT?*

CG: Serviciile au avut rolul principal. Nu pot să pun semnul egal între ele, pentru că ceilalți nu există: este doar SRI.

RT: *Doar SRI?*

CG: Da, ceilalți sunt de umplură.

RT: *Inclusiv serviciul Ministerului de Interne?*

CG: V-am spus: ceilalți sunt de umplură. Știți care e marele noroc al infractorilor în această țară — ăștia grei, care au furat de la stat? Marele lor noroc este că serviciile secrete române nu există! Asta-i tot.

RT: *Dar la anularea alegerilor au existat!*

CG: Este altceva: acolo, ei își apără averea. Domnule Turcescu, serviciile secrete, într-o țară, sunt imunitatea țării — înțelegeți ce spun? Imunitatea! Dacă nu sunt servicii secrete, sunt niște găști. Sunt niște cămătari. Și, normal, ăștia se ocupă de... „Domnule, ce avem noi, ce-am furat? Trebuie să acoperim!” E firesc. Dacă ei se ocupau de imunitatea țării — și nu e vorba de campania aceasta —, România, în primul rând, nu ajungea aici. Păi să o luăm, așa, metodic, doar patru lucruri, ca să nu intrăm prea... Au murit peste 1.100 de tineri pe 22 decembrie 1989. Cine, cum — nu se știe nici acum, după 35 de ani. Apoi a venit Mineriada. Între ele s-a vândut industria la fier vechi. Toată industria. Știți cu cât a fost vândut ARO Câmpulung Muscel? Vă spun eu, că știu: 200.000 de dolari — un apartament. S-a tăiat Tractorul Brașov, a fost nenorocirea de la

maternitatea Giulești, totul a fost lăsat în paragină. Cum s-a vândut Petromul? OMV era cât o benzinărie Petrom. Și, cu toate astea, OMV a cumpărat Petrom. Și ultima este Clubul Colectiv — un mister, de asemenea. Și mai sunt. Nu ne ajunge timpul și nici dumneavoastră cartea. Deci, revenind, doar să tragem o linie: situația este așa — dacă sunt servicii secrete puternice, aceste lucruri nu aveau cum să se întâmple. Nu avea cum o țară care stă pe aur să continue să se împrumute și să spună că nu are bani. E imposibil! Adică serviciile secrete nu au apărat țara, ci s-au apărat doar pe ele!

RT: *SRI — pe care l-ați pomenit mai devreme — a acționat la ordin, în colaborare cu cei care au pus la cale puciul constituțional, sau a fost chiar inițiatorul acestui puci constituțional?*

CG: Cui îi mai pasă de chestia asta, ținând cont de faptul că au făcut-o chiar ei? Are vreo importanță? Niciuna.

RT: *Cum vă uitați la acțiunile și declarațiile fostului președinte CCR, Marian Enache?*

CG: Printr-o singură frază: „Iartă-i, Doamne, că nu știu ce fac!” N-am alte comentarii.

RT: *Chiar nu știa ce face domnul Enache? Eu cred că știa.*

CG: Eu v-am spus ce pot să vă spun eu; restul este inutil. Însă lucrurile, știți cum e, nu rămân așa. N-au cum să rămână.

RT: *Vă așteptați să se întâmple o schimbare?*

CG: Știți cum e? Întrebarea nu e cum au făcut ei. Întrebarea nu este asta. Întrebarea este: dacă eu mă întorc?

RT: *Vă întoarceți?*

CG: Nu știu — așa e întrebarea, nu v-am dat răspunsul!

RT: *Judecătoria CCR Iulia Scânteii a afirmat că decizia din 6 decembrie, de anulare a alegerilor, a fost luată exclusiv pe baza informațiilor furnizate de rapoartele serviciilor secrete. Comisia de la Veneția a întocmit, la rândul ei, un raport în care scria că datele furnizate de serviciile secrete nu justificau o măsură de o gravitate excepțională, precum anularea alegerilor. E ceva ce credeți că vrea să ne transmită doamna Iulia Scânteii, mai mult decât a făcut-o prin declarația propriu-zisă?*

CG: Păi, au ieșit la încălzire. Primesc și ei destule informații și au ieșit la încălzire — și la încălzire dai, așa, ușor, mingea de la unul la altul, faci pase mici.

RT: *Pentru ce se încălzesc, domnule Georgescu?*

CG: Păi, se încălzesc... Atunci când corabia ia apă, primii fug șobolanii de pe ea. E normal, se încălzesc. Nu-i ușor să fugi, știți? După ce mănânci mult și ești cam dolofan, așa, nu ai cum să fugi repede, că nu ai cum! Și atunci cauți să te încălzești, ca atunci când va fi să fie, să poți să fugi.

RT: *Care a fost rolul partidelor mari în acest proces și cum ați perceput reacțiile lor după anularea alegerilor? Au avut vreun cuvânt de spus? În perspectiva ocupării unei funcții prezidențiale, bănuiesc că vă preocupă rolul partidelor politice într-o societate democratică.*

CG: Domnule Turcescu, în primul rând, dovada a fost clară și demonstrația a fost clară că noi nu am fost și nu suntem într-o societate democratică. A fost un fals. Partidele politice din România au mințit toate. Pe mine nu avea ce să mă preocupe chestiunea asta; pe mine mă interesa doar poporul român, nu partidele politice — vă spun foarte sincer. Partidele politice și-au arătat măsura: nu ai cum, în treizeci și cinci de ani, să aduci țara în halul acesta. Nu ai cum! Este imposibil! Deci, undeva, în toată ecuația aceasta, cineva

a trădat.

RT: *Trădare?*

CG: Știți, este interesant că, în Constituția României, încă în vigoare, care are foarte multe lucruri bune, doar că niciunul nu este pus în practică, este un lucru pe care nu-l găsești: nu există ce faci cu trădarea de țară. Nu este acolo așa ceva, cum nu este nicio lege împotriva antiromânismului. Nu este o lege. Sunt legi față de orice anti-altceva, dar nu față de antiromânism, față de o acțiune antiromânească.

RT: *Au trădat partidele politice?*

CG: Am auzit că sunt peste 240 de partide politice în țara aceasta. Niciunul nu și-a făcut treaba. Niciunul!

RT: *Nici AUR?*

CG: Am spus că niciunul.

RT: *Cum evaluați poziția societății civile în fața deciziei din 6 decembrie, de anulare a alegerilor? Mă refer atât la organizațiile nonguvernamentale, cât și la oamenii simpli, care nu sunt înregimentați politic.*

CG: Aici, fiecare și-a arătat adevărata măsură. Conștiința fiecăruia a spus: „Acesta este momentul meu!” — adică al meu, ca persoană, nu neapărat legat de acțiune; vreau să ne înțelegem bine. Deci, acum eu mă pot exprima liber, acum este momentul meu pentru cel mai important țel al omului: mântuirea lui. Pentru că ultimul judecător — dar chiar ultimul — nu este omul, ci este Dumnezeu. Și atunci fiecare s-a pregătit pentru asemenea măsură. Aici s-a văzut realitatea, s-a văzut conștiința fiecăruia și s-a văzut, în mod special, dincolo de această devoalare a Sistemului. V-am spus: o dată s-a devoalat Sistemul — s-a deconspirat —, dar s-a mai devoalat ceva: puțină credință a oamenilor.

RT: *N-au crezut că pot învinge Sistemul?*

CG: Știți de ce? Pentru că deținătorii de putere sunt puși tot de popor. Ca popor, poți să trimiți în Parlament nu neapărat partide politice, dar poți să trimiți parlamentari creștini, care să aibă frică de Dumnezeu, să ducă acolo o conștiință, să spună: „Păi, pe mine m-a trimis satul meu — nu știu, comuna mea, orașul meu. Eu am o responsabilitate uriașă față de oamenii ăia care au avut încredere în mine și m-au trimis pentru ce? Ca să apăr dreptul lor!” Dacă era așa, nu am fi avut scamatoria asta de parlament.

RT: *V-ați fi așteptat la mitinguri de protest de mare amploare, care să forțeze corectarea deciziei CCR de anulare a alegerilor? V-ați simțit trădat de electoratul dumneavoastră? Erați, totuși, câștigătorul primului tur al alegerilor prezidențiale; aveați niște milioane de voturi în spate.*

CG: În primul rând, știam prin ce a trecut acest popor.

RT: *Îi găsiți circumstanțe atenuante, acum?*

CG: Nu! Nu neapărat. Asta e realitatea: nu avea cum.

RT: *De ce nu avea cum?*

CG: Nu avea cum, pentru că a fost instruit să spună că este mic, că este neînsemnat. Care este numitorul comun la tot ce s-a întâmplat din decembrie '89 până acum? Toată clasa politică — toată — a spus un singur lucru: „Nu avem bani, ne ducem la Bruxelles, ne ducem la americani să ne dea bani.” Ăsta este, în general, numitorul comun: toată lumea se plânge că nu are bani. Dar ei stau pe aur! Deci țara noastră stă pe aur — pe aur, ați înțeles? — și, cu toate astea, spune: „Mă duc să mă împrumut.”

RT: *Ce legătură are asta cu mitingurile sau cu protestele despre care vorbeam mai devreme?*

CG: Păi, are! Pentru că, pe acest front, nu există puterea de a face două lucruri pe care le are poporul în mână: are, o dată, votul — și vă asigur că până și cei care declară „Nu suntem cu Georgescu!”, pe mine mă votează — și mai are un lucru: ieșitul în stradă, care nu trebuie să fie decât liniștit. Să fie acolo, să fie prezenți. Dar nu o fac.

RT: *De ce nu?*

CG: Ei continuă această luptă pe Facebook, pe TikTok — adică în spate, știți —, pentru că, spunându-i poporului că e mic și neîmputernicindu-l, tu nu ai tăria să te duci să-ți ceri dreptul tău. Umilința pe care o trăiește o familie, de exemplu, unde copiii nu sunt ajutați, iar familia este umilită prin toate mijloacele de către stat... Nici mama, nici tata nu se duc să-și ceară drepturile. Știți ce fac? Se duc în afara țării.

RT: *Dar asta seamănă a lașitate, domnule Georgescu! Frică, lașitate.*

CG: Eu nu pot să o categorisesc așa. Poate să fie și ce spuneți dumneavoastră, într-un anumit sector. Eu vă spun că așa s-a lucrat. Și ce sădești și ce antrenezi, asta se întâmplă. Eu, de aceea, am spus și declar că o mână de viteji va schimba această țară. Așa a fost și așa va fi.

RT: *Deci nu v-ați așteptat la ample mișcări de protest!*

CG: Nu mă așteptam la acest lucru. Și iarăși vă spun în premieră: pe 6 decembrie a fost o presiune uriașă pe mine din partea celor mai apropiați, din partea prietenilor: „Ieși și spune să iasă lumea în stradă!”

RT: *Vi s-a sugerat acest lucru?*

CG: Nu mi s-a sugerat — mi s-a cerut! Nici măcar n-am mai fost rugat, la un moment dat.

RT: *Vi se reproșează că ați frânat manifestațiile de protest, că n-ați cerut să iasă oamenii în stradă! De ce n-ați făcut-o?*

CG: Pentru că știam care va fi traseul. Îl intuiam. Asta, apropo de tot ce s-a întâmplat, în special împotriva mea, această hărțuire din partea in-justiției, care nu mai vedea principii: ea vedea omul; era legată la ochi, dar a fost legată și la gură, a fost legată și cu mâinile la spate. Știam și nu avea niciun sens. Pentru ce s-o fac, dacă nu era pregătit poporul pentru asta? O victimă, dacă era... Faceți socoteala, sunteți jurnalist de calibru mare, ce se întâmpla, domnule Turcescu? O victimă, dacă era? Una!

RT: *Era nenorocire, da.*

CG: O dată pentru ei și o dată pentru mine! Nu avea niciun sens.

RT: *Dar ați simțit și simțiți solidaritatea oamenilor?*

CG: O, da, bineînțeles! A crescut.

RT: *Exponențial?*

CG: În progresie geometrică! Uriaș, uriaș a crescut, uriaș! Și asta, de fapt, era și scopul meu. Eram sigur că așa se va întâmpla.

RT: *Domnule Georgescu, trebuie să vorbim și despre o altă iluzie care s-a așternut la un moment dat deasupra României — și anume că americanii, administrația Trump, vor face dreptate în legătură cu ceea ce s-a întâmplat în 6 decembrie. V-ați fi așteptat la o implicare mai mare a administrației Trump în legătură cu lămurirea circumstanțelor care au dus la anularea alegerilor?*

CG: Administrația Trump–Vance a făcut totul impecabil până acum! Nu avea de ce să facă ceva mai mult, nu avea cum și nici nu

trebuia. A făcut fix cum era bine de făcut. Eu am, desigur, o relație absolut directă...

RT: *Aveți o relație directă cu administrația Trump?*

CG: Sigur că da, am o conexiune.

RT: *Păi și ce au făcut — iertați-mă că întreb?*

CG: Domnule Turcescu, am să vă spun ceva: nu se fac lucrurile cum am dori noi. Poate am dori, așa, dar nu se fac așa.

RT: *Înțeleg, dar vă întreb făcând apel și la calitatea dumneavoastră de diplomat.*

CG: De aceea vă și spun: vă dau și răspunsul — uitați-vă la cazul Poloniei. Acolo a fost o implicare americană pe față, corect? Da sau nu?

RT: *Da, bineînțeles!*

CG: Deci toată lumea a văzut — și a fost o implicare salvatoare pentru momentul polonez naționalist.

RT: *Și la noi de ce n-a fost?*

CG: Nu se putea, pentru că în România, față de Polonia, care — în primul rând — avea o altă apărare istorică a țării, un alt „capișon”, într-o altă ecuație internațională, noi aici am fost stăpâniți de către lași. Și lașii n-au făcut altceva decât să arate poporului că este mic și neînsemnat — cum v-am mai spus — și, pe de altă parte, ei să fie, din start, vasali. Fiind vasali, pe acest fundal, țara a fost impregnată — ca să nu zic total dovedită — de forțe alogene, pe care nu le poți scoate așa: „Hai, ieșiți afară, că am venit noi, administrația Trump–Vance!” Nu merge chestia asta! Aici vorbim de o infrastructură creată ca un conglomerat.

RT: *S-au înstăpânit aici?*

CG: Exact! E un conglomerat în care, dacă unul de-al lor iese și spune „Nu mai împart cu voi!”, el este automat sacrificat. Și atunci, pe acest fundal, totul se face cu răbdare. Cu mare răbdare! Știți care este cea mai mare putere a unui bărbat?

RT: *Depinde.*

CG: Nu depinde, nu e niciun „depinde”: răbdarea!

RT: *Dumneavoastră aveți răbdare, să înțeleg?*

CG: Sunt campion mondial la răbdare!

RT: *Eu sunt o fire ceva mai vulcanică.*

CG: Da, vă înțeleg.

RT: *Nu mă pot pune în pielea dumneavoastră, evident, și nu-mi dau seama cum reușiți să fiți atât de calm — parcă așteptați ca lucrurile să se rezolve de la sine. Pare o așteptare care nu duce nicăieri.*

CG: Ba da, duce — dar ideea este că trebuie să vezi dincolo. Nu este nicio asemănare la ce exemplu vă dau eu acum, niciuna, dar vreau să înțelegeți că această situație pe mine m-a ajutat foarte mult, să știți. Știți unde m-a ajutat? Să fiu eu mai smerit. M-a ajutat enorm! Eu, dacă acum m-aș întâlni cu băieții ăștia — că ați spus câteva nume acolo, ăla de la CCR, nu știu ce nume ați mai spus acolo —, eu le-aș mulțumi. Le-aș spune: „Măi, mi-ați făcut un mare bine!” Și celui care a fost președinte înainte i-aș mulțumi — m-a ajutat foarte mult. Și pe mine, și pe băieții de lângă mine — vorbesc de mâna de viteji. Foarte mult! Ne-a instruit foarte bine această situație — nu ei, dar ei prin atitudinea lor. Însă, știți, voiam să vă dau acest exemplu biblic: atunci când, în Grădina Ghetsimani, Iisus Hristos știa că va fi luat și răstignit și I-a spus lui Dumnezeu...

RT: „*Tată, îndepărtează de la Mine paharul acesta!*”

CG: Exact! Și la final ce I-a spus? „Dar făcă-se voia Ta!” Dumnezeu știe cel mai bine. O dată pentru mine și pentru acei oameni pe care mă bazez și de care sunt sută la sută sigur — nu doar că nu mă trădează pe mine, dar că nu vor trăda această țară niciodată; nici pe lumea cealaltă n-or s-o trădeze — și, a doua oară, pentru acest popor. Și, uite, vă spun acum o cheie — pe care oricum aș fi spus-o la un moment dat, dar a venit vremea: nu ai cum să faci mișcări radicale spre prosperitatea și fericirea acestui popor decât atunci când poporul e de partea ta. Tot! Deci, dacă astăzi poporul român știe, ca idee — „Domnule, dimineața facem asta și asta” —, iar eu ies și le spun: „Nu mai faceți asta, faceți asta”, așa vor face. De ce? Pentru că e vorba de trezirea în conștiință.

RT: *Vă pregătiți pentru o nouă candidatură la președinție? Sau ați abandonat ideea?*

CG: Domnule Turcescu, eu sunt președinte! E o chestiune doar de timp. Nu este o chestiune de a face altceva. Eu am candidat o singură dată și am câștigat. Nu există acest aspect colocvial „Hai să candidăm și mai candidăm”... N-am ce să... Eu am făcut-o o dată. Ce va urma sunt doar detalii, despre care nici eu, nici dumneavoastră nu știm cum vor fi. Dar ele sunt acolo. Universul deja a stabilit, împreună cu poporul român. A stabilit! Nu cred că este cineva care să se opună Universului pe această lume. Este doar o chestiune de timp.

RT: Când spuneți „Universul” vă referiți la Dumnezeu?

CG: Da, sigur că da! Este stabilit: Dumnezeu pune împărați, Dumnezeu dă jos împărați. Asta este tot.

RT: *În legătură cu 6 decembrie 2024, să înțeleg că nu priviți înapoi cu mânie absolut deloc, domnule Georgescu?*

CG: Privesc înainte cu iubire!

*Când se decide scoaterea din
acvariu se știe și câte grame
are peștele.*

*Anularea alegerilor nu e atât de
gravă ca scoaterea unui candidat
din cursă la masa verde.*

*Cheia este la Iohannis, dar și el va
muri ca Iliescu, fără să spună.*

ION CRISTOIU

2

ION CRISTOIU

Robert Turcescu: *Maestre, v-am auzit spunând că nu vom afla niciodată ce s-a întâmplat cu anularea alegerilor din decembrie 2024. Bănuiesc că e valabil pentru noi, muritorii de rând; cei din sferele înalte ale puterii știu sigur ce s-a întâmplat, nu?*

Ion Cristoiu: Anularea alegerilor seamănă uluitor cu lovitura de stat din decembrie 1989, care, sigur, acum, după 35 de ani, e deja o axiomă: a fost o lovitură de stat, cu multe trădări din interior. Deci așa-zisa „revoltă populară” a fost un pretext, pe care acum îl știm. Asemănarea cu lovitura de stat din decembrie '89 este că, deși s-au aflat între timp foarte multe, tot nu știm ce s-a întâmplat în culise. Bun, știm: s-a întrunit CSAT, au fost presiuni ale unor ONG-uri, s-a întrunit CCR, dar practic – practic, adică ce s-a întâmplat în culise – noi nu știm.

RT: *Avem doar bucăți dintr-un puzzle.*

IC: Avem numai bucăți oficiale! Ca și în cazul loviturii de stat din '89, poți să faci speculații, să lansezi ipoteze pe ce ai văzut, dar documente sau dezvăluiri privind felul cum s-au desfășurat evenimentele, dacă a știut sau nu a știut Ion Iliescu că în dimineața

aia are loc lovitură de stat – asta n-avem.

RT: *Dați-mi un exemplu de documente care credeți că ar putea să vă lămurească! Desecretizarea ședinței CSAT ar fi un bun început?*

IC: Stenograma, da! Însă, după părerea mea, este o pistă falsă, pentru că nu ședința CSAT e cheia. Ședința CSAT și tot ce s-a întâmplat ulterior – întrunirea și deciziile CCR – sunt aspecte de publicitate politică ale unei decizii care a fost luată înainte de către Klaus Iohannis și nu mai știu cine.

RT: *Decizie luată de Klaus Iohannis?*

IC: Noi avem următoarea imagine falsă: că Iohannis, cum spune el, deși a doua zi după primul tur zicea că nu s-a întâmplat nimic, a povestit ulterior că a primit niște telefoane și că a întrunit CSAT. E un fals! Pentru că e greu de presupus că el a întrunit CSAT neștiind ce va decide CSAT.

RT: *Dacă decizia era deja luată, de ce a mai întrunit Iohannis CSAT?*

IC: A întrunit CSAT și a cerut serviciilor să aducă dovezi ușor de desecretizat pentru a justifica, printr-o ședință CSAT și apoi prin CCR, anularea. Anularea a fost decisă de el.

RT: *Deci Klaus Iohannis este elementul principal în toată această...*

IC: Da, este ca Ion Iliescu cu lovitură de stat din decembrie 1989. Ion Iliescu, cred că până a murit, a fost întrebat de nenumărate ori ce s-a întâmplat și de fiecare dată a spus pe de rost aceeași narațiune. Nu numai el, și Petre Roman, și toți cei care au participat. Cei care au primit ordinul – bănuiesc că din afară – și care au luat decizia, nu îți vor spune adevărul nici după ce vor muri!

RT: *A fost un ordin de afară?*

IC: Mai mult ca sigur a fost!

RT: *De ce spuneți asta?*

IC: Pentru că, dacă dăm crezare campaniei împotriva lui Călin Georgescu dintre cele două tururi, este o falsă impresie că el a fost scos din joc și s-au anulat alegerile deoarece era pro-legionar sau pro-rus. Nu! Era anti-Zelensky.

RT: *Cum ați ajuns la această concluzie?*

IC: Cine ar fi studiat cât de cât campania lui electorală, dar și interviul acela celebru pe care mi l-a dat mie, ar fi văzut că el propunea încetarea ajutorului militar pentru Ucraina. Și cred că încetarea ajutorului militar pentru Ucraina, de către România, înseamnă mult mai mult decât încetarea ajutorului militar în sine, pentru că România nu-i Suedia: România are graniță cu Ucraina, și pe aici, pe această graniță, se fac toate mârșăviile secrete. Nici nu știm noi! Trec serviciile de informații... N-ai de unde să știi ce se transportă fără să știm noi.

RT: *Un Călin Georgescu președinte ar fi încurcat toate aceste mârșăvii?*

IC: Călin Georgescu avea drept teză pacea, avea drept teză încetarea ajutorului militar. Sunt sigur că Zelensky a intrat în criză, și el e în stare de orice, gândiți-vă cum face acum! Atunci era în SUA administrația Biden. Zelensky a sunat, probabil, și cred că dinspre Departamentul de Stat, prin Blinken, s-a primit această dispoziție.

RT: *Care s-a executat întocmai și la timp!*

IC: Singura mea întrebare este dacă, în afară de Klaus Iohannis, mai știa și Marcel Ciolacu. Cred că numai ei doi știau, ați înțeles?

E foarte importantă precizarea mea! E greșit să credem că Iohannis ședea el și, deodată, a primit niște telefoane – el spune asta – și a zis: „Ia să convoc eu CSAT, să vedem ce au serviciile.” Nu există așa ceva!

RT: *Și atunci, cum a fost?*

IC: El a decis, a convocat CSAT și le-a spus celor de la servicii să vină cu dovezi care să justifice anularea. Adică nu serviciile au venit și au zis: „Aoleu, ia uitați ce am descoperit!” Cea mai bună dovadă este faptul că nu există documente secretizate pe care un serviciu să fie de acord să le desecretizeze. Nu există!

RT: *S-au desecretizat prea repede?*

IC: Dacă vă uitați, documentele alea sunt de propagandă, pentru că, dacă ar fi fost de-adevăratelea, ele ar fi trebuit să fie imposibil de desecretizat, deoarece ar fi dezvăluit modul de operare. Niciun serviciu din lume nu spune cum a obținut o informație. În cazul de față, ca să dovedești că e omul rușilor, nu că a influențat el alegerile cu TikTok-ul, trebuia să zici așa: „În ziua de cutare s-a întâlnit cu Ioana Cutare, care e olandeză, dar, de fapt, este sub acoperire...”. Or, în primul rând, asta înseamnă să îți faci pulbere rețeaua, și mai ai nevoie de rețea! Și, doi, arată modul de operare. Deci, din start, au venit cu niște documente care să poată fi desecretizate a doua zi, pentru că CCR avea nevoie de un pretext.

RT: *Maestre, din ce spuneți dumneavoastră pare că lucrurile au stat la modul următor: s-a dat un ordin sau s-a luat o hotărâre undeva în afara României, Klaus Iohannis s-a activat și a activat, la rândul lui, șefii de servicii; șefii de servicii au acceptat să joace o scenetă...*

IC: Nu cred că toți, numai „Doi și-un sfert”. N-aveau nevoie de nicio dovadă, nu înțelegeți? Tot ce este, este publicitar, pentru că, dacă te uiți la documentele alea, nu vezi nimic de serviciu secret.

Să nu-mi spuneți mie că un serviciu secret s-a chinuit să vadă că pe TikTok a apărut o campanie a unui candidat! Pentru că trebuia să vină să spună: „De fapt, a fost finanțată de firma sau de ONG-ul din Suedia, care e, de fapt, sub acoperire.” Așa se face. Nu există ca un serviciu gen GRU, KGB sau CIA să finanțeze direct! Finanțează a șaptea, a opta mână. Ori ei n-au făcut asta; pentru ei era nevoie de un document de publicitate, l-au desecretizat, deci a fost o justificare.

RT: *Atât de puternică poate să fie o regie de felul acesta, încât să meargă de la președintele țării la serviciile secrete și apoi la Curtea Constituțională, ca să se ajungă la anularea alegerilor prezidențiale?*

IC: Da! Dacă este din afară, da.

RT: *Cum vă explicați, totuși, asta? Chiar dacă e din afară, de ce?*

IC: Explicația este o sintagmă des folosită și pe care noi nu o luăm în seamă: „siguranța națională”. Adică nu trebuie să îl cumperi pe unul de la CCR, da? Ci îi spui: „Dom’le, e o chestiune de siguranță națională.” – „Păi și care-i chestiunea?” – „Nu se discută, da? E cu rușii, cutare...” Gata, e de ajuns să spui asta. Singura instituție care poate dezvălui ce s-a întâmplat la noi este administrația Trump. Dacă se face o anchetă privind amestecul administrației Biden în diferite alegeri din Europa, probabil o să se dezvolte.

RT: *Deci dacă a pornit de afară, tot de afară trebuie să se limpezească!*

IC: Altfel nu are cum! V-am dat un exemplu: de 35 de ani studiez lovitura de stat, da? A murit Iliescu, nu ne-a spus nimic, nu avem niciun document. Sigur, prin raționament pot să spun că, în toate țările socialiste, s-a înlocuit conducerea tradițională cu perestroikiști și că, la fel ca în URSS, Perestroika s-a dus spre

capitalism. Este limpede. Dar documentul, ăla e la GRU, nu știu, e acolo și de acolo nu iese, domnule Turcescu, putem să ne și împușcăm! Și când iese, peste 30 de ani, e ambiguu și nu știi dacă ăla n-a jucat un rol.

RT: *Maestre, bănuiesc că nici dumneavoastră nu v-ați gândit că o să câștige primul tur al alegerilor prezidențiale candidatul Călin Georgescu, așa cum nimeni n-a anticipat. Credeți că a câștigat „pe bune” alegerile prezidențiale, adică fără influență externă, fără ajutor?*

IC: N-a fost nicio influență externă, n-a fost nicio influență externă! Pot să presupun că a fost ajutat în România de un serviciu – cred că serviciul secret al Armatei – și de foarte mulți rezerviști. Dacă vă uitați, trăsătura personalității lui Călin Georgescu se poate rezuma în câteva cuvinte, și anume „redarea demnității românești”.

RT: *Asta a fost cheia succesului?*

IC: Mi-este limpede, văzând ce se întâmplă acum, că, la nivelul multor rezerviști din armată și din Servicii, s-a ivit această nostalgie după perioada când România însemna ceva. Nu numai după perioada Ceaușescu! Și după perioada Titulescu... Tema principală a lui Georgescu a fost: hai să avem și noi o voce în Uniunea Europeană. Să știți că și Geoană a avut tema, păcat că în România nu s-a putut discuta, pentru că raționamentul era acesta: am înțeles, în 2007, când am intrat în Europa, eram niște amărâți, rupți în fund și cerșetori, dar, totuși, au trecut aproape două decenii, suntem deja membri vechi, acum vor intra și alții – n-ar fi momentul ca noi să fim egali cu francezii în cuvânt? Am înțeles, prima dată când am intrat în club, în 2007, membrii clubului erau deja pe la mese, dar acum suntem și noi la mese.

RT: *Asta să fi fost ideea?*

IC: Da, numai că împotriva acestei teze s-a dus o campanie care a indus percepția că, de fapt, se dorește ieșirea din Uniune, iar această campanie a reușit și din cauza enormelor greșeli făcute de forțele suveraniste.

RT: *La ce greșeli vă referiți?*

IC: Eu cred că această mișcare suveranistă are și foarte mulți oameni de-ai serviciilor care exagerează. Noi știm că suveranistul Călin Georgescu nu voia să ieșim din Uniunea Europeană, nu voia nici măcar să scoată scutul antirachetă, doar spunea: „Domnule, hai să discutăm!”, pentru că noi, când am primit scutul, n-am obținut nimic. Ei, în momentul în care el voia să vină cu nuanțe, apărea un tâmpit, vedetă – nu știu, actor, ce-o fi fost – și se ducea la televizor și zicea: „Suntem colonie, cutare, cutare, cutare” și gata, se rupea filmul, pentru că imediat era preluat și se spunea: „Iată ce a zis suveranistul nu știu care, susținătorul lui Georgescu!”

RT: *Era nevoie de un discurs cu mai puțină emoție, spuneți.*

IC: Da, fără cuvinte mari, la rece. Ce nevoie am să-l invoc pe Corneliu Zelea Codreanu ca să vorbesc despre naționalism? Sau pe Ceaușescu? Nu trebuie să-i invoci! Trebuie să invoci dreptul suveran al țărilor de acum. Nu-i așa?

RT: *Revenim la anularea alegerilor. Ce rol credeți că a jucat fostul premier Marcel Ciolacu în toată această situație?*

IC: Cred că a fost complicele lui Iohannis și că a avut un mare interes. Eu știu aproape pe de rost cronologia. Prima bizarerie: e greu de presupus că Iohannis nu știa, la miezul nopții de 24 noiembrie, cine e Călin Georgescu. Faptul că el a spus a doua zi după alegeri că nu e nicio problemă legată de corectitudinea scrutinului înseamnă că știa că nu e nicio problemă și nu primise încă dispoziție. Aplicăm un instrument pe care l-am aplicat și la

lovitura de stat din decembrie '89.

RT: *Care?*

IC: Deci tu ești președintele României, da? Și, deodată, la ora 12 noaptea, afli, împreună cu tot poporul, câștigătorul: Călin Georgescu. Te întreabă nevasta: „Băi, cine e?” El știa, nu avea cum să nu știe cine e Georgescu. Adică nu poți să vii a doua zi și să zici că totul a fost în regulă, după care... Cred că voia să-l lase, probabil că știa că e de pe plan intern. Și cred că unul de pe plan intern care a intervenit a fost Marcel Ciolacu. Pentru că Marcel Ciolacu, în după-amiaza de după primul tur, a anunțat – mai țineți minte? – că devine simplu membru PSD. Atenție! El a anunțat că pleacă de la conducerea PSD, ba chiar că pune interimar. De ce? Pentru că a fost un eșec, da? N-a zis așa?

RT: *Așa a zis!*

IC: Păi, dacă se anulează, dacă s-au anulat alegerile, n-a mai fost niciun eșec! Au avut loc alegeri și ele n-au fost corecte. A încercat pe renumărarea voturilor, nu i-a ieșit și cred că... Să nu uităm că primul care a formulat îndoieli în legătură cu Călin Georgescu a fost Ciolacu, nu Klaus Iohannis. În după-amiaza aia, când a ieșit și a explicat poporului de ce demisionează, a zis: „Totuși, e ceva neregulă cu candidatul ăsta.” Asta cred că l-a salvat pe el să mai rămână prim-ministru, probabil că a salvat și PSD-ul, pentru că apoi au avut loc alegerile parlamentare. Deci, dacă mă uit, nu Iohannis a fost beneficiarul, ci el, Ciolacu. El a fost singurul beneficiar.

RT: *Cum vă explicați că Marcel Ciolacu a spus că, și dacă ar fi ieșit pe locul doi, după renumărarea voturilor, el n-ar mai fi intrat în competiție împotriva lui Călin Georgescu?*

IC: Domnule Turcescu, și aici este o enigmă: cum a pierdut Ciolacu intrarea în finală? Noi ne ocupăm numai de anularea alegerilor

dar, dacă vă uitați cu atenție, turul întâi a fost plin de enigme! Și una din enigme este aceasta: Marcel Ciolacu, nu în sondaje, ci la ora 12 noaptea, pe numărătoarea oficială, avea cu 2-3 puncte peste Lasconi. Nu există, sociologic, ca acele puncte să se evapore! Pentru că chiar le-ai numărat, da? Și numărătoarea nu îi aduce voturi numai adversarului, îți aduce și ție. În noaptea aia eu am vegheat, e foarte interesantă desfășurarea acelei nopți. La miezul nopții, eu chiar am intervenit la Marius Tucă, în emisiune, și-am zis: „Domnule, gata, Marcel Ciolacu e președinte!”

RT: *De ce?*

IC: Că a intrat în turul doi cu Călin Georgescu, nu cu Simion! Deci nu puteai să-l acuzi că a aranjat să intre în turul doi cu Simion, da? Dar, încetul cu încetul, procentele se evaporă... Povestea că au ieșit Drulă cu Fritz și cu Lasconi și au cerut românilor din America să voteze masiv nu ține.

RT: *Și ce s-a întâmplat?*

IC: Observam cum se topește, eu n-am pomenit așa ceva! La ora cinci dimineața, Ciolacu încă avea voturi în plus față de Lasconi. Apoi s-a făcut o pauză între cinci și șase și, deodată, brusc, a câștigat Lasconi. Nu există așa ceva, nu există, n-ai cum! Se număraseră 90% din voturi la ora 12 noaptea, hai, domnu' Turcescu, dă-o dracului, 10% din voturile rămase de numărat au răsturnat totul? Nu există așa ceva, e o chestie sociologică, n-ai cum! Las la o parte faptul că, de la 12 noaptea, în toate secțiile câștiga numai ea, nu câștiga niciun alt candidat. Să zicem că nu câștiga Ciolacu, adversarul principal, dar câștiga, nu știu, Sebastian Popescu, Cristian Diaconescu, Ciucă, nu putea să câștige numai Lasconi. Toți ceilalți au rămas pe loc, ați observat?

RT: *Și doar Elena Lasconi câștiga!*

IC: Și povestea cu Lasconi...

RT: *Lasconi ce rol a jucat în piesă?*

IC: Sistemul și cei din afară nu pariază numai pe unul. Au un fel de acvariu în care pregătesc... Au pregătit-o pe Lasconi, sunteți de acord? L-au pregătit pe Ciucă, l-au pregătit pe...

RT: *Pe Geoană!*

IC: Pe Geoană, da. L-au pregătit pe Nicușor Dan și el era pregătit, probabil, ca să îi ia locul lui Ciucă. Și, după asta, pe teren, ori că ăla nu performează, ori că a câștigat celălalt o dezbatere, la un moment dat se întâlnesc între ei și spun: „Domnule, gata, îl lăsăm pe ăla.”

RT: *Cum e cu Lasconi?*

IC: Și Lasconi a fost creată. Faptul că ea a fost scoasă atât de ușor din joc la al doilea scrutin ne spune că motivul pentru anularea alegerilor a fost legat nu numai de Călin Georgescu, ci și de ea.

RT: *În ce sens?*

IC: O forță n-a vrut să fie ea! Pentru că altfel aranjai ca în al doilea tur să câștige Lasconi. Dar nu s-a vrut ca ea să câștige. Vă mai dau un exemplu, e foarte interesant jocul. Pentru alegerile din mai 2025 favoritul lui Trump era Ponta. Ponta n-a fost iepure, Ponta nu întâmplător s-a dus în SUA. Dar nu a ieșit, a ieșit Nicușor. De ce a ieșit Nicușor, nu știu, nu pot să-mi dau seama.

RT: *Am avut o ciocnire de interese americane și europene? Îmi aduc aminte, totuși, că Elena Lasconi și-a declarat atașamentul față de Trump, într-o scrisoare publică.*

IC: Mai târziu!

RT: *Mai târziu, e adevărat, după primul tur din 2024.*

IC: Domnule Turcescu, când se decide scoaterea din acvariu, se știe și câte grame are peștele! Adică se știa și la Călin Georgescu, se știa că e împotriva ajutorului dat Ucrainei.

RT: *Marcel Ciolacu a dat de înțeles că s-au întâmplat niște bizarerii la alegeri și că vom afla la un moment dat adevărul; judecătoria CCR Iulia Scânteii a zis că ei doar au luat act de ceea ce scria în documentele serviciilor secrete și au dat cu ciocănelul, decizând anularea alegerilor.*

IC: Domnule Turcescu, a fost o operație mult mai complexă. Trebuie să cercetați și cine a făcut presiuni ca CCR să ia în considerare documentele serviciilor. Păi fundațiile și ONG-urile care au început să strige că vor desecretizarea, ce le-a apucat?

RT: *Spuneți că au fost făcute niște presiuni inclusiv asupra CCR?*

IC: Da, dar ăia care au făcut presiuni au făcut parte din piesă! Mă întorc la lovitura de stat din decembrie '89, da? Când se face o operațiune din aceasta, cei din teren știu numai atâta: o bucățică. Asta este vital. De exemplu, operațiunea Dumitru Mazilu: păi cum să-l aresteze în noaptea de 21–22 decembrie? Hai, dom'le, cine dracu' îl aresta? Era clar că era nevoie să fie legendarizat! Apoi, operațiunea Petre Roman, care e adus la București, că era în Deltă, și e trimis la Dalles, dar, dacă ați observat, n-a fost în prima linie, doar trebuia să-l vadă cineva.

RT: *Și cum se leagă asta cu CCR și decizia din 6 decembrie 2025?*

IC: Pentru că așa a fost și dincoace: nu toți erau în piesă, dar era de ajuns să fie unul sau doi ofițeri în CCR și i-au sunat pe ăia, iar ceilalți din CCR s-au conformat: „Băi, gata, așa a fost, da?” Trebuia însă creată această diversiune publică: „Dom'le, a fost CSAT, care a desecretizat documentele la presiunea opiniei publice.” Adică vine

CSAT, dă un comunicat și, deodată, pe niște fundații și ONG-uri le apucă isteria: „Băi, vrem să desecretizăm!” Iar serviciile zic: „Da, să trăiți, desecretizăm!” Hai să fim serioși!

RT: *Deci a fost o „operațiune”.*

IC: Da. Enigma rămâne ce-au urmărit: dacă au urmărit numai excluderea lui Călin Georgescu sau au urmărit și plasarea lui Nicușor Dan. Eu cred, încă o dată, că Nicușor... De-aia s-au reluat alegerile.

RT: *Ca să ajungă Nicușor Dan președinte?*

IC: Da! El și-a anunțat candidatura pe 6 decembrie și cred că, înainte de a se decide anularea, s-a făcut un târg cu el.

RT: *Ce spuneți acum, domnule Cristoiu, mă face – pe mine cel puțin – să nu mai am nicio încredere în ideea de vot, democrație, alegeri. Ar trebui să mă vindec de astfel de naivități, nu?*

IC: Când e vorba de operațiuni de genul acesta trebuie să vă vindecați, pentru că este clar. Eu am studiat bizareriile cu Nicușor Dan, el e, de departe, cel mai bizar. Dacă recapitulăm acum, vom vedea că „acvariul” a fost construit mai demult: cazul Cătălin Cârstoiu – nu există atâtea coincidențe! Sigur, în viață sunt și foarte multe întâmplări, dar nu există... Dacă, de la început, candida Gabi Firea la primărie, Nicușor n-avea nicio șansă. După asta, cine își imagina că el, după ce s-a bătut pe viață și pe moarte să ajungă primar, acceptă să fie candidat la președinție?

RT: *Dar de ce n-a fost candidat încă din noiembrie?*

IC: Era roata de rezervă a lui Ciucă. Cred că Ciucă n-a mai mers și că, la un moment dat, s-ar fi pregătit, probabil, un fel de „dragă Stolo”.

RT: *Să ne întoarcem la anularea alegerilor din 6 decembrie 2024. Spuneți că vom afla ce s-a întâmplat – dacă vom afla – numai cu sprijinul administrației americane.*

IC: E singura care poate ajunge la acest moment!

RT: *Dar care sunt consecințele pe care le-ați observat? S-a adâncit clivajul social-politic? S-au radicalizat opiniile?*

IC: Nu asta e cel mai grav. Cel mai grav este faptul că întreaga societate românească nu mai crede în vot. Și în comunism era vot: aveam de-a face cu alegeri parlamentare, atenție, la care participa o coaliție – Partidul Comunist nu a participat niciodată singur –, o coaliție de partide pro-comuniste, alcătuită din PCR, syndicate, cutare, cutare, și, în urma alegerilor, ea obținea majoritate absolută. Marea Adunare Națională era un parlament, președintele României era ales de parlament. Bun. Problema este că se știa că totul e aranjat. Și atunci a venit Revoluția și s-a spus: „Băi, oameni buni, marea noutate pe care o aduce democrația este votul.” Da, tu suportă una-alta, te călăresc ăia, dar, la un moment dat, zici: „Bine, mă, lasă, că mă duc și vă arăt eu prin vot!” Asta a dispărut și asta va fi trauma societății românești.

RT: *E cel mai grav lucru care s-a întâmplat după anularea alegerilor?*

IC: Mai gravă decât anularea a fost scoaterea din cursă a lui Călin Georgescu. Nu anularea alegerilor este crima, ci scoaterea lui din competiție, la masa verde. Nu credeam! Și eu nu credeam că ar face așa ceva, pentru că ar fi sărit americanii. Deci, acești tipi care ne conduc din 1990 sunt, iertați-mă, niște căcăcioși: când sună de „acolo”, nu se discută, pierdem timpul! Ar fi îndrăznit Bolojan, de la Bihor, să nu se întrebe, la un moment dat: „Bine, mă, îl scoatem

din cursă, dar dacă reacționează Trump?” Probabil că a fost o asigurare de acolo că ei nu fac gălăgie. Și cred tot mai mult că a fost o asigurare în legătură cu Nicușor Dan.

RT: *În ce sens? Că era Nicușor Dan acceptat de americani?*

IC: Domnule Turcescu, în 2004, mai țineți minte, cine era candidatul preferat de Bush? Adrian Năstase. A venit unul, pe parcurs, care a dat mai mult. Nu există, la asemenea nivel – mai ales la președinte – să nu ai aprobare. Revenind însă: anularea alegerilor nu e atât de gravă ca scoaterea unui candidat la masa verde.

RT: *De ce?*

IC: Pentru că, la anularea alegerilor, poți să spui: „Băi, s-a reluat jocul”, da? Dar să scoți un candidat care avea șanse, la masa verde, din scurt, așa, și ușor – fiindcă nu poți să spui: „Dom’le, nu știu, a fost un proces și un scandal.” Nu, a venit biroul ăla electoral central și l-a scos! Ei, scoaterea asta este de o sută de ori mai gravă decât anularea alegerilor. Pentru că n-ai voie așa ceva!

RT: *Spuneți că doar de la americani am putea afla ce s-a întâmplat, dar chiar nu se poate apuca un procuror din România să investigheze alegerile din noiembrie 2024?*

IC: Aici nu depinde de popor, depinde de măsura în care celelalte forțe câștigă structurile, ceea ce nu e cazul la ora actuală. Poate să aibă AUR 100% în sondaje; dacă nu are un om în poliție, degeaba! Hai să luăm ca exemplu alegerea noului președinte al Poloniei, da? Dacă era la noi, nu era ales.

RT: *De ce?*

IC: Pentru că, probabil, acolo, în structuri, au fost oamenii lui, nu poporul. Un regim nu se prăbușește decât din interior. Dacă la

Ceaușescu nu acționau Stănculescu și cu Vlad, în veci nu se prăbușea! Țarul s-a prăbușit în martie 1917 nu că făceau ăia demonstrații – aduceau un regiment și îi împușcau –, s-a prăbușit când a început să crape din interior. Acum nu cred că va crăpa din interior, eu nu văd pe nimeni jucând pentru Opoziție.

RT: *Rămâneți la ideea că am avut de-a face cu o lovitură de stat?*

IC: Da, anularea alegerilor este o lovitură de stat, pentru că ne-a lipsit pe noi de posibilitatea de a alege. Și are și caracteristicile unei lovituri de stat, deoarece totul e misterios.

RT: *Istoria ce ne învață, Maestre? În ce fel plătesc autorii loviturilor de stat?*

IC: Păi, plătesc cum a plătit Iliescu, că mai aveau un pic și îl scuipau. Se plătește, domnule Turcescu, de regulă, nu mai rămâne niciunul. Adică, de regulă, mașinăria... Hai să o luăm după 1989, da?

RT: *Da.*

IC: Păi, Iulian Vlad a făcut pușcărie?

RT: *A făcut!*

IC: Și credea că face? Nu. Stănculescu a făcut pușcărie? A făcut și, stați puțin, n-a făcut pușcărie pentru lovitura de stat, a făcut pentru o găinărie. N-are cum... Mecanismul, să zicem, te scoate, dispari la un moment dat din joc.

RT: *Deci, fie roata și pătrată, tot se-ntoarce ea odată!*

IC: Da. Marea problemă pentru poporul român este ca noi să știm ce s-a întâmplat, atâta; nu se mai pot întoarce alegerile. Dar noi trebuie să știm, și cheia este la Iohannis. Dar și el va muri, ca și Iliescu, fără să spună.

RT: *Chiar așa?!*

IC: Domnule Turcescu, eu sunt din '90, am făcut interviuri, Iliescu avea o narațiune oficială; nu știu, poate o avea și vreun jurnal – trebuie să vorbim cu Nina –, poate undeva a lăsat ceva scris, dar nu cred. Tot ce-a spus el era aceeași narațiune din '90; nu înțelegeți că n-a ieșit niciodată din ea? Că s-a dus la editură în ziua aia... Dar cum să te duci la editură când cădea Ceaușescu, nu știu dacă înțelegeți!

RT: *Și Iohannis o să ducă în mormânt secretele legate de anularea alegerilor?*

IC: Numai dacă nu le au americanii și, la un moment dat, este obligat să le spună. Sunt o serie de secrete despre care este foarte greu de presupus că se vor lămuri vreodată, pentru că intervin serviciile. Și dacă el ar spune, da? Să zicem că ar veni Iohannis la dumneavoastră și ar spune. Și? Nu îl preia nimeni! Eu cred că o mare problemă a fost și faptul că nimeni din presă nici măcar nu a încercat să investigheze. Nu știu dacă v-ați duce acum la Ciolacu, dacă Ciolacu v-ar spune ceva. Nu știu dacă v-ar spune ceva Ciucă.

RT: *E cam devreme, probabil.*

IC: Uitați-vă la enigme: nu se poate ca Marcel Ciolacu, cel mai puternic om din politică acum câteva luni, să devină simplu membru PSD – nu se poate! Ciucă a dispărut, efectiv a dispărut, nu înțelegeți? Nu vi se pare un mister? Iohannis nu zice nimic, ați văzut? Dar, probabil, că dacă ar zice...

RT: *Ar fi rău!*

IC: Da, ar fi rău.

*A fost creată o atmosferă
de teroare generalizată.*

*Voi chiar credeți că anularea
alegerilor salvează
democrația?*

*Le-aș cere, ca o minimă
salvare în fața lui Dumnezeu,
să recunoască fapta.*

ADRIAN SEVERIN

3

ADRIAN SEVERIN

Robert Turcescu: *Domnule Severin, vă rog să argumentați juridic de ce e o lovitură de stat ceea ce s-a întâmplat în 6 decembrie 2024, când s-au anulat alegerile prezidențiale.*

Adrian Severin: O lovitură de stat este o acțiune inițiată și realizată de un grup de persoane deținătoare ale puterii, dar care nu-și folosesc puterea în scopul pentru care le-a fost încredințată, respectiv pentru a se asigura că este respectat contractul social reprezentat de Constituția României, ci o folosesc pentru a încălca acest contract social. Contractul social include și o serie întreagă de drepturi fundamentale, printre care dreptul de a alege, dreptul de a fi ales, dreptul la libera exprimare a opiniilor, dreptul de asociere și așa mai departe. Ei bine, instituții și persoane, repet, deținătoare legitime ale puterii au folosit această putere primită de la cetățeni, în baza contractului social amintit, în mod abuziv: nu pentru a apăra drepturile la care m-am referit, ci pentru a le încălca. Cea mai evidentă și cea mai gravă încălcare a fost anularea votului cetățenesc.

RT: *Și nu vorbim aici doar despre anularea voturilor pentru Călin Georgescu!*

AS: Cetățenii au votat în număr foarte mare, nu contează în ce fel; noi vorbim de anularea tuturor voturilor. S-au anulat și voturile pentru Călin Georgescu, s-au anulat și voturile pentru alți candidați; contează faptul că alegătorii s-au exprimat, iar expresia opțiunilor lor a fost anulată fără niciun motiv constituțional, legal, principial, moral. Din orice direcție ne-am uita la motivarea acestui act de anulare, nu găsim legitimitatea lui.

RT: *Chiar dacă această anulare a fost decisă de Curtea Constituțională a României?*

AS: Curtea Constituțională este o instituție legitimă. Membrii ei, așa-ziii judecători constituționali, diferiți ca statut față de judecătorii care alcătuiesc puterea judecătorească, erau în posesia unui mandat legal. Dar acest mandat le impunea anumite obligații, nu le oferea numai drepturi. De pildă, printre altele, era obligația de a nu se autosesiza. De asemenea, era obligația de a judeca pe baza unor adevăruri stabilite de către instanțele abilitate cu cercetarea faptelor și constatarea realității. Competența CCR constă doar în verificarea concordanței, a conformității între anumite legi sau proceduri, cum este cea de vot, și normele Constituției.

RT: *Adică CCR nu putea decide anularea alegerilor, așa cum a făcut-o?*

AS: În măsura în care trebuiau stabilite niște situații de fapt, ele nu puteau fi stabilite de Curtea Constituțională, pentru că ea nu avea asemenea competențe și nu era dotată cu mijloacele necesare verificării faptelor și consacrării realității faptice. Aceasta intră în competența altor instituții, și nu a Curții Constituționale.

RT: *Care sunt acele instituții?*

AS: Curțile de judecată, de exemplu; acestor instituții li s-a atribuit o asemenea competență și ele au fost dotate și cu mijloacele necesare exercitării ei. CCR nu avea asemenea competență; ea nu era dotată cu mijloacele necesare spre a o exercita. Deci ceea ce a făcut Curtea Constituțională a fost să ia de bună o informație pe care a primit-o de la niște instituții care nu au capacitatea legală și, dacă vreți, nici capacitatea practică sau faptică de a stabili situații care să țină loc de adevăr sau care să fie considerate egale cu adevărul.

RT: *Și cu toate acestea, CCR a anulat alegerile prezidențiale.*

AS: Există un principiu juridic: lucrul judecat ține loc de adevăr. Sigur, adevărul este unul singur, dar noi nu avem niciodată garanția că îl cunoaștem și atunci am creat o prezumție de adevăr pe care am atașat-o lucrului judecat. Dar lucrul acesta judecat, ca să înțelegem foarte bine, este lucrul pe care îl judecă instanțele judecătorești.

RT: *Nu Curtea Constituțională!*

AS: Exact, nu Curtea Constituțională, care este o instanță de contencios constituțional, adică o instanță care controlează constituționalitatea legilor; și, în mod excepțional, i s-a dat și dreptul de a verifica constituționalitatea alegerilor prezidențiale. Nu este o instanță de judecată.

RT: *Dar s-a comportat ca o instanță de judecată, nu?*

AS: În momentul în care s-a comportat ca o instanță de judecată, și-a depășit atribuțiile, a trecut pe terenul altei puteri și a făcut-o, știm astăzi foarte bine, cu un anumit scop: acela de a infirma o voință populară contrară intereselor unei grupări oligarhice care urmărea ca la conducerea României să fie persoane dispuse să

urmeze sau să aplice o anumită politică.

RT: *E exagerat să spunem că lovitura de stat a fost dată de CCR?*

AS: Curtea Constituțională a fost instrumentul, a fost brațul care a dat lovitura, însă creierul a fost în altă parte; o spun iarăși cu subiect și predicat: e vorba de președintele României. El și-a folosit puterea și influența pentru a acționa anticonstituțional. Pentru că nu e vorba doar despre o îndepărtare accidentală de la normele constituționale, ci este vorba despre o acțiune intenționată, prin care sunt încălcate, limitate și violate drepturi fundamentale ale cetățenilor. Avem de-a face cu o acțiune anticonstituțională, iar o acțiune anticonstituțională reprezintă o lovitură de stat.

RT: *Au existat și complici?*

AS: Au fost și complici: unele din serviciile de informații, care au furnizat date incomplete, false, concluzii trase de păr; dar aceste informații nu puteau alcătui baza niciunei judecăți, pentru că judecata se desfășoară după alte principii. Realitatea faptelor se stabilește prin ascultarea părților interesate, printr-o anumită procedură de probațiune și așa mai departe, iar nu prin obținerea de informații din partea unor servicii, care, și ele, sunt controlate politic. Iar în cazul României sunt controlate politic nu numai pe plan intern, ci și în context internațional.

RT: *Anularea scrutinului, prin urmare, a fost o chestiune planificată și nu a fost o soluție improvizată, impusă de o situație imprevizibilă.*

AS: Categorie așa este! Nu a fost nici o soluție impusă de vreo necesitate obiectivă, nu a fost nici un accident, o întâmplare, o rătăcire a minții unora, o apreciere eronată intervenită în mod spontan. A fost un plan, un plan foarte clar și nu se putea să fie altfel, pentru că nu se poate ajunge la un asemenea rezultat fără un

plan. Dacă vreți un argument în plus, să nu uităm că, într-o primă instanță, CCR a validat rezultatele primului tur, pentru ca apoi, în turul al doilea, când deja, prin sondajele de opinie, se putea anticipa rezultatul votului, să anuleze propria ei decizie!

RT: *Iar acea decizie fusese declarată definitivă.*

AS: Exact! Cum să modifice o hotărâre definitivă? Dacă e definitivă, nu se poate modifica! Deci CCR scrie că e definitivă și emite hotărârea respectivă, apoi, fără să fie sesizată de nimeni în mod legal, se autosesizează și își modifică propria hotărâre definitivă într-un sens diametral opus dispozitivului acelei prime hotărâri. Se putea face asta fără intenție?!

RT: *Credeți că putem vorbi despre presiuni care s-au făcut la acel moment asupra Curții Constituționale pentru adoptarea unei astfel de decizii?*

AS: Categorie! Din păcate, formarea Curții Constituționale nu s-a făcut așa cum legiuitorul constituant a gândit-o, adică prin trimiterea acolo a unor mari experți în drept constituțional, a unor mari experți în domeniul drepturilor omului. Acolo au fost trimiși tot felul de impostori, cu o minimă acoperire de certificate profesionale, care nu au impresionat cu nimic în calitatea lor de juriști. În plus, în majoritatea lor, fuseseră procurori, adică practicaseră dreptul procesual penal și dreptul penal în general, iar asta creează reflexe complet opuse celor de care are nevoie un judecător constituțional chemat să apere drepturile fundamentale ale cetățeanului.

RT: *Foarte interesant! N-am privit niciodată componența CCR din această perspectivă.*

AS: Domnule Turcescu, în fiecare muncă pe care o desfășurăm ni se creează anumite deformări profesionale și unele instincte

specifice. Procurorul este acuzatorul; el nu caută să apere drepturile celui pe care îl cercetează, ci încearcă să găsească în el vinovatul pe care să-l trimită judecătorului spre judecată, susținând tot timpul vinovăția acelei persoane. A fi apărător al drepturilor omului presupune cu totul altă înclinație: în omul ăla vezi, în primul rând, un nevinovat — chiar și în cel acuzat de a se fi înhăitat cu legionarii, de a vrea să trădeze țara în favoarea rușilor, de a vrea să scoată țara din NATO și așa mai departe. Un judecător specializat în domeniul drepturilor omului vede nevinovatul și încearcă să-l facă pe acuzator să aducă niște probe care să răstoarne prezumția de nevinovăție de o manieră care să depășească orice dubiu rezonabil.

RT: *În vreme ce la CCR...*

AS: În Curtea noastră Constituțională au intrat în special procurorii, acuzatorii, cei care — n-aș zice că încalcă drepturile omului —, dar pentru ei preocuparea de a apăra drepturile omului este complet marginală.

RT: *De ce s-a ajuns la această situație? Că avem și specialiști în drept constituțional, și oameni care cunosc ce înseamnă drepturile omului și sunt gata să le apere.*

AS: Pentru că nu s-a urmărit să avem o Curte Constituțională competentă, care să îndeplinească rolul ei, acela de a fi o adunare constituantă cu caracter permanent, dar cu puteri limitate la interpretarea Constituției și nu la adoptarea ei. Pentru că s-a dorit ca judecătorii CCR să fie instrumentele puterii politice, în special ale puterii politice executive. Iar ca să fie instrumentele acestei puteri, ei trebuiau să fie, în primul rând, lipsiți de conștiință morală și, în al doilea rând, lipsiți de conștiință profesională. Conștiința profesională pune limite lipsei de conștiință morală! Dacă ești bun în profesia ta, cu greu accepți să faci niște lucruri

împotriva regulilor specifice profesiei tale; dar dacă nici profesia nu o știi bine, atunci e foarte simplu să accepți orice compromis.

RT: *Pare să fi fost mai mult decât un compromis.*

AS: Toți aceștia, în principiu, trebuie să fie „de încredere”, iar în mintea actualilor noștri conducători politici singurii care sunt de încredere sunt cei șantajabili. Deci au fost aleși oameni șantajabili și oameni lipsiți de calități profesionale. În aceste condiții, cei mai mulți, fiind lipsiți și de calități morale, au putut fi dirijați spre o concluzie pe care ei, personal, nu aveau de ce să o dorească, pentru că nu aveau niciun interes. Judecătorii CCR nu aveau vreun interes aparte în anularea alegerilor și în înlăturarea accesului la putere al unor candidați doriți de electorat, doriți de popor. Nu văd ce interese ar fi avut acești judecători! Ei erau însă subordonați altora, care aveau asemenea interese politice.

RT: *Serviciile secrete?*

AS: Sigur, putem discuta ce interese ar fi avut serviciile secrete, dar probabil că nici ele n-ar fi avut mari interese politice, cu toate că situația lor era alta decât a judecătorilor constituționali. Putem merge până la a spune că nici președintele Iohannis, care își termina mandatul, n-ar fi avut un mare interes sau o mare problemă legată de cine îi va succeda.

RT: *Și atunci? Cine era interesat de anularea alegerilor, domnule Severin?*

AS: Stăpânii lor! Niște cercuri de interese, care puteau fi statale sau parastatale, corporatiste și așa mai departe; acestea aveau interes să domine România, așa cum au încercat să o domine încă din anii '90. Trebuie să o spun, pentru că am fost și martor, și actor în lupta împotriva acestei încercări de dominare. Și atunci când s-a putut atinge acest obiectiv, el a fost atins. Iar după aceea, cei care

au atins obiectivul au încercat să păstreze aceeași situație.

RT: *Adică impulsul major pentru ceea ce s-a întâmplat în 6 decembrie 2024 a venit mai degrabă din plan extern decât dintr-o inițiativă internă?*

AS: Ați formulat foarte bine: „mai degrabă din plan extern”. În primul rând din plan extern. Sigur că au fost și interese interne, pentru că, la urma urmei, există o convergență între interesele oligarhilor români și interesele oligarhilor străini.

RT: *Domnule Severin, cum vă explicați că, în fața anulării alegerilor prezidențiale, moment de o gravitate extraordinară și unic până acum în istoria României, reacția societății civile a fost foarte slabă? Unii, nu puțini, s-au pronunțat chiar rapid în favoarea unei astfel de decizii, deși ne aflăm în fața unor mari întrebări, a unor dovezi insuficiente și a unei premiere pe care nu știam de unde să o apucăm.*

AS: Da, observația este corectă și întrebarea este legitimă. Dar trebuie spus, în pregătirea răspunsului, că atunci când evaluăm corectitudinea alegerilor nu ne referim numai la procedura de vot stricto sensu. Corectitudinea alegerilor poate să fie afectată, în perioada premergătoare procesului de votare, și printr-o propagandă mincinoasă. Vedeți, noi spunem, de regulă, dintr-o suflare: „alegeri libere și corecte” sau „alegerile nu au fost libere și corecte”; dar alegerile pot să fie libere, în sensul că nimeni nu te bate ca să votezi într-un anumit fel, dar incorecte.

RT: *Despre ce incorectitudine vorbim?*

AS: Despre faptul că tu votezi sub influența unui întreg proces de manipulare, de dezinformare, de intoxicare, care se realizează nu numai mediatic, ci și prin alte mijloace: prin teroare de stat, respectiv prin violență de stat.

RT: *Sau prin frică.*

AS: Prin frică, exact — teroarea înseamnă frică; dar important este și cine induce această teroare. Poate să inducă teroarea presa, care creează niște amenințări artificiale, care vorbește despre niște lucruri teribile, dar care nu au un suport real? Este o posibilitate! Dar există și o posibilitate, poate ceva mai eficientă: când înseși instituțiile de stat creează teroarea.

RT: *Ce metode sunt folosite?*

AS: O metodă este aceea în care chiar statul vine și anunță anumite amenințări. Dacă le anunță presa, unii cred, alții nu cred — depinde și de măiestria jurnalistului ca să fie convingător sau nu. Când însă autoritatea publică anunță pericolul, e cu totul și cu totul altceva! A doua metodă este prin crearea unei atmosfere de teamă generalizată. Când începi să închizi gura anumitor jurnaliști sau a unor personalități care se bucură de încrederea publică, când începi să arestezi lumea pe stradă, se creează o stare de teroare în contextul căreia poți să dirijezi votul într-o direcție contrară intereselor celui care votează. El va merge în această direcție potrivnică propriilor lui aspirații și speranțe pentru că este deja terorizat și, dacă cineva îi mai dă și un bobârnac și îi spune „ar fi bine să vină cutare și nu cutare în funcție”, el va vota așa. Aceste alegeri pot fi libere, dar nu sunt corecte. Asta s-a întâmplat și în cazul României.

RT: *Am întâlnit oameni cărora le era realmente frică de ceea ce urma să se întâmple în România.*

AS: A fost o diabolizare mediatică și para-mediatică a anumitor candidați; a fost creată o atmosferă de teroare generalizată. Mulți au crezut că ne așteaptă o lovitură de stat legionară, mulți au crezut că un candidat anume, respectiv domnul Georgescu, este chiar

nebun, dement — adică suferă de o boală mentală. Alții au crezut că el a făcut nu știu ce crime, nu știu pe unde... Această propagandă, această operă de manipulare, explică de ce oameni foarte serioși chiar s-au bucurat și mi-au zis: „Bine, dom’le, că s-au anulat alegerile, că cine știe ce nenorocire ne aștepta!”

RT: *Și dumneavoastră ce le-ați spus?*

AS: Am zis: „Domnule, voi chiar credeți că asta înseamnă democrație? Că anularea alegerilor salvează democrația — asta e salvarea democrației?” Da, ei așa credeau, dar credeau așa și pentru că erau lipsiți de o cultură juridică și politică foarte solidă.

RT: *Aici atingem o altă problemă!*

AS: Domnule Turcescu, trebuie să spunem că, încă din ’90, poporul român nu a fost pregătit pentru a înțelege democrația, pentru a aplica democrația, pentru a înțelege libertatea. Sigur, toți vrem să fim liberi la modul principial, abstract, dar, când ni se pune libertatea în brațe și observăm că ea înseamnă asumare de riscuri și asumare de răspunderi, atunci dăm din colț în colț și ne așteptăm să vină un salvator providențial să ne scape și de riscuri, și de răspunderi. Iar de aici până la a accepta o totală abolire a democrației și a procedurilor democratice nu mai este decât un pas.

RT: *Asta e încă o explicație de ce a fost atât de slabă reacția cetățeanului român față de anularea alegerilor?*

AS: Da, și mai există și o a treia explicație, care ține de educația noastră generală, de tradițiile noastre, de viciile noastre naționale. Una dintre bolile cele mai grave de care suferă astăzi poporul român este indiferența. Această indiferență este amplificată și de lipsa înțelegerii că între Constituție și prețul pâinii există o legătură absolut indestructibilă, de neignorată.

RT: *Dați-mi, vă rog, un exemplu!*

AS: Vă dau un exemplu din experiența mea. Am lucrat la Enciclopedia Juridică Română și, cu ocazia aceasta, am observat că, în România, au fost adoptate o mulțime de legi neconstituționale. A fost o destrăbălare! Parlamentul a tot adoptat legi prin care, practic, a violat Constituția, a modificat unilateral contractul social. Ei bine, o parte din aceste legi au fost contestate la Curtea Constituțională. Dar care au fost legile atacate? Cele care vizau drepturi salariale, drepturi de pensii, drepturi de asistență socială; însă legile care au modificat raportul de forțe între puterile statului n-au fost atacate.

RT: *Nu uitați că aștept un exemplu!*

AS: Sigur, chiar mai multe: legile prin care s-au acordat CSAT drepturi pe care n-avea de ce să le aibă — pentru că el nu trebuia să devină un al doilea guvern al țării — n-au fost atacate; legile prin care s-au modificat puterile președintelui, așa, cu subtilitate, dar cu eficiență, n-au fost atacate; legile care au permis anumitor instituții executive să accepte intrarea pe teritoriul țării a unor armate străine nu au fost atacate la Curtea Constituțională. Noi ne sesizăm doar dacă veniturile noastre directe sunt afectate, dar nu ne sesizăm atunci când funcționarea statului este afectată. Aici este o mare problemă și asta a alimentat o indiferență seculară sau chiar milenară a poporului român.

RT: *Poate ieșim din indiferență și cu un proces în care să identificăm vinovații pentru ceea ce s-a întâmplat în 6 decembrie 2024. E nevoie de un astfel de proces?*

AS: Absolut!

RT: *Și e posibil?*

AS: Nu știu dacă e posibil, dar e obligatoriu. Un stat nu poate să funcționeze decât în măsura în care cetățeanul are încredere în instituțiile statului. Neîncrederea conduce la dizolvarea coeziunii naționale, iar un stat nu poate funcționa în condițiile lipsei de coeziune națională. Ceea ce s-a întâmplat prin lovitura de stat din decembrie 2024 a fost un șoc în stare să distrugă aproape în integralitate încrederea cetățeanului în instituțiile statului și să ducă la pierderea coeziunii naționale a statului român. Dacă ar apărea o situație extrem de periculoasă — să spunem un război, fie unul clasic, internațional, fie unul civil, sau o mare criză economică — atunci am constata că statul nu mai poate să se bazeze pe aportul cetățenilor, fiindcă este lipsit de coeziune națională. În aceste condiții noi nu putem continua o viață statală, nu putem continua o viață națională.

RT: *Și, ca să refacem această coeziune națională, ce e de făcut?*

AS: Avem nevoie de clarificarea evenimentelor și asta nu se poate face decât printr-un proces judiciar transparent, nu prin povești, cum a fost procesul comunismului cu Tismăneanu și Băsescu. Un proces concret, care ar trebui să înceapă mai întâi prin declanșarea urmăririi penale *in rem*, deci cu privire la fapte, și apoi *in personam*, cu privire la persoanele care au săvârșit acele fapte. Cercetarea aceasta trebuie dusă până la capăt, iar acest capăt trebuie să fie trimiterea în judecată a celor vinovați, după care ar urma judecata și am clarifica lucrurile. Aceasta este o primă necesitate.

RT: *Și apoi ce urmează?*

AS: O a doua necesitate este aceea de a reveni la popor, de a cere poporului să reia alegerile. Eu nu cred că mai putem reveni la turul

doi, pentru că laptele vărsat nu mai poate fi adunat, dar putem — și nu că putem, trebuie — să revenim la alegeri: alegeri prezidențiale libere și corecte.

RT: *Deci considerați că actualul președinte ocupă această funcție...*

AS: Ilegitim! Și nu va putea scăpa. Eu pot să cred că el, sfătuit de unii sau din instinct personal, încearcă să facă niște gesturi populare, unele absolut naive, cum e plimbatul cu rucsacul prin sate, prin munți și așa mai departe, mersul cu copiii în vizite nu știu pe unde, și se gândesc unii că, în felul ăsta, redevine popular; dar asta nu poate acoperi nulitatea mandatului său. E mult prea naiv, mult prea rudimentar.

RT: *Mai pot fi și alte gesturi, discursuri, câteva formulări patriotice...*

AS: Prea puțin, prea puțin! Nu stau acum să imaginez, dar ar trebui niște acte și niște acțiuni de o importanță covârșitoare, care, în mod vădit, să salveze națiunea de la un pericol existențial imens, pentru ca poporul să uite că în fruntea țării este un om care a ajuns acolo în mod ilegal, printr-o lovitură de stat — chiar dacă el, personal, să zicem, ar putea să nu fie vinovat de cele întâmplate. Dar este beneficiarul! Și, chiar și fără vinovăție, mandatul lui rămâne nul. În teoria dreptului, de principiu vă spun, nulitatea absolută nu poate fi acoperită niciodată și nu se prescrie.

RT: *Un exercițiu de imaginație: dacă ați fi față în față cu cei care au orchestrat anularea alegerilor și ați avea ocazia să le transmiteți un mesaj, care ar fi acela?*

AS: Mesajul n-ar fi unul încurajator pentru ei și nici prietenesc. Suntem pe poziții absolut diferite. Poate că pe unii dintre ei, de pildă pe domnul Marian Enache, l-aș întreba dacă a fost măcar un

moment conștient de răul pe care îl face acestei țări și chiar instituției în fruntea căreia fusese pus. Pentru că, iată, prin acțiunea respectivă, oamenii nu mai cred în Curtea Constituțională — o instituție care, însă, este necesară. Noi am conceput-o tocmai pentru că era necesară și am adus garanții de funcționare care au fost validate de experiența altor țări. Aceste garanții la noi nu au funcționat pentru că a lipsit un element esențial: conștiința umană. Sunt unii care, supărați fiind, spun să desființăm Curtea Constituțională și atribuțiile ei, iar pentru că trebuie să rezolve cineva problemele de contencios constituțional, să le trecem în dreptul Înaltei Curți de Casație și Justiție. Dar eu îi întreb: de Înalta Curte sunteți mulțumiți? De toate condamnările politice pe care le-a pronunțat Înalta Curte sunteți mulțumiți? De modul în care s-a spălat pe mâini când putea să anuleze actul loviturii de stat sunteți mulțumiți? Uităm toate derapajele Înaltei Curți, cu toate protocoalele și toată căldășia ei cu serviciile secrete?

RT: *Greu de uitat!*

AS: Dar, dincolo de aceasta, domnule Turcescu, le-aș cere, ca o minimă salvare personală — atât în fața unui act de justiție care nu poate să-i ierte cu totul, cât și în fața lui Dumnezeu —, să recunoască fapta. Această recunoaștere ar fi, într-adevăr, un medicament important pentru tratarea bolii pe care au indus-o societății românești. Ar fi un pansament pentru repararea fracturii pe care au generat-o în societatea românească. Ar fi un gest care măcar ne-ar permite înțelegerea exactă a evenimentului prin care am trecut, scutindu-ne de disputele dintre noi. Pentru că încă mai sunt unii care, fie din rea-credință, fie din orgoliu, nu vor să recunoască greșelile; mai sunt unii care încă mai cred că n-a fost lovitură de stat, că totul a fost în regulă, că, și dacă a fost o lovitură de stat, a fost o lovitură bună — că sunt lovituri de stat bune și lovituri de stat rele —, iar asta a fost una bună...

Toate aceste dispute ne divid, ne nevrozează, ne deprimă, ne lipsesc de o energie care ne-ar fi necesară în scopuri mai sănătoase și continuă să lase coeziunea națională într-o stare de gravă precaritate. Dacă ei ar veni și ar recunoaște totul, am putea opri disputele și rătăcirile noastre interne și, în ultimă instanță, ar fi și pentru ei o ușurare a conștiinței.

*De la început s-a vorbit despre
anularea alegerilor, dar nu am
crezut că pot să aibă un asemenea
tupeu.*

*Sistemul, în momentul în care nu
mai are nevoie de tine, te omoară,
te scoate din joc.*

*Cred că atunci poate ar fi fost mai
bine să merg în stradă alături de
oameni și să încercăm
și această variantă.*

ANCA ALEXANDRESCU

4

ANCA ALEXANDRESCU

Robert Turcescu: *Dacă dăm timpul înapoi, Anca, și ne amintim de noaptea de 24 noiembrie 2024, te gândeai, la acel moment, că vom avea un Călin Georgescu pe locul întâi al alegerilor prezidențiale? Aveai vreo informație înainte de a apărea numărătoarea oficială?*

Anca Alexandrescu: Da, am avut în cursul zilei informații de la principalele partide, de la PSD și de la PNL. Mi-am dat seama că se întâmplă ceva undeva după ora două, pentru că știi foarte bine că, în prima parte a zilei, nu sunt relevante cifrele, în funcție de cum se prezintă oamenii la vot. Dacă dimineață era entuziasm la cele două partide, după prânz au început să intre în panică, nu mai răspundeau la mesaje, iar câteva informații venite pe surse îmi indicau că, dincolo de faptul că George Simion are un scor bunel, altcineva vine pe turnantă – și anume Călin Georgescu. Erau absolut disperați, în special la PSD, pentru că, știi foarte bine, s-a tras foarte tare pentru Marcel Ciolacu și s-au dat voturi la Simion ca să intre în turul doi. Dar deja începuse să se vadă cum crește vertiginos Călin Georgescu, iar pe la orele 15.00–16.00 mi s-a transmis că s-ar putea să ne trezim cu Georgescu în turul doi, dar în niciun caz pe primul loc.

RT: *Asta e foarte tare! Deci tu spui că, după-amiază, aveai deja această informație, că Georgescu... Ai crezut această informație atunci? Părea veridică?*

AA: Am crezut, o să-ți spun și de ce. Călin Georgescu a venit la mine la emisiune încă din anul 2020, a fost un prieten apropiat al tatălui meu — am și povestit lucrurile astea de mai multe ori —, tata mi l-a și recomandat. Prima oară nu am vrut să-l invit la emisiune, în 2020, însă tata a insistat foarte tare și mi-a spus: „Este un om deosebit, e altceva decât toți ceilalți, invită-l, pentru că are lucruri foarte interesante de spus.” De fiecare dată când venea, făcea audiență foarte mare. Tu știi foarte bine că, pentru noi, ăsta este un indicator extrem de important.

RT: *Evident!*

AA: În anii aceia de pandemie, când lumea era preocupată de cu totul și cu totul altceva, făcea audiențe de unu și ceva spre doi, ceea ce știi că, în televiziunile de știri, este mult, mai ales în ultimii ani, de când online-ul a crescut și consumul pe televiziune a scăzut — înseamnă foarte mult. Deci asta era în urmă cu patru–cinci ani, când nu foarte multă lume auzise despre Călin Georgescu.

RT: *Deci te așteptai să aibă un scor bun și în alegerile prezidențiale?*

AA: Cumva mă așteptam, dar nu mă așteptam să fie atât de sus! De altfel, știi foarte bine că și eu — și nu mă ascund de lucrul acesta, am recunoscut public —, mi-am pus întrebarea cum a crescut Călin Georgescu atât de mult pe TikTok înainte de turul întâi. Aveam niște informații; atunci cineva mi-a scris să întreb cine este BogPR și să cer amănunte. Da, am postat aceste întrebări, recunosc acest lucru, dar am pus niște întrebări legitime la momentul respectiv.

RT: *Aveai impresia că s-a întâmplat o chestiune nefirească? Ți se părea că există ceva în spate?*

AA: Din punctul de vedere al necunoscătorului în ale TikTok-ului — pentru că eu, pe vremea aceea, nu aveam cont de TikTok, nu știam cum funcționează lucrurile, nu știam cum e cu algoritmii, nu mă pricep, sunt atehnică din punctul ăsta de vedere —, da, mi se părea și mie foarte ciudat. Ulterior am înțeles ce s-a întâmplat, pentru că, de fapt, am înțeles cu toții din rapoartele care au venit către CSAT: a fost o creștere făcută pe banii celor de la Kensington — mă rog, pe banii noștri, din bani publici —, așa se spune clar în rapoartele respective! Dar a fost și o creștere naturală, pentru că mai am un semnal pe care l-am primit la un moment dat.

RT: *Ce semnal?*

AA: Aveam o doamnă care venea acasă și îmi făcea chestiuni de, mă rog, manichiură, pedichiură, chestii de genul acesta, și doamna respectivă m-a întrebat cu cine să voteze. Eu nu pot să spun nimănui cu cine să voteze, dar ea zice: „Ce părere aveți de Călin Georgescu? Eu aș vota cu Călin Georgescu!” Și momentul ăla, pentru mine, a fost un indicator extrem de interesant. Apoi a mai fost un moment când m-am dus, după turul întâi, să cumpăr niște flori de la o florărie de aici, de la mine, din Pipera, unde locuiesc. O doamnă la care merg adesea mi-a spus: „Doamna Alexandrescu, eu îl urmăresc pe Călin Georgescu de 10 ani!” Deci nu numai Călin Georgescu, ci și Cristela Georgescu aveau o comunitate destul de mare de oameni în online, oameni care se regăseau în aceste valori pe care Călin Georgescu le promova, pe de o parte, și pe care doamna Georgescu, în comunitatea sa de femei, le promova ca mamă, ca femeie, pe de altă parte. Nouă ne-a scăpat, dar, bun, poate noi nu ne uităm către zonele astea, însă sunt alții care ar fi trebuit să vadă aceste lucruri. Și aici mă întorc la ce spuneam mai

devreme, apropo de creșterea lui Călin Georgescu artificial, de către cei de la PNL, prin firma Kensington: ei, cu siguranță, au văzut această creștere, de-asta au și speculat-o, de-asta au și investit în TikTok, pentru că au văzut probabil potențialul din punct de vedere sociologic.

RT: *Hai să mai discutăm puțin despre episodul Kensington Communication, pentru că l-ai pomenit de câteva ori și cred că ar trebui să-l cuprindem în acest volum. Practic, avem o firmă de comunicare în care PNL vărsa bani pentru publicitate în zona online. Cum s-a produs migrarea acestor fonduri către publicitate pentru Călin Georgescu și de ce?*

AA: Păi, asta ar trebui să ne spună autoritățile. Au fost sărace în informații și eu sper ca Nicușor Dan să facă publice toate informațiile din CSAT, pentru că văd că firma Kensington este ocolită în toate anchetele! Nu există nici în dosarul — mizeria de dosar, mizeria de rechizitoriu — care-l vizează pe Călin Georgescu, deși, în rapoartele care au fost desecretizate și prezentate public, s-a spus foarte clar că banii au venit acolo și că acea microtargetare despre care vorbesc procurorii a fost făcută de Kensington. Este foarte clar, pentru că a fost făcută cu instrumente profesionale. Eu știu exact cine a lucrat cu Călin Georgescu și, în niciun caz, n-a avut aceste instrumente, iar echipa domniei sale a fost formată exclusiv din voluntari. Am interacționat cu ei, îi cunosc, au și intervenit la mine în emisiune. Da, au fost oameni de media care au făcut voluntariat, dar, în niciun caz, n-au avut resursele și puterea pe care le-a avut Kensington, pentru că, așa cum reiese din rapoartele desecretizate, s-au băgat bani foarte mulți.

RT: *În ce moment după anunțarea rezultatelor oficiale ți-ai dat seama că vor urma niște tulburări legate de acest clasament?*

AA: Au început să-mi vină informații din jurul celor două partide,

PSD și PNL, și nu numai, ci și de la persoane care sunt foarte bine conectate, care vin la mine la emisiune și care îmi spuneau: „Vor fi anulate alegerile!” Dar n-am crezut niciodată...

RT: *Când ți se spunea că vor fi anulate alegerile?*

AA: Păi, foarte curând după 24! Eu am și prezentat niște înregistrări audio din discuțiile de la PNL. A spus și Elena Lasconi că se știa, cu două–trei zile înainte, de chestiunea asta; din a doua zi după 24 s-a discutat despre anularea alegerilor.

RT: *Despre anularea alegerilor sau despre repetarea primului tur al alegerilor? Că e o discuție aici.*

AA: Nu, nu, nu, de la început s-a vorbit despre anulare, în niciun caz despre repetare, pentru că ei au văzut potențialul lui Călin Georgescu și repetarea alegerilor nu ar fi rezolvat ceea ce ei își doreau! Era foarte clar că valul Călin Georgescu devenea din ce în ce mai mare și foarte vizibil și putea să ia un scor și mai mare, mai ales că George Simion era deja asociat, în zona asta suveranistă, cu Călin Georgescu: avuseseră o colaborare în trecut, când AUR îl propusese ca prim-ministru. Deci, nu: de la început s-a vorbit despre anularea alegerilor, dar mărturisesc că nu am crezut! În sensul că n-am crezut că pot să aibă un asemenea tupeu și un asemenea curaj. Adică, știi, nu m-am gândit, în momentul respectiv, că vor avea un asemenea sprijin din zona exterioară. Însă, pe măsură ce treceau orele, am înțeles — văzând ce vine de la Antony Blinken, văzând ceea ce vine de la Bruxelles — că vor face acest lucru, pentru că au sprijin din afara țării.

RT: *Tu și Călin Georgescu ați avut dialoguri în acea perioadă: știa că urmează ceva sau era foarte încrezător că va intra în turul doi și va câștiga președinția?*

AA: Până la un anumit moment, dialogurile cu Călin Georgescu

mi-au indicat faptul că este convins că va merge mai departe și că va câștiga alegerile, că nu îl pot opri. Adică știu sigur că avea și domnia sa un dialog pe anumite canale în exteriorul țării, în special în echipa lui Donald Trump, cu siguranță. Însă Donald Trump încă nu preluase frâiele Americii și știm foarte clar că democrații au fost extrem de activi în România în toată perioada mandatului lui Biden; s-au amestecat și prin ambasadă, și prin diverși oficiali care au dat linii de comunicare clare, aici, în România. Însă, până la un anumit moment, da: era convins. Apoi, când a simțit și a avut și el informații, și-a dat seama că vor urma niște lucruri, dar nu s-a așteptat nimeni că se va anula turul doi — și asta chiar în ziua votului. Aici a fost, de fapt, problema.

RT: *Anca, deschidem o mică paranteză și fac apel la experiența ta de om de comunicare și de jurnalist. Tu ai mai văzut vreodată în România un fenomen politic de dimensiunea celui pe care îl reprezintă Călin Georgescu? Călin Georgescu are fani, nu are doar suporteri sau votanți! Ai mai văzut vreodată fenomenul ăsta?*

AA: N-aș putea să spun că e un fenomen similar în istoria ultimilor 35 de ani, dar, după 1989, au fost fanii lui Iliescu — ceva asemănător. Însă nu putem să comparăm, pentru că motivele au fost cu totul și cu totul altele. Călin Georgescu a avut și are susținători pe cu totul și cu totul alte criterii. Modul cum a vorbit cu ei, ceea ce le-a transmis, este cu totul diferit de rațiunile politice pentru care, după 1989, s-au dus oamenii în spatele lui Ion Iliescu.

RT: *Dă-mi un exemplu, te rog! Ce e diferit în ce spune Georgescu?*

AA: Mă refer la aducerea credinței în Dumnezeu în dezbateră aceasta publică — nu politică, atenție, publică —, pentru că pe Dumnezeu l-au invocat absolut toți: și Marcel Ciolacu, și Nicolae Ciucă, de-a lungul timpului toți liderii politici mergeau pe la biserici, pe la slujbe, știi foarte bine. Toți au fost: și Ponta, și

și Gabriela Firea, care este recunoscută ca fiind credincioasă — iar Gabi, apropo, este credincioasă de când o știu, și o cunosc de foarte mulți ani, n-are nicio legătură cu perioada în care a intrat în politică. Dar la Călin Georgescu a fost un alt tip de abordare. Și știi de ce cred că a prins acest tip de abordare? Pentru că, vezi tu, ne-a zdruncinat foarte tare perioada pandemiei, atunci când s-a rupt legătura — sau, mă rog, ne-a fost impusă ruperea legăturii — cu Biserica. Foarte mulți oameni, care nu neapărat sunt creștini practicanți, dar care cred în Dumnezeu, au simțit, în pandemie, acea frică și nevoia de a fi protejați, nevoia de Dumnezeu; oamenii s-au simțit fără apărare. I-a lovit ceva ce nu au mai văzut în viața lor, ceva extrem de greu de controlat. Atunci, autoritățile au vrut să ne rupă de credință, să ne rupă de tradiții, să ne rupă de Biserică. Adu-ți aminte că am fost închiși în case și nici de Paște nu ni s-a permis să luăm Lumină; stăteam toți pe la uși și așteptam să vină cineva să ne aducă Lumină. Cumva, de aici a pornit această construcție care a ajuns la sufletul oamenilor.

RT: *Vorbeai de un alt tip de abordare a acestei teme de către Călin Georgescu. Care a fost abordarea?*

AA: Discursul lui Călin Georgescu, știi, paradoxal, nu este înțeles de persoanele care se reclamă a fi intelectuale. Este batjocorit, este luat în derâdere, dar este un discurs extrem de profund pentru persoanele care au acei șapte ani de acasă, persoane care au fost crescute în spiritul acesta al credinței, al fricii de Dumnezeu. Oameni care, poate, n-au doctorate și nu au studii atât de înalte — deși, crede-mă, că în toată această perioadă în care ni se spunea că suntem pleava societății am întâlnit avocați, medici, profesori universitari, oameni care au găsit această profunzime a discursului lui Călin Georgescu, care a ajuns la sufletul lor, însă cărora le-a fost teamă să spună că îl susțin și că se regăsesc în discursul lui. Au înțeles că este un alt tip de om care își dorește să conducă România

și, mai ales, că are acea umanitate care lipsește cu desăvârșire politicianilor — nu numai în România, ci în întreaga lume. A ajuns la sufletul și la inimile oamenilor; de-asta spun că este total diferit. Asta cred că le-a scăpat printre degete și sociologilor, și serviciilor secrete: acea stare de spirit pe care sunt absolut convinsă că au identificat-o, dar nu se așteptau ca ea să se regăsească în discursul lui Călin Georgescu.

RT: *Anca, eu nu l-am votat pe Călin Georgescu în primul tur. L-aș fi votat însă în turul al doilea.*

AA: Nici eu — am spus lucrul acesta —, nici eu! Eu l-am votat pe George Simion în primul tur.

RT: *Ai pomenit mai devreme de serviciile secrete. Care crezi că a fost rolul serviciilor în ceea ce s-a întâmplat după 24 noiembrie? Crezi că rolul lor a fost mai mare decât rolul lui Klaus Iohannis în anularea alegerilor prezidențiale?*

AA: Nu știu dacă a fost mai mare. Eu cred că principalul artizan al anulării alegerilor este Klaus Iohannis, având în spate atât Bruxelles-ul, cât și Washington-ul de la vremea aceea, cu administrația Biden. Dar, evident, și cu mâna unor personaje din servicii. Eu nu vreau să pun semnul egal între serviciile secrete și ceea ce s-a întâmplat, pentru că știu sigur că, în serviciile secrete, există patrioți care își iubesc țara și care au fost îngroziți de ceea ce s-a întâmplat nu numai în perioada alegerilor, ci și în perioada pandemiei și în toți acești ani. Dar, din păcate, acești oameni sunt marginalizați. Au ajuns, în fruntea serviciilor secrete — așa cum am arătat în emisiunile mele —, oameni care au avut sprijin din afara țării.

RT: *Și ce rol au avut acești oameni din serviciile secrete în anularea alegerilor?*

AA: Anumite personaje din serviciile secrete au avut un rol important, servindu-i lui Klaus Iohannis — bineînțeles, la ordin din afara țării — niște rapoarte fabricate, care au dus la anularea alegerilor. Cei de la STS au spus foarte clar că n-a fost niciun fel de problemă, cei de la SIE au făcut un raport general care nu a servit intereselor lui Klaus Iohannis, dar cel mai important a fost raportul celor de la serviciul Ministerului de Interne, care, de altfel, și-a dovedit „utilitatea” în timpul tuturor puterilor politice. Știi foarte bine că „Doi și-un sfert” este celebru pentru serviciile politice pe care le-a făcut de-a lungul anilor.

RT: *Anca, ai lucrat multă vreme în proximitatea unor oameni politici aflați la vârf, în poziții înalte din piramida puterii. Cum îți explici faptul că prim-ministrul Marcel Ciolacu, care era și candidat la președinția României, la fel ca Nicolae Ciucă, președinte al Partidului Național Liberal, nu au avut o reacție vehementă, ba chiar au răsuflet ușurați în momentul în care au fost anulate alegerile prezidențiale? Era, totuși, o situație fără precedent!*

AA: Păi, explicația este Sistemul, Robert, despre care eu vorbesc de cinci ani la mine în emisiune, pentru că toți acești politicieni — și cei care au fost în fruntea țării, și cei care sunt astăzi acolo — depind de Sistem! Și atunci, pentru ei, era vitală supraviețuirea Sistemului. O victorie a lui Călin Georgescu era foarte clar că va zdruncina Sistemul. De aici provine bucuria și supunerea lor. Numai că atât Nicolae Ciucă, cât și Marcel Ciolacu, la fel ca toți ceilalți politicieni care au aplaudat, au crezut că, dacă stau la masă cu Sistemul — așa cum au crezut și Dragnea, și Ponta —, Sistemul îi va salva și pe ei și îi va duce mai departe. Nu! Sistemul, în

momentul în care nu mai are nevoie de tine, te omoară, te scoate din joc. E foarte clar! Din acest motiv, toți cei care sunt aleși să ajungă în fruntea țării, de foarte mulți ani, au dosare, sunt șantajabili și sunt foarte ușor de scos din joc. Exact pe acest motiv. Deci, de aici provine tăcerea lor.

RT: *De ce în toată această vâlvătaie creată după anularea alegerilor, nu a existat o poziție ceva mai fermă a echipei Donald Trump? Nu spun a administrației Trump, pentru că eram în perioada în care exista încă administrația Biden.*

AA: Păi, să ne înțelegem: nu preluase încă mandatul echipa Trump! Este clar, nu putea să facă astfel de lucruri, dar semnale au venit nenumărate. Știi foarte bine că și tu, și eu, și Marius Tucă, toți am distribuit postări ale lui Mario Nawfal, Elon Musk, Shawn Ryan și ale altor influenceri care erau în echipa lui Donald Trump și care au reacționat la ceea ce s-a întâmplat; însă, instituțional, nu aveau cum să reacționeze. Și a mai fost un moment extrem de important, imediat după scoaterea din joc a lui Călin Georgescu, a doua zi, când Donald Trump Jr. a mers în Serbia. Victor Ponta a povestit că Trump Jr. l-a întrebat dacă este nevoie să vină vreun mesaj puternic din America, iar Ponta le-a spus că nu este nevoie, că România poate să-și rezolve singură această problemă. Ponta s-a lăudat cu relația lui acolo — adu-ți aminte că și-a făcut fotografii și la Mar-a-Lago, a prezentat fotografii cum că ar fi dat mâna cu Donald Trump... Dacă cineva din România se duce și spune acest lucru, mă gândesc că oamenii au zis: „Dom’le, de ce să ne amestecăm?” În plus, dacă ai văzut în ultimele luni, J.D. Vance și Rubio au dat clar indicații ca nimeni, absolut nimeni din administrația americană și din nicio ambasadă, să nu se mai amestece în chestiuni de alegeri și să nu mai dea declarații în legătură cu alegerile din diverse țări. Deci au schimbat total politica față de ce a fost în timpul democrațiilor.

RT: *Să ne întoarcem pe pământ românesc!*

AA: Stai, stai, stai, că vreau să mai adaug ceva apropo de asta! Cred că un rol important în lipsa de reacție a americanilor a fost și faptul că Marcel Ciolacu l-a „cumpărat”, ca să zic așa — nu cu bani, l-a cumpărat acordându-i importanță —, pe celebrul personaj Dragoș Sprânceană, care se dădea un apropiat al republicanilor. Adu-ți aminte, a intrat și la mine în emisiune de câteva ori. Probabil că și mesajele trimise de Marcel Ciolacu prin acel canal — pentru că știu sigur că a intrat în comunicare cu mai multe personaje din administrația Trump — au făcut ca oamenii să stea deoparte și să vadă ce se întâmplă mai departe. Deci, cred că a fost un cumul de evenimente, plus că a mai fost și o declarație a lui Călin Georgescu, care a spus că nu vrea să meargă la Washington decât în calitate oficială, de președinte. A fost strategia lui; nu știu dacă a fost bine sau rău.

RT: *Crezi că a greșit?*

AA: Din punctul de vedere al cetățenilor români nu cred că a greșit, pentru că românii își doresc un președinte demn — de-asta au și votat cu Călin Georgescu —, pe cineva care să aibă o altă abordare, nu să aștepte rezolvarea problemei de la Washington. Din punctul de vedere al Washingtonului, e posibil să fi greșit, da.

RT: *Înapoi la turul doi, pe pământ românesc, cum ziceam: ce ar fi putut să se întâmple între ziua de miercuri, în care Curtea Constituțională a validat turul întâi al alegerilor, și ziua de vineri, în care a anulat aceste alegeri?*

AA: Avem suficientă vechime în presă și știm exact ce rol a jucat Curtea Constituțională în ultimii 35 de ani. Nu este prima oară când politicienii își rezolvă problemele cu mâna Curții Constituționale. Vreme îndelungată, CCR a rezolvat conflictele de

natură politică sau conflictele instituționale pentru că anumiți politicieni nu voiau să-și asume asta. Adu-ți aminte că au fost arestări din zona Curții Constituționale pentru că trebuiau aprobate anumite legi, nu mai departe de momentul când Toni Greblă a fost arestat. A mai fost și momentul cu Aspazia Cojocaru. Deci, asupra Curții Constituționale se exercită niște presiuni atât de natură politică, cât și de natură sistemică, să spun așa. Sistemul promovează acolo oameni cu probleme, pe criterii politice și pe bază de simpatie și antipatie față de Sistem. Nu e niciun dubiu din punctul ăsta de vedere. Deci, cred că a fost o presiune uriașă; probabil că au fost și niște amenințări, dar cred că judecătoria CCR Iulia Scânteii a lămurit aceste lucruri când a spus că, de fapt, decizia a fost luată în interiorul CSAT, iar ei doar au aplicat ceea ce a decis CSAT.

RT: *În legătură cu anularea alegerilor decisă de CCR, sunt voci care spun că poate lucrurile n-ar fi rămas așa dacă, în stradă, s-ar fi adunat zeci de mii, sute de mii de susținători ai lui Călin Georgescu. Cu alte cuvinte, dacă lumea ar fi protestat vehement și în număr mare în legătură cu această situație fără precedent. Călin Georgescu însuși a îndemnat, la vremea respectivă, la prudență; nu a dat semnalul ieșirii în stradă. Privind retrospectiv, ți se pare că e o greșeală pe care a făcut-o Călin Georgescu?*

AA: E foarte greu de spus, Robert. Știi foarte bine că toți am primit, în acel moment, informația că, dacă va ieși lumea în număr mare în stradă, au de gând să dea stare de urgență și că lucrurile vor arăta mult mai rău dacă vor da stare de urgență, pentru că vor putea face ce vor. Nu știu dacă am fost toți supuși unei acțiuni de manipulare, dar eu, cel puțin în ceea ce mă privește, am respectat ceea ce Călin Georgescu m-a rugat să fac, și anume să îndemn lumea la liniște, la calm. Noi am și avut atunci o campanie la Realitatea Plus, tocmai de teamă ca lucrurile să nu degenereze și să nu care cumva să

oferim pe tavă posibilitatea celor pe care îi voiam duși de la putere să declare acea stare de urgență și să poată să facă lucruri mult mai rele decât au făcut. Mi-e greu să-ți spun dacă ar fi fost mai bine sau mai rău, dar poate că este o lecție pentru noi toți. Acum, fără lipsă de modestie, nu cred că îmi lipsește curajul, după toți anii ăștia în care am făcut ce am făcut, dar cred că, atunci, poate ar fi fost mai bine să merg în stradă alături de oameni și să încercăm și această variantă, pentru că este foarte clar că avem un drum lung înainte; nu vom scăpa foarte ușor de acest Sistem care pare cumva că s-a metamorfozat, a găsit noi chipuri, și nu mai pare nimeni preocupat să ne ajute din afara țării. Răspunsul este tot la noi, aici, în interiorul țării.

RT: *Cum ai caracteriza felul în care a acționat și a reacționat o parte a presei — e vorba de acea parte a presei care îl urăște pe Călin Georgescu — la toată această explozie de popularitate a lui în spațiul public?*

AA: Opiniile personale le respect; toată lumea are dreptul la opinie și eu mi-am asumat public un anumit rol în această perioadă, motiv pentru care am plătit sub diverse forme: și cu amenzi, și cu hate, și cu amenințări. Însă am încercat să nu trec o linie roșie. De partea cealaltă însă au apărut ura, furia și interesele Sistemului, pentru că, de fapt, tot despre asta este vorba: ei au reprezentat și reprezintă interesele Sistemului. Nu este niciun dubiu, Robert, pentru că am văzut clar: toți au avut același discurs, același tip de abordare, aceleași informații — lucruri care, cum să spun, acum ceva vreme ar fi fost practic imposibile; adică Antena 3 să fie pe aceeași lungime de undă cu B1 și cu Digi24 — asta ar fi fost de neimaginat în urmă cu doi-trei ani, mai ales că știm foarte clar că Antena 3 a suferit enorm din cauza Sistemului.

RT: *Și cum s-a întâmplat asta?*

AA: Probabil că banii, probabil că presiunile, probabil că anumite dosare, procese și așa mai departe au cântărit fundamental în poziția acestor televiziuni. Plus că mai e un lucru foarte important: așa cum spuneam mai devreme, consumul de televiziune a scăzut mult în ultimii ani, de când a apărut online-ul ca alternativă. Și atunci, lupta pentru supraviețuire din punct de vedere financiar este importantă. În campaniile electorale se vehiculează sume uriașe de bani — știi foarte bine —, am văzut cât s-a plătit pentru o emisiune la Antena 3: 600–700 de mii de euro pentru o singură emisiune de 2–3 ore. Sunt niște sume fabuloase!

RT: *Cum ai caracteriza ceea ce s-a întâmplat în culisele statului paralel, la momentul desprinderii lui Călin Georgescu în câștigător? A fost un cutremur?*

AA: A fost un șoc! A fost un șoc, au fost îngroziți. Mulți m-au acuzat că i-am pus anumite întrebări lui Călin Georgescu care i-au creat o problemă în legătură cu Sistemul, dar înseamnă că ei nu-l cunosc pe Călin Georgescu. Călin Georgescu și-a asumat răspunsurile la aceste întrebări; au fost discutate înainte cu domnia sa, tocmai pentru că el era, cu adevărat, un personaj anti-Sistem. Asta și zdruncina Sistemul, de-asta Sistemul a și vrut să-l scoată din joc, pentru că și-au dat seama că îi va mătura valul — așa cum se întâmplă, de altfel, acum, în America, cu ceea ce face Trump. În primul mandat, Trump nu a înțeles acest lucru: că nu poate face ce și-a propus fără curățenie generală în *deep state*, iar Călin Georgescu a venit cu același mesaj în România și sunt absolut convinsă că, dacă ar ajunge președintele României, s-ar întâmpla lucrul acesta. Deci, Sistemul a fost șocat și a trebuit să se apere — sau s-a apărat — pentru a se menține la putere.

RT: *Care sunt principalele consecințe în starea de spirit a societății românești, acum, la un an de zile după anularea alegerilor?*

AA: Ei, consecințele sunt groaznice, Robert, și mă uit în fiecare zi din ce în ce mai îngrozită la această polarizare a societății românești, la această ură viscerală a unei părți împotriva celeilalte, pentru că există — și de o parte, și de cealaltă — excese, nu este niciun dubiu din acest punct de vedere! Oamenii sunt depresivi, sunt îngroziți, nu se mai pot bucura de viață. Foarte mulți se tem de ce va urma, de ce se va întâmpla cu ei, cu familia lor, și se întreabă în ce lume vor trăi copiii lor. Pentru că îți dai seama că deja copiii noștri — și ai mei, și ai tăi, și fata lui Marius Tucă, și tot așa — vor purta stigmatul a ceea ce noi facem și am făcut până acum. Regăsesc asta zi de zi. Ceea ce vreau eu să facem de acum înainte e să încercăm cumva să aplanăm conflictele, să ajutăm la refacerea unității poporului român. Trebuie găsit un numitor comun care, ușor-ușor, să vindece aceste răni.

RT: *Mai crezi că ar putea veni un moment în care Călin Georgescu să fie președintele României?*

AA: Îmi e greu să-ți răspund la întrebarea asta. Eu cred că poporul, masa tăcută pe care am regăsit-o la alegerile din noiembrie 2024, crește pe zi ce trece — vedem asta în sondaje. Șaptezeci la sută dintre români cred că țara merge într-o direcție greșită și, pe măsură ce trece timpul, numărul celor care își doresc să reseteze complet România este din ce în ce mai mare. În ceea ce îl privește pe Călin Georgescu, sunt reținută — știi de ce? Pentru că eu am vorbit, timp de cinci ani și jumătate, despre cum Sistemul a fabricat dosare, despre cum a distrus vieți, despre cum a nenorocit oameni. Am o mare temere în legătură cu mizeriile pe care i le fac lui Călin Georgescu, dar am, totuși, încredere că mai sunt judecători corecți

care vor vedea că în acele dosare nu există absolut nimic — este doar o făcătură. Oamenii de rând au înțeles, cei care au mintea la ei și care vor să vadă adevărul. Dar aici este reținerea mea: cât de puternic mai este Sistemul și câtă influență mai are în justiție.

Georgescu era de mult în sondaje. E o revoluție societală, o lume bazată pe alte tipuri de valori și pe alte tipuri de legitimități. Alegerile parlamentare sau prezidențiale nu mai sunt naționale. România a rămas între două lumi. America se uită la noi ca la un stat defect. Uniunea Europeană riscă să se ducă în cap.

DAN DUNGACIU

5

DAN DUNGACIU

Robert Turcescu: *Domnule profesor, cât de plauzibilă vi se pare ipoteza că anularea alegerilor prezidențiale din decembrie 2024 a fost influențată sau chiar determinată de factori externi?*

Dan Dungaciu: A fost influențată cu siguranță; influențată decisiv sau determinată, asta e o întrebare. Dar cred că înainte de decizia finală, ca să zic așa, de ultima semnătură, e limpede că s-a petrecut o defecțiune majoră în România, care a fost un șoc, din păcate spun, inclusiv pentru instituțiile din România sau pentru Sistem, sau pentru stat, numiți-l cum doriți.

RT: *De ce „din păcate”?*

DD: Pentru că n-ar fi trebuit să se petreacă lucrurile așa. Era limpede; cel puțin pentru noi a fost limpede și, când spun „noi”, mă refer la institutul pe care îl conduceam atunci. Aproape anual, între 2016 și 2018, am publicat barometrele de securitate în care cercetam percepția de securitate a societății, așa-numita securitate societală. De fiecare dată, în sondaje apărea că un procent de 30–40% dorește „altceva” sau, dacă vreți, își descarcă opțiunile,

inclusiv politice — deși nu întrebam de opțiuni politice nemijlocite, ci de opțiuni în termeni de valori — pe un asemenea tronson care era neacoperit. Oamenii aceștia nu participau la vot, nu voiau să se angajeze în viața civică.

RT: *Deci am putea spune că existau semne de aproape zece ani de zile?*

DD: Atunci devenise clar că avem de-a face cu o populație dezangajată din multe puncte de vedere și unul dintre motivele dezangajării era că o bună parte a României nu își găsea descărcarea politico-strategică într-un proiect politic — dar nu mă refer la un partid neapărat. Americanii s-au uitat pe date și au zis: „Dom’le, voi nu vă iubiți țara!” În 2018 era o tensiune majoră în America — dispute, bătălii, situație preelectorală sau electorală propriu-zisă — și ei spuneau: „Noi ne certăm, ne zgâriem între noi, dar noi avem angajamente; voi nu vă iubiți țara.”

RT: *Așa reieșea din acele sondaje?*

DD: Aveam 34% din populație care nu se regăsea în nimic și care, evident, s-ar fi dus pe un proiect de genul ăsta, un proiect mai patriotic, mai identitar. Noi am întrebat, de pildă, și încotro trebuie să meargă România — spre America, spre Uniunea Europeană — și unele dintre răspunsuri erau „nici cu unii, nici cu alții”. Deci populația, practic, și-a schimbat opțiunile din anii ’90 pro-America, echilibrat pro-Uniunea Europeană. Ce voia România, de fapt, era așa-numitul „suveranism” de azi, adică o opțiune mai fermă în instituțiile internaționale din care face parte. Nu era vorba de exit, era o nevoie de reprezentare, dacă vreți. Nevoia asta de reprezentare, care e foarte puternică — mai ales când populațiile ajung sau ating un anumit palier, inclusiv de bunăstare — își caută și aceste tipuri de satisfacție. Se dezvrăjiseră foarte multe în jurul României și al românilor; deja în jurul nostru se croiau asemenea

proiecte: vă aduc aminte de Ungaria și de Polonia, cu „Partidul Dreptate și Justiție”. În România era limpede — și asta am spus-o public încă de atunci — că era nevoie de o „dreptate și justiție”, adică de ceva care să descarce într-un mod acceptabil, pozitiv, chiar de nivel de mainstream, aceste tipuri de frământări ale populației.

RT: *Partidele deja existente nu mai corespundeau acestor așteptări?*

DD: Noi nu am avut un partid de dreapta, conservator — numiți-l cum vreți, etichetele nu au foarte multă importanță — în care această reprezentare să fie pe scena publică. Și eu cred că n-a fost această reprezentare nici măcar în Centenar — vorbim de 2018, care era Anul Centenarului. Gândiți-vă că, în Centenar, România n-a tradus nici măcar istoria Transilvaniei într-o limbă străină; Academia Română n-a făcut nici acest gest. O singură carte în limba engleză s-a publicat despre România atunci, am făcut-o noi la Institut; în Marea Britanie am publicat-o. În rest, nimic, n-a fost niciun interes! Era o dorință a României de a părea că avem și noi, totuși, ceva avantajos, în condițiile în care economic, social, politic stăm mult mai prost decât ceilalți.

RT: *Înțeleg din dialogul nostru de până acum că victoria lui Călin Georgescu în alegerile prezidențiale n-a fost, pentru dumneavoastră, o surpriză majoră?*

DD: Georgescu era de mult în sondaje, asta vreau să spun. Georgescu, Ionescu, Vasilescu, Mihăilescu erau de mult în sondaje. Nevoia era acolo! Nevoia era prezentă, ea trebuia descărcată în ceva. Sistemul a fost foarte atent ca această nevoie să nu se poată descărca în nimic, dar Sistemul a gândit într-un mod extrem de simplist, exact cum face și astăzi cu toate discuțiile astea cu informarea, cu dezinformarea — pe niște modele de o simplitate aproape periculoasă, nocivă pentru corpul social.

După 2015 au apărut criza migranților în Germania, terorismul, Brexitul; toată lumea începea să clocotească, peste tot apăreau partide de protest, partide de ripostă, partide pe dimensiunea națională. Peste tot, în toată lumea! Or, noi eram un acvariu, frumușel, care arăta bine, pentru că, practic, Sistemul a înțeles că România nu e performantă la niciun alt criteriu, dar are criteriul europenității ideale — visate, în niciun caz reale — de la momentul respectiv: un președinte minoritar, fără partide precum Dreptate și Justiție, Jobbik, Fidesz — deci suntem exemplul cel bun. Ah, cel mai „prost” copil din clasă, e adevărat, în ultima bancă, da’ măcar nu își bate profesorul...

RT: *E ascultător...*

DD: Nu fumează, nu e el cel mai deștept, dar e acolo — să-l bage cineva în seamă vreodată; să fim și noi acolo, că doar așa putem fi acceptați. Țasta a fost modelul conturat și, în pofida acestei evoluții social-politice — nu i-aș spune politică propriu-zisă, pentru că nu era politică de partid — obstinația s-a menținut. În 2020, președintele Iohannis i-a chemat pe comunicatorii liberali și le-a spus foarte clar: viitorul este al progresismului, nu este al naționalismului, nu este al patriotismului; să nu vă mai aud că vorbiți despre Biserică sau despre identitate națională — viitorul este al progresismului.

RT: *Aveți dreptate, da, uitasem de momentul ăsta cu Iohannis!*

DD: Trump fusese învins. Gândirea Sistemului din România era că Trump a fost un accident al istoriei. Dacă vă aduceți aminte, televiziunile din România îl prezentau pe Donald Trump în primul mandat de parcă era în opoziție, de parcă nu era președintele Statelor Unite; se raportau la el ca la un animal venit de nu se știe unde. Deci a plecat Trump, boala a trecut și acum reintrăm în normalitate cu Biden! Și atunci tot Sistemul s-a pornit în această

direcție și toți aceia care încă mai erau „infestați”, deși boala Trump plecase, trebuiau să fie corectați; ăia nu aveau dreptul să intre în spațiul public ca să nu-i infecteze și pe alții.

RT: *De fapt, Trump n-a fost un accident.*

DD: Miza României — și poate nu numai a României — a fost că Trump este un accident al istoriei, nu un trend al istoriei. Și toți au avut un șoc când a venit a doua oară Donald Trump la Casa Albă și au înțeles că accidentul istoric a fost Biden, adică interimatul ăsta al lui Biden între două mandate Trump, și că Trump este un trend istoric. În momentul ăla am rămas descoperiți pentru că nu ne-am pregătit pentru absolut nimic, dimpotrivă! Și nu că nu ne-am pregătit — pentru că poate nici alții nu erau pregătiți — dar noi am făcut tot ce e posibil ca acel canal să fie astupat. Nelăsând să se ducă în spațiul public această stare de spirit, care era reală, absolut reală în sondaje, ea s-a descărcat cum a putut.

RT: *Prin vot!*

DD: Era ca apa aia care... Presiunea, presiunea, presiunea! S-a acumulat și și-a dat drumul! Unde? Unde a găsit ea că e cel mai bun debușeu, asta s-a întâmplat. Georgescu a fost, dacă vreți, expresia unor acumulări care au fost profunde. Sistemul a fost atât de orb, atât de lipsit de orice nuanță și de capacitate de a înțelege niște evoluții mai adânci, încât are o mare parte de vină pentru faptul că România a intrat în această criză, dincolo de deciziile ulterioare.

RT: *Vorbiți despre „evoluții mai adânci”. La ce vă referiți?*

DD: Realegerea lui Trump a fost o revoluție. A fost o revoluție electorală cum n-a fost în 2016, adică o schimbare majoră la nivel de valori — de axiologie — și a modului în care funcționează societatea americană. Am văzut o parte din această societate manifestându-se la înmormântarea lui Charlie Kirk. E ca la noi în

'89, când noi n-am înțeles foarte bine, dar a fost o revoluție societală.

RT: *În ce sens?*

DD: Ceea ce era valoare acceptabilă înainte de '89 devine inacceptabilă după, și viceversa. Ce era avantajos înainte de '89? Relații cu Securitatea, n-aveai rude în străinătate, să nu fi călătorit în Occident — toate astea devin dezavantaj după 1989. Ce era dezavantaj? Rude în străinătate, limbi străine — devin avantaj după. Deci se schimbă, într-un fel, axiologia socială.

RT: *Asta s-a întâmplat în Statele Unite?*

DD: Nu mai merge, după Trump, să te revendici de la aceleași tipuri de valori și, automat, să ai recunoașterea socială. Dimpotrivă, la un moment dat, trebuie să fii un pic mai nuanțat apropo de niște valori de tip Biden, ca să ai succes în societatea de tip Trump. În sensul ăsta spun că e o revoluție societală: o lume bazată pe alte tipuri de valori și pe alte tipuri de legitimități. Imaginați-vă o lume care își găsește legitimitatea politică în ceea ce Karl Popper — maestrul lui Soros — numea „societate închisă”. Noi am fost obișnuiți să credem că singura legitimitate acceptabilă este cea a societății deschise, cu indivizii care sunt singuri, anti-comunitari, anti-religii, anti-identitate națională, care pot să aleagă oricum, orice. Dar gândiți-vă ce se întâmplă când se naște în America o societate în care legitimitatea vine din acele valori care sunt ale „societății închise”, cum zicea Popper: ale colectivismului, ale angajamentelor religioase, ale angajamentelor naționale, ale lucrurilor care nu depind de tine—în care nu poți să schimbi tu orice, cum îți trece ție prin cap azi, mâine sau poimâine! Cu statui, cu steaguri, cu surâsul bunicii, cu strămoșii... Asta e lumea lui Donald Trump, asta e lumea MAGA, dacă vreți. Lumea asta noi n-am văzut-o, n-am înțeles-o! Și nu doar noi, pentru că răspunsul

Uniunii Europene la alegerea lui Trump a fost o contrarevoluție.

RT: *O contrarevoluție pornită din România prin anularea alegerilor?*

DD: O contrarevoluție în care România a fost parte. Tehnic vorbind, și bătălia electorală din Polonia a fost parte a acestei contrarevoluții. Nu întâmplător au venit fiul lui Soros și Obama la Varșovia. Dumneavoastră vă imaginați așa ceva acum 15 ani — să fi venit un președinte al Statelor Unite la alegerile de la capătul lumii, adică din flancul estic?!

RT: *De neînchipuit, da! De ce așa?*

DD: Pentru că răspunsul lor politic a fost o extragere a puterii din zona statelor naționale și ducerea puterii la un nivel federalist, adică la nivelul Bruxelles-ului. Pentru asta n-aveai nevoie de președinți în Consiliul European care să voteze altfel. Orban e, totuși, mic; Slovacia este o țară mică. Dar dacă aveai și Polonia, și România, și Ungaria, și Slovacia, deja ecuația de putere putea să fie un pic periclitată. Deci, pentru ei, a fost un proiect politic foarte clar. De fapt, Consiliul European trebuie să dea logica de funcționare strategică și viziunea de securitate a Europei, nu doamna von der Leyen, nu Comisia Europeană. Un președinte de o anumită formulă nu trebuia să apară. În sensul ăsta, ei au fost în contrarevoluția administrației Biden, au lucrat ca și cum administrația Biden urma să fie la putere și după alegerea lui Donald Trump.

RT: *Și se pare că lucrează la fel în continuare!*

DD: După victoria lui Donald Trump, administrația Biden, într-un fel, s-a mutat în Europa și se merge pe acel palier antirevoluționar. Paradoxul-paradoxurilor e că liberalii europeni reacționează acum precum reacționarii din secolul al XVIII-lea. Monarhiștii din

secolul al XVIII-lea nu credeau că lumea poate fi gândită în afara ordinii politice și se uitau la republicani ca la niște specii tâmpite. Așa se uită liberalii astăzi la lumea asta MAGA, care e o lume destul de greu definibilă. Lumea asta MAGA seamănă cu niște pisici pe care vrei să le duci într-un țarc, știți? Fiecare cu miza lui, cu supărările lui — e o lume încă neamenajată — și ei se uită la ea ca la o lume bizară. Revenind, asta este contrarevoluția Uniunii Europene: construirea unei lumi bazate pe o cu totul și cu totul altă logică, pe cu totul și cu totul alte fundamente, și care să fie lumea Bruxelles-ului, lumea Federației; iar aceasta e și răspunsul — între noi fie vorba, foarte tehnic — la evoluțiile politice interne. Pentru că am văzut niște analize interesante la Bruxelles care spuneau că suntem cam în ultimul ciclu electoral în care suveraniștii pot să fie ținuți în afara puterii.

RT: *Când ați văzut aceste studii? Înainte de alegerile din 2024?*

DD: Nu, nu — sunt făcute acum, recent! Și, sigur, răspunsul lor e foarte logic din punctul ăsta de vedere, iar noi trebuie să fim foarte realiști, foarte reci în analiză, pentru că — știți cum e — puterea e un fel de mâncare care se servește rece. Au spus: dacă nu putem să-i învingem, hai să mutăm sediul puterii! Scoți sediul puterii pe dimensiunea de securitate și politică externă, îl duci la Bruxelles și, practic, nici nu mai contează dacă suveraniștii vor câștiga puterea peste un an, doi, trei sau patru. Pentru că jocul democratic național va fi precum hamsterul în cușcă: se învâрте pe roata aceea, se tot învâрте, dar nu ajunge la niciun rezultat.

RT: *Deciziile majore, cu alte cuvinte, vor fi acolo, la Bruxelles; statele naționale vor lua decizii minore.*

DD: Se vor preface că iau decizii! Eu nu intru acum în tehnicalități, că nu e cazul, dar din prerogativele statelor naționale câteva sunt numai la statul național, câteva sunt numai la Bruxelles și o parte

sunt și la... și la. Vă dau un exemplu: înainte de COVID, sănătatea era prerogativă națională. Or, Comisia s-a insinuat în povestea aceea; acum se insinuează în politica externă, în politica de securitate — practic ia toate atribuțiile statului național și, astfel, orice democrație națională devine o parodie, devine un joc, în care ne facem că avem proiecte electorale, dar nu avem.

RT: *Vorbeați mai devreme despre presiunea extraordinară care creștea, creștea, se acumula și care s-a descărcat sau a explodat în primul tur al alegerilor. În primele ore de după aflarea rezultatului din primul tur, cu un Călin Georgescu victorios, părea că tot establishmentul politic, de la Marcel Ciolacu la Klaus Iohannis, este de acord cu felul în care au votat românii. După care au început să apară niște schimbări. Credeți că a intervenit ceva din afara României, de vreme ce, în primă fază, actorii politici interni erau împăcați cu rezultatul votului popular?*

DD: Aici nu confirm, nici nu infirm, pentru că nu știu; dar ce spuneți dumneavoastră este plauzibil. România era parte a unui joc mai mare. Administrația Biden era și nu era. Eram după alegeri. Trump câștigase. Administrația Biden a făcut un pariu mare pe războiul din Ucraina, un pariu pe care, până la urmă, l-a pierdut: Biden a pierdut alegerile și, practic, din punctul ăsta de vedere, administrația Biden a fost înfrântă. Culmea ironiei e că administrația Biden dorea înfrângerea strategică a Federației Ruse și totul a culminat cu întâlnirea Trump – Putin din Alaska, dar trecem peste asta... Așadar, administrația Biden era foarte angajată în acest proiect; oamenii aceștia au fost prinși foarte puternic în acest război. Și gândiți-vă că modul în care europenii au reacționat a fost șocant pentru foarte mulți dintre noi — cât de repede s-a aliniat Europa acestui conflict care i-a făcut extrem de mult rău. Economic vorbind, domnul Macron, care acum este șeful viitoarei „invazii” împotriva Federației Ruse, atunci era cel mai reticent.

Atunci încerca să vorbească cu Putin. El a căzut pe post de ultimă redută, dacă vreți. Și sigur că nu-i întâmplător, poate, că fostul ministru de Externe al Germaniei, doamna Baerbock, a ajuns președinta Adunării Generale a ONU într-un mod absolut surprinzător. Acolo s-au întâmplat niște lucruri; oamenii aceia s-au repliat extrem de repede, americanii au făcut un pariu mare pe această confruntare, europenii s-au repliat și administrației Biden, din motive geopolitice, nu i-ar fi convenit în niciun fel un președinte în România care să fi jucat pe altă carte.

RT: *Un președinte care să-și dorească pace în Ucraina, de exemplu.*

DD: Din punctul lor de vedere, apropo de România, asta înseamnă „altă carte”. Nu e o chestie personală, ca să zic așa — *just business*. Trebuia să ții Europa angajată în acest război și probabil că asta e explicația pentru care, de fapt, în Statele Unite a apărut invocat numele Rusiei, nu în documentele de la București. Pentru că numele Rusiei invocat în presă a venit via Washington, dacă vreți, a apărut în presă internațională și apoi presa din România l-a preluat. Deci administrația Biden avea o carte foarte importantă de jucat, în care foarte mulți dintre ei credeau; o mai joacă unii dintre cei care s-au mutat, fizic sau nu, de la Washington în spațiul european — rețelele o mai joacă; oamenii aceia duc în continuare un război. Nu că sunt ca soldatul japonez care a rămas pe insulă pentru că nu știa că războiul s-a terminat. Ei duc acel război. *Neoconii* americani sunt prezenți în instituții; m-am uitat, de curiozitate, la presa americană: când e vorba de războiul din Ucraina, de pildă, CNN și Fox News nu au păreri diferite. Cel mai important comentator militar al Fox-ului este președintele Institutului pentru Studiul Războiului. Deci oamenii aceia, din acest punct de vedere, gândesc aproape la fel. Faptul că domnul Kellogg este consilierul pe Ucraina al președintelui Donald Trump,

faptul că există oameni în Sistem care gândesc așa cum gândea administrația Biden — asta e o realitate. Domnul Trump încă nu este liber să decidă orice, oricând și oricum, apropo de ceea ce se întâmplă în Ucraina, pentru că sunt presiuni foarte mari — și presiunile astea se simt, se resimt; se mai apasă butoanele în Europa, butoanele la Kiev: „Faceți asta sau asta...” Ce vreau să spun e că această „partidă” care atunci era la putere — chiar dacă pierduse alegerile, pentru că Trump câștigase alegerile, dar administrația Biden era la putere — sigur că a pus aceste tipuri de presiuni. Pentru ea, semnalul transmis de la București — că un președinte pro-rus câștigă puterea sau că vine un președinte care vrea să dezangajeze România, stat important pe flancul estic, din acest război — sigur că a aprins un bec roșu. Nici măcar nu-i interesa foarte mult biografia, dacă vreți, îi interesau acest tip de date; așa că e aproape firesc că s-au mobilizat și au început să spună „asta nu se poate”, iar unii dintre ei s-au uitat în altă parte când s-au întâmplat niște lucruri care n-ar fi trebuit să se întâmple și care, în democrația americană, ar fi fost inadmisibile.

RT: *Trump și echipa lui, chiar dacă nu erau încă în funcție, n-ar fi putut, totuși, să aibă măcar o reacție politică în legătură cu ceea ce s-a întâmplat în România? Trump n-a spus nici până la această oră nimic despre Călin Georgescu și nici despre anularea alegerilor prezidențiale.*

DD: Sunt două subiecte diferite: anularea alegerilor și personajul care a ieșit în prim-plan, cel puțin din perspectiva americană. Ei au spus, în principiu — a spus J. D. Vance, a spus și Tulsi Gabbard — deci asta este poziția oficială a administrației Trump, asta înseamnă poziția asumată: România este un stat în care alegerile au fost încălcate.

RT: *Dar au făcut-o după 20 ianuarie, adică după investire, când era deja târziu!*

DD: Nu cred că asta era cea mai importantă problemă pentru ei la vremea respectivă și nu se știe ce informații le veneau din România. Dar este clar că pe cei care informau administrația *de jure* și pe cea *de facto* îi reprezentau instituțiile deja așezate în peisaj. Erau instituțiile care au format instituțiile omoloage din România și de pe flancul estic. Erau instituțiile care aveau o părere formată, știau ce-i cu războiul și știau cum gândesc în perspectiva războiului din Ucraina. Deci, până a ajuns la ei vreo informație cât de cât neutră, ca să spun așa, a durat un pic. În plus, România nu era un stat cu mare miză, mai ales că era și din Europa. Iertați-mă, dar nu cred că mai există vreun politician important astăzi în America în stare să genereze un interes major pentru Bătrânul Continent. Ultimul politician, ultimul „mamut” care nu a dispărut a fost Joe Biden — singurul care mai avea o legătură din vremea Războiului Rece. Acum nu mai are nimeni.

RT: *Eu mă gândeam că se uitau mai atent la România pentru că avem cea mai mare graniță, aici, pe zona asta, cu Ucraina.*

DD: Aia a fost reacția! Reacția a fost tocmai că aveam cea mai mare graniță și nu puteai „defecta” dacă ai cea mai mare graniță — asta a fost logica. Pentru că, vedeți, în Polonia, lucrurile au fost diferite dintr-un mare punct de vedere. Ei știau ce înseamnă Partidul Dreptate și Justiție — îl știau, că l-au „pipăit” — și nu era nimic surprinzător. Orice ai fi spus despre Nawrocki nu ținea, pentru că era un personaj validat de personaje pe care americanii le-au cunoscut, le-au văzut. Nawrocki avea în sprijinul lui președintele Poloniei, adică pe domnul Duda, serviciile secrete și Curtea Constituțională. Nu putea face lumea comparație cu România, unde era cu totul și cu totul altă logică decât în Polonia. Acolo știau ce se

întâmplă; în România nu știau ce se întâmplă. Probabil că nici România nu știa foarte bine ce i se întâmplă la vremea respectivă — adică explozia asta politică a șocat și instituții din România.

RT: *Deci ce a ajuns la americani?*

DD: A fost un șoc și, din punctul ăsta de vedere, americanii au citit toată această evoluție prin singura grilă care-i interesa: războiul din Ucraina. Când e un război, poți să faci foarte multe lucruri pe care nu ai dreptul să le faci în timp de pace: inclusiv să pui anumite tipuri de presiuni politice, să validezi sau să invalidezi candidați, să lupți împotriva dezinformării punând cenzură. Foarte multe lucruri care sunt, în alte condiții, inadmisibile. Deci ăsta a fost contextul în Statele Unite și nu știu ce interlocutori am avut noi atunci capabili și dispuși să transmită un alt tip de mesaj sau să nuanțeze lucrurile. Gândiți-vă că principalele informații veneau la administrația Biden până ajungeau la administrația Trump. Pentru mine nu a fost surprinzător că americanii au reacționat așa cum au reacționat. Cu cine comunică americanii când vorbesc despre România?

Televiziunile mainstream au dat un mesaj, instituțiile au dat un mesaj, politicienii au dat un mesaj... Foarte greu să-ți imaginezi că cineva poate să comunice sau să acopere toată această masă mare de mesaje.

RT: *Totuși, Călin Georgescu a dat interviuri și a fost prezent în podcasturile unor mari influenceri americani, susținători MAGA, cu o audiență uriașă!*

DD: Indiscutabil, dar știți cum e? Te interesează o țară când te interesează și din alte puncte de vedere. Jocul de putere, la un moment dat, poate să fie foarte cinic. Când ai într-o țară o guvernare care este foarte slăbită pentru că știe că are ceva „schelete în dulap”, gândești în două feluri: faci curățenie acolo pentru că ai o relație cu acea țară și nu admiți să se întâmple asta,

sau îi lași scheletele în dulap și, știind că are schelete în dulap, se va vinde pentru două copeici.

RT: *E genul de politică pe care o preferă administrația Trump?*

DD: Administrația Trump o preferă în legătură cu anumite state, nu pentru toate statele. Dacă are un interes, nu va face asta, dar „resetul” cu Federația Rusă nu arată un mare interes pentru Marea Neagră; dimpotrivă, arată o mare tendință de negociere pe Marea Neagră. Și, dacă tot negociezi cu rușii, mai bine redeschizi relația cu Erdoğan decât cu state mici și, totuși, nesemnificative—și ca flotă, și ca ce vreți dumneavoastră. E avantajos, din partea unei mari puteri, să aibă un actor despre care știe că e atât de vinovat, încât, la o adică, nici nu are ce negocia cu el. Asta e o vulnerabilitate strategică a României—aici e, de fapt, problema, inclusiv în relația cu americanii. Pentru că, să ne înțelegem foarte clar, America nu e o instituție de caritate — mai ales în timpul administrației Trump. Dar ei nici nu mai pot să negocieze cu administrația Trump și americanii știu asta! Americanii vor juca pe slăbiciunea noastră. Nu mai poți să fii Polonia, nici să vrei. Și acum nici nu știm dacă, într-un an, doi sau trei, când Tulsi Gabbard, căutându-i pe alții—nu pe noi — căutându-l pe domnul Blinken, de exemplu, care, înțeleg, a fost foarte activ atunci, va ajunge și la dosare din România — sigur că atunci se va întoarce foaia, dar încă nu s-a ajuns acolo. În acest moment nu are nimeni niciun interes să facă „curățenie” în entitatea numită România, câtă vreme mizele sunt un pic mai mari — fie că e vorba de Federația Rusă, fie că e vorba despre China sau de alții.

RT: *Credeți că, în momentul în care s-au anulat alegerile prezidențiale din România — fapt unic până acum — au râs de noi unii din jur, zicând „Ia uite, măi, la românii ăștia, cât de simplu este să se întoarcă un rezultat electoral”? Sau acest precedent a*

născut o stare de îngrijorare în rândul statelor mici și mijlocii?

DD: Sau, poate, ambele! Prima dată ai un sentiment de genul ăsta — e, evident, o scădere majoră de prestigiu al României. Dar, de la un punct încolo, nu te mai uiți la România, ci te uiți că ți se poate întâmpla și ție. Când realizezi că, de fapt, bătălia asta la nivel global e atât de mare — cel puțin în spațiul occidental — bătălia asta între lumea lui Trump și lumea lui Soros (lumea lui Soros luați-o generic, adică cea care a fundamentat lumea politică până la Donald Trump și din care fac parte și administrația Biden, și tot mainstreamul european) — când vezi că lupta e așa de mare, îți dai seama că alegerile parlamentare sau prezidențiale nu mai sunt naționale. Lumea lui Soros se mobilizează la fiecare alegere. Și lumea lui Trump se mobilizează, dar mai puțin, pentru că lumea cealaltă este mobilizată să nu piardă puterea. Și, practic, ți se poate întâmpla orice, pentru că bătăliile pe care le duci la nivel național nu mai sunt ale tale. Nu știi ce forțe mari intră în joc. Și nu intră pentru tine neapărat; intră pentru tabăra lor. Tabăra lor trebuie să aibă un președinte în plus, o majoritate politică în plus—asta se întâmplă acum în spațiul european; toate alegerile din statele naționale din Europa nu mai sunt naționale. Toți se mobilizează!

RT: *Cum a fost în Polonia!*

DD: Da, ca la alegerile din Polonia: „hop” Soros și Biden și Obama; „hop” și câțiva senatori americani care s-au dus să îl sprijine pe Nawrocki! Toată lumea se mobilizează și atunci îți dai seama că ești prins într-o bătălie în care ți se poate întâmpla orice, pentru că forțele cu care te confrunți sunt prea mari. Deci, practic, îți pierzi, ca stat, anumite prerogative în termeni de securitate, de suveranitate politică, pentru că ai intrat într-un război care nu mai e al tău. E și al tău, dar numai o parte din războiul ăsta e al tău. Și, sigur că te îngrijorează. În momentul acela, statele care nu sunt puternice sunt cele mai vulnerabile.

RT: *Deci, din punctul ăsta de vedere, o anulare de alegeri s-ar putea repeta, nu?*

DD: Evident — mai ales când e război! Din păcate, România, în urma acestor experiențe dramatice din punct de vedere strategic și geopolitic, a rămas undeva între două lumi. Cea mai proastă soluție! A pariat major pe o lume din care nu făcea parte și a anulat relația cu SUA. Să nu creadă cineva că lucrurile acestea nu se sesizează. Poate nu astăzi, când suntem prea aproape — pentru că, știți cum e, nu poți să vezi cu microscopul elefantul, că ești prea aproape de el.

RT: *Dar când?*

DD: Știți, după '90 am întrebat de multe ori de ce n-avem un parteneriat strategic cu Germania. Pentru că Germania era actorul major. Și unii mi-au spus că nemții n-au vrut niciodată un parteneriat strategic cu România pentru că nemții nu ne-au iertat niciodată „schimbarea de arme”. Și alții mi-au spus, în continuare, că nu o să facem așa ceva cu americanii, niciodată! O să stăm cu americanii — că ne place, că nu ne place — pentru că vom fi consecvenți. Nici n-a cântat cocoșul de trei ori, că am și schimbat armele! Și vreau să spun că asta nu se va uita, adică vor spune: „Uite, dom'le, cum au trecut, dintr-o dată, brusc, cu arme și bagaje — ONG-uri, comunicare strategică, tot harnașamentul ăsta — către Franța, fără măcar să clipească.” Or, chestia asta nu se va uita.

RT: *E chiar așa de gravă ruptura?*

DD: Amintiți-vă că, la un moment dat, în discursul președintelui interimar, domnul Bolojan, nici nu mai apărea parteneriatul strategic cu America. Era, eventual, despre relațiile transatlantice — deci se încheiase povestea cu parteneriatul strategic. S-au întors armele; ne-am îndreptat către Franța, către președintele Macron, fără să fim în lumea aia cu adevărat. Domnul Bolojan a fost invitat

la „revelionul chelnerilor”, aproape de reuniunea aceea de la Paris: s-a mai inventat o zi în care să mai vină și el — singurul pe persoană fizică; restul, online. Iar cu America, evident că relațiile noastre nu sunt bune, evident că America se uită la noi ca la un stat defect. SUA nu se va întoarce la epoca de tip Biden, nici dacă eșuează administrația Trump. S-a schimbat prea mult America în momentul ăsta.

RT: *Poate ne schimbăm și noi.*

DD: Noi suntem acum într-o situație în care am rupt relația cu Statele Unite și încă nu ne-am așezat în „noua lume”, că nici măcar nu suntem în centrul lumii ăleia. Practic, noi nu suntem nicăieri bine „înșurubați” și bine instalați. Asta e, de fapt, postura geopolitică și geostrategică a României și ne îngrijorăm toată ziua de ce se va întâmpla în Republica Moldova. Și nici acolo nu avem controlul — într-un stat de lângă noi, cu două milioane de oameni, până la urmă.

RT: *Să înțelegem că ne va costa, pentru o lungă perioadă de timp, tot ceea ce s-a întâmplat la finalul lui 2024. Mai putem face vreo clarificare în acest moment?*

DD: Ghinionul și mai mare, pe plan intern, este că avem la putere reprezentanții unei lumi—sau acelei lumi — care a ales tabăra geopolitică, chiar dacă, sigur, dacă vin rușii mâine — Doamne ferește! — ăștia vor fi primii care vor întoarce armele.

RT: *Am mai văzut, da.*

DD: Când tu ai fost educat, crescut în spiritul ăla, ai învățat și englezește, te-ai dus la ăia, le-ai dat tot ce au avut nevoie... să se întâmple, după treizeci de ani, fără război, așa ceva?! Păi, asta mi s-a părut mie cel mai șocant lucru și nu s-a întâmplat numai la politicieni; s-a întâmplat și în societatea civilă — toți, dintr-o dată,

au întors armele, ca și cum nu erau, iertați-mă, toată ziua cu „America în sus, America în jos” și cu toți președinții americani. Nu se poate! Țsta a fost șocul pentru mine. Și nici la instituții n-am văzut o reacție de genul „Stați un pic, că, totuși, nu se poate chiar așa.”

RT: *Revin: ce e de făcut?*

DD: Ghinionul lor cel mai mare — și al României ca entitate statală — este că toată „tabăra cea bună”, așa-zicând, se află la putere. Toată! Într-o situație economică complicată, pe care n-au cum să o redreseze nici măcar dacă ar fi geniali, pentru că suntem parte a unui complex economico-european care, mă rog, sărmanul, nu stă cel mai bine. Ce faci în situația asta? Reamenajezi? Cum reamenajezi? Cum recredibilizezi? Pentru că noi nu cred că avem acum, în Sistem, oameni care să poată gândi în așa fel încât să rearticuleze, să reamenajeze canalele de comunicare politică, dacă vreți — sau măcar să le pună pe același palier. Noi încă n-am normalizat alternativa politică.

RT: *La ce vă referiți?*

DD: În România, astăzi, obstinația asta antiromânească — dați-mi voie s-o spun — e ca și cum cineva dă cu târnăcopul în fundamentul acestui stat. Păi, dom'le, ai văzut cum au funcționat lucrurile? Asta este; uită-te încotro merge lumea — Trump rămâne la putere, MAGA e puternică, uitate-te la Charlie Kirk și vezi ce „revoluții” au făcut acolo — și, în loc să-i cerți, mai bine înțelege fenomenul! Și, în momentul ăla, se renormalizează un pic scena politică românească. În acest moment n-ai niciun președinte și niciun om politic care să dorească re-unificarea — măcar să spună „Vreau să re-unesc România, vreau să re-legitimez forțele politice din România”, așa cum au încercat să facă americanii. România este ca o mașină în cascadoriile acelea, pe două roți — nimeni nu vrea s-o lase jos,

nimeni nu vrea să-i asigure o stabilitate — și o ții așa, pe două roți, până se duce în cap.

RT: *Care e cel mai mare pericol al acestui moment?*

DD: Obstinația de a nu normaliza taberele politice de la noi este, după părerea mea, cel mai mare atentat la securitatea națională. Pentru că nu știi unde se duce războiul ăsta. Noi suntem, în continuare, în formula iacobină în care trebuie să distrugem jumătate de Românie, să aruncăm la coș jumătate din energia acestei țări, pentru că e o jumătate de țară care gândește într-un alt fel — dar care ar putea să fie utilă. Însă nu ne pasă de nimic și, evident — din punctul meu de vedere, cel puțin, din ce vedem — expresia acestei politici externe este ca și cum cineva dă cu târnăcopul la fundamentele acestui stat. Pentru că, de fapt, despre asta vorbim. Restul sunt povești. Eu vreau să spun că, în statul ăsta, se întâmplă niște lucruri care, puse cap la cap, îți arată că parcă cineva vrea să arunce în aer acest stat sau să-l slăbească din toate punctele de vedere.

RT: *N-aș vrea să am un ton patetic și nici să apelez la emoții false, însă am o îngrijorare și vreau să vi-o împărtășesc: ne vom mai uita la procesul democratic — la alegeri, fie că sunt ele prezidențiale, generale sau locale — la fel cum ne uitam până la momentul anulării din 6 decembrie? Sau suntem într-un moment în care ceva s-a schimbat — n-aș spune definitiv, dar pentru o lungă spre o foarte lungă perioadă de timp?*

DD: Eu cred că a doua parte a întrebării dumneavoastră este răspunsul: e clar că ceva s-a schimbat; nu neapărat s-a rupt, dar e clar că ceva s-a schimbat. Și eu cred că, atât timp cât războiul ăsta din jurul nostru va continua, acel „ceva” care s-a rupt nu poate fi reparat. Sigur că niciodată jocul democratic n-a fost pur, dar astăzi este mai impur decât oricând.

Și sentimentul ăsta există. Marea întrebare este dacă o să ne recăpătăm interesul și încrederea în sistemul democratic. Sistemul democratic este un sistem care, precum sistemul financiar, se bazează pe încredere: încrederea în alegeri, încrederea că votul tău contează. Întrebarea este dacă ne recăpătăm încrederea suficient de repede, ca sistemele în sine — sistemele noastre occidentale, democratice — să nu se prăbușească.

RT: *Ne paște un astfel de risc?*

DD: Sistemul democratic a avut apanajul bogăției și apanajul libertății. Dacă erai bogat, erai democratic. G7 erau cele mai bogate state — lumea uită asta. Noi am pierdut apanajul bogăției; nu mai suntem cei mai bogați. Dacă ești democratic, nu ești neapărat cel mai bogat. Sunt alții care sunt societăți libere, dar nedemocratice. În Asia sunt societăți libere, dar nedemocratice. Nouă ni se pare puțin ciudată această asociere, dar da, poți să trăiești liber acolo — dacă nu faci politică. Societățile acelea trăiesc mai bine decât mulți dintre noi! Deci apanajul bogăției nu-l mai avem, dar avem apanajul libertății. Eu măcar atâta pot să-i spun diplomatului din Rusia, din Asia, de unde vreți: „Noi, poate, nu om fi bogați ca voi, dar suntem liberi.” În momentul în care nu mai pot să spun asta și nici nu mai funcționăm bine ca societăți — adică nu mai dăm prosperitate și nu mai dăm nici libertate — sistemele vor fi puse în criză.

RT: *Cu ce ne vom confrunta într-o astfel de criză?*

DD: Cu instituții și sisteme care au avantajul că stau mai mult decât un ciclu electoral — n-au alegeri, nu le perturbă nimeni — și care reușesc să fie mai eficiente din punct de vedere strategic, din punctul de vedere al tonusului social, al respectului față de sine, al reprezentării.

De pildă, modul cum se duce un chinez la „muzeul comunismului”, care nu-i despre comunism — e despre națiunea chineză — și se uită cu respect la ceea ce-i acolo. Așa ceva nu mai vezi în muzeele europene. Deci, în momentul în care acele instituții vor reuși să furnizeze și stima de sine, și reprezentarea, și bunăstarea, ăia or să zică: „Băi, democrația asta nici nu-i chiar cel mai important lucru din lume!” Și noi o să ne ducem în cap. Deci noi aici nu jucăm soarta Republicii Moldova, a României sau a partidelor politice; noi jucăm soarta sistemului nostru așa cum îl știm. Dacă Europa nu reușește să termine războiul din Ucraina măcar printr-o minimă posibilitate de a clama victoria, Europa nu va mai fi cum o știm noi. Pentru că ideea europeană va fi inefficientă, iar Uniunea Europeană riscă să se ducă în cap. Când, voind să-i învingem pe ruși, devenim Rusia, de fapt ne aruncăm pe noi în aer. Sper să nu ne ducem în cap înainte de a veni clipa în care să refacem încrederea în sistemul democratic. Dacă nu, probabil că ăsta va fi sfârșitul Uniunii Europene sau al acestei părți a Occidentului ca actor semnificativ la nivel global. Cu alte cuvinte, ca să închei: în poza faimoasă cu Churchill, Roosevelt și Stalin, vor fi Trump, Putin și Xi. Europa va ieși din tablou.

*Manipularea a început de
mult, dar s-a intensificat pe vremea
pandemiei. Lumea e proastă.
În România a fost înlocuită
democrația cu propaganda.
Eu nu cred în faptul că a
câștigat pe bune Nicușor Dan,
pentru nimic în lume.
Cum vin ăștia, mă, și se
anulează alegerile?! Nu pot să trec
peste asta orice ar fi.
Țara înapoi!*

MARIUS TUCĂ

6

MARIUS TUCĂ

Robert Turcescu: *În noaptea de 24 noiembrie 2024 erai în direct, Marius Tucă. Te gândeați la rezultatul aceluia scrutin prezidențial, cu un Călin Georgescu pe primul loc?*

Marius Tucă: Nici nu mi-a trecut prin minte, sincer să fiu, nu, nu, absolut deloc, nu m-am gândit nicio secundă! Cred că am avut o emisiune de vreo 16 ore, am început pe la șase seara și am terminat a doua zi la zece. Și pe la zece seara se confirma că o să câștige...

RT: *Georgescu?*

MT: Că o să câștige Georgescu, da! E adevărat că primeam mesaje, mai ales de la oameni din afară, ziceau: „Călin Georgescu, Călin Georgescu, Călin Georgescu, președinte!”. Ok, dacă ziceți voi... Însă nu le-am băgat prea tare în seamă, deși, în urmă cu vreo cinci ani, în 2020, în timpul pandemiei, l-am chemat la emisiune pe George Simion, că nu îl chemase nimeni, și, când l-am chemat, în loc să zică „bravo, George”, ei scriau: „Marius, invită-l pe Călin Georgescu, Călin Georgescu, Călin Georgescu!”. Zic: „Bă, care-i treaba, eu l-am invitat pe ăsta” și, într-adevăr, era foarte mult

trafic, era foarte multă căldură, dar scriau de Călin Georgescu! Și, după aceea, multe zile, „Călin Georgescu”... Până l-am chemat pe Călin Georgescu, adică eram și eu curios: „Băi, de ce toată lumea?!”. Eu spun că nu a fost întâmplător faptul că el a câștigat primul tur.

RT: *Deci cu Georgescu n-ai făcut nicio emisiune înainte de primul tur de scrutin!*

MT: În 2020, după ce am făcut cu George Simion, cred că la o jumătate de an, dacă nu mai repede, am făcut și cu Călin Georgescu.

RT: *Dar în perioada campaniei electorale?*

MT: Nu, a fost o mare surpriză, ți-am spus. Nu mă așteptam nicio secundă ca el să fie...

RT: *Ai avut semne de întrebare în momentul în care s-au anunțat rezultatele?*

MT: Absolut deloc!

RT: *Ți s-a părut ceva neobișnuit?*

MT: Nu, pentru că mi-am adus aminte de nebunia care era atunci, prin 2020, în pandemie. Primul interviu cu Georgescu l-am făcut pe Zoom, că nu putea să vină, era undeva în Austria. Și am dat și celebrul filmuleț când înota într-un lac de munte. Sigur că ți se părea un tip excentric și așa mai departe, dar cred că nu-l înțelegeam atunci, sincer! Adică nu înțelegeam că el așa este și că trebuie să-l iei ca atare. Ei, și când au început ăștia să spună „Călin Georgescu pe primul loc”, am făcut legătura cu tot ce se întâmplase. A, și între timp mai primisem mesaje că o să câștige Călin Georgescu. Zic: „Bă, de unde știi ăștia?”. Deci a fost o mare surpriză, cum o mare surpriză a fost că n-a intrat Ciolacu în turul

doi! La Ciucă mă așteptam, am zis că nu o să ajungă niciodată, dar faptul că n-a intrat Ciolacu...

RT: *Maestrul Ion Cristoiu îmi povestea că a vorbit cu tine la miezul nopții, în acea noapte de 24 noiembrie, și el paria pe victoria lui Marcel Ciolacu.*

MT: Da, și a fost un suspans, pentru că nu știai de unde sunt voturile, care sunt, cine l-a votat. Numai că așa a fost să fie. Băi, nu știu, noi, cumva, suntem și nu suntem în realitate întotdeauna, știi? Pentru că lumea care l-a votat era lumea asta de pe TikTok, de pe Facebook. Sigur că mă uit, sigur că am conturi, dar n-am observat. Însă cei care se uitau acolo au sesizat această nebunie.

RT: *Hai să recunoaștem, generația noastră de jurnaliști, noi, dacă vrei, nu eram atât de atenți la TikTok până la victoria lui Georgescu!*

MT: Deloc, aproape chiar deloc! Auzisem de TikTok, dar respingeam ideea de TikTok.

RT: *Revin: n-ai avut niciun dubiu în noaptea respectivă în legătură cu felul în care a câștigat locul întâi Călin Georgescu?*

MT: Absolut deloc! Dar spun că a fost o chestie naturală, apropo de toate mesajele pe care le-am primit până la ora aia.

RT: *A ridicat cineva, în studioul tău al emisiunii, vreun semn de întrebare?*

MT: Absolut nimeni!

RT: *Nimeni?*

MT: Nu. Păi noi, dacă dăm timpul înapoi, facem cronica anunțată a unei lovituri de stat pe care au dat-o ei. Pentru că nu anunța nimic... Și, de fapt, Robert, ei s-au trezit în noaptea aia, adică nici

în noaptea aia, ei s-au trezit spre dimineață. Nici măcar spre dimineață; spre dimineață au realizat! Îți aduci aminte declarația lui Iohannis, care spunea că „totul a fost în regulă” și așa mai departe?

RT: *Comunicat dat de Administrația Prezidențială!*

MT: Exact! Comunicat dat de AGERPRES, cred.

RT: *Ce crezi că s-a întâmplat? Hai să vedem puțin, de la momentul în care s-a anunțat, practic, că Georgescu a câștigat.*

MT: Sistemul s-a pus în mișcare!

RT: *Care Sistem? Alcătuit din cine și în ce fel?*

MT: Din mama și din tata, care a murit, Dumnezeu să-l ierte, și din frații și surorile care...

RT: *Nu, nu, e important: e un Sistem intern sau a fost o comandă cu pârghie de „afară”?*

MT: Sistemul intern a zis: „Fraților, ce ne facem? Uite, ăsta e cu pacea, cu Ucraina...”. Aici Cristoiu a intuit foarte bine și a zis: „Bă, ăștia l-au scos pentru că ăsta nu era pentru război”. Sistemul dinăuntru, cu acceptul Sistemului de afară, a început să se pună în mișcare. Dar nu s-a dezmeticit bine, pentru că au făcut câteva greșeli, din punctul meu de vedere, foarte mari și anume: nu au acționat asupra Curții Constituționale. Ți-aduc aminte că luni, înainte de vineri, când s-au anulat alegerile, a fost validat turul întâi al alegerilor prezidențiale. Înainte de asta, au mai încercat o chestiune.

RT: *Renumărarea!*

MT: Renumărarea voturilor — că le-am învățat pe dinafară — în situația în care Ciolacu ar fi ieșit pe locul doi. Eu cred că ar fi putut fi pe locul doi, dar tot nu era bine, că era Călin Georgescu în turul

doi, și aici a fost problema lor; deci n-a fost vorba de Lasconi.

RT: *Cu oricine ar fi intrat...*

MT: Cu oricine ar fi intrat, anulau alegerile! Pentru că nu era niciun candidat care să-l bată pe Călin Georgescu. Păi, Ciolacu, dacă intra, abia intra, vai de mama lui; Lasconi a intrat în turul doi, dar ți-aduci aminte că a început campania aia în care l-au tocat și în sondaje. Mirel Palada spune: „Georgescu avea undeva la 60–66% șanse în turul doi!”. Și atunci au stat, au clocit-o pe toate părțile, au vorbit cu ăștia, Ursula și așa mai departe, au vorbit cu Blinken — adu-ți aminte că Blinken a făcut o declarație și vorbea despre „ingerința rusă”, ceea ce nu făcuse comunicatul Președinției.

RT: *Stai puțin aici, pentru că am văzut că ai spus-o și tu, o subliniez și eu: nu l-am votat pe Georgescu în primul tur. Deci ne-am trezit cu el în noaptea respectivă...*

MT: Nu știu dacă mint, iartă-mă, dacă spun că nu știam că el candidează! Serios!

RT: *Ce te-a făcut să devii — n-aș spune „fan” Georgescu, că la noi nu e cazul de așa ceva —, dar ai devenit foarte activ, eu la fel, în ceea ce înseamnă, hai să zicem, revolta în legătură cu anularea alegerilor?*

MT: Pentru că au anulat alegerile, Robert, e simplu!

RT: *Ce-ai simțit?*

MT: Nu știu, era prima dată când am simțit că m-au furat pe față. Am citit un articol: era o școală de şuți de buzunare, pe undeva, pe la periferia Bucureștilor, și învățau ăia să te fure, așa, fără să simți. Băi, dar ăștia au venit, ți-au dat un pumn în gură și ți-au furat tot de pe tine! ăsta a fost sentimentul. Pentru că, dacă ne întoarcem și la Băsescu, cum a câștigat — adu-ți aminte, cu manevra aia a lui

Pârvulescu, că a zis că „se fură alegerile” și tot așa; votul din diaspora, Iohannis, Ponta —, dar aici a fost pe față, că nu se lega nimic cu nimic! Băi, de ce ai anulat alegerile? Și eu repet chestia asta pentru toți proștii — dar pentru toată lumea, în general, că sunt și mulți proști. Băi, ei au anulat alegerile! Să admitem că a fost interferență, ingerință, tiktokerul ăla, cum îl cheamă, săracul...

RT: *Peșchir!*

MT: Peșchir, Bogdan Peșchir, BogPR. Să spunem că a fost așa, da? Păi, îl scoți pe Georgescu din cursă, tată!

RT: *Adică reluarea turului întâi!*

MT: Reluarea turului întâi, fără ăsta care a fraudat, nu? Păi cum, de ce anulezi cu totul alegerile? Și, ca să vezi că Sistemul a acționat și a funcționat perfect, l-ai auzit pe Geoană să spună ceva că s-au anulat alegerile?

RT: *Nimic!*

MT: Pe Ciolacu?

RT: *Nimic!*

MT: Pe Ciucă, adică principalii trei candidați? Simion a zis, pentru că Georgescu era propunerea AUR de prim-ministru, era suveranist și așa mai departe. Păi, ce dovadă mai bună putem avea? Asta e cea mai bună dovadă că Sistemul a funcționat: a anulat alegerile!

RT: *Bun, dar hai să ne întoarcem un pic la felul în care a funcționat Președinția României. Ai amintit de acel comunicat în care Președinția spunea că n-au existat niciun fel de ingerințe, niciun fel de probleme legate de felul în care au decurs alegerile, după care, la doar câteva zile distanță, vine Klaus Iohannis și spune că a primit niște telefoane, că, într-adevăr, au fost niște*

sesizări la momentul respectiv. Totuși, noi vorbim aici de președintele României, Klaus Iohannis — asta e, nu contează, era vorba de președintele României! Ce putea să vină peste președintele României, ce forță așa de puternică, încât să-l sucească la 180 de grade?

MT: Cu atât mai mult cu cât era de zece ani președinte!

RT: *Exact! Și cu atât mai mult cu cât nu mai avea o miză pentru acel scrutin, adică putea să iasă din scenă foarte onorabil.*

MT: Băieții l-au trimis în față, pentru că se crea un vid de putere care nu se putea ocupa peste noapte, și el a zis: „Eu nu plec de aici, rămân aici, pentru că altfel ne facem de râs”. El a rămas acolo doar până să găsească băieții o soluție. Și soluția a fost Bolojan, de fapt. Pentru că Sistemul avea și acordul de afară, ca să facă această rocadă, să plece de acolo Iohannis.

RT: *Klaus Iohannis este cel care a organizat, totuși, celebra ședință CSAT în care s-au prezentat acele documente. Cine l-a forțat pe președintele României? Care Sistem? De unde?*

MT: Sistemul, Robert! Sistemul din România, care avea acordul de afară și inclusiv de afară i s-a spus că „trebuie să plece, pentru că se întâmplă altceva și că trebuie protejată România și securitatea și alegerile și să iasă Nicușor!”.

RT: *Atât de puternic e acest Sistem, încât poate să-i păpușeze pe președintele României, pe șefii serviciilor secrete, apoi Curtea Constituțională?*

MT: Păi nu era la începutul mandatului; îi expirase mandatul, puteau să-i facă o chestie, o sesizare la Curtea Constituțională, să-i spună că el nu mai trebuie să rămână acolo, dacă nu pleca de bunăvoie. Asta, pe de o parte. Pe de altă parte, eu cred că și-a aranjat și un fel de imunitate. „Băi, plec, totul în regulă, sănătate, la

mulți ani.” Păi cum s-a răzgândit peste noapte?

RT: *Aici e cheia, răzgândirea aia!*

MT: În conferința aia de presă zicea „rămân aici până când va fi instalat noul președinte”, apoi i s-a spus „la revedere, numai bine, sănătate, la mulți ani, marș la Sibiu și stai liniștit acolo, mai mături frunzele, nu te deranjează nimeni”.

RT: *Corect!*

MT: Deci asta a fost mișcarea și Bolojan era alesul. Iar Bolojan ar fi trebuit să fie un președinte interimar, cum a fost Crin Antonescu: să ude florile, să se mai uite pe geam, să vadă dacă vin rușii, nu vin rușii — că erau cu „vin rușii” atunci —, dacă mai venea de la Oradea ceva, dacă mai trimiteau mă-sa, tac-su, o damigeană de vin, un curcan, că putea să-i trimită... Păi el asta trebuia să facă! Ori el, dragul meu Robert, din prima secundă ziceai că a câștigat alegerile cu 80%! Și România, într-o perioadă în care lumea se schimbă, are nevoie de un cârmaci, și el era cârmaciul. Se ducea la Londra... Ce a căutat la Paris de două ori? Sigur, ca o slugă era pe acolo, ai văzut? În cămăruța aia, acolo... Mi-am adus aminte de Ciolacu, știi, când a vrut să-l pupe pe ăla, pe Starmer; nu știi faza? Băi, băiatule...

RT: *Da, da, da, parcă se vedea cu rudele de la Buzău!*

MT: De la Mizil, da!

RT: *O lungă perioadă de timp — și am comunicat în perioada aceea prin multe mesaje —, tu ai ținut-o una și bună că vom avea, în cele din urmă, reluarea turului doi al alegerilor.*

MT: Și-ți spun și de ce!

RT: *Te rog!*

MT: Pentru că între timp veniseră americanii, venise J. D. Vance la München și ținuse celebrul discurs în care vorbea explicit de România. Până la el, Musk dăduse un mesaj: „Bă, Curtea aia Constituțională, sunt dictatori, ce fac ăia, anulează alegerile?”. Don Jr. Trump, la fel. Și aveam și niște informații dintr-o zonă importantă, care spuneau că o să vină și lovitura aia care trebuie. Și am crezut foarte tare în asta, pentru că așa și era! Adu-ți aminte declarația lui Tulsi Gabbard; mai era unul care l-a amenințat pe Ciolacu, dar nu mai știu cum îl cheamă — tot important în administrația americană a lui Trump. Dar probabil că o parte veche din sistemul democrat al lui Biden și al Kamalei încă funcționa în relația cu România și, mai ales, cu serviciile. Nu plecaseră de acolo. Și atunci au pus la cale: „Băi, fii atent aici, noi trebuie să resolvăm cazul ăsta, nu vă mai băgați peste noi”, sau au făcut un acord cu cineva din echipa Trump. Pentru că, din momentul în care au făcut acest acord, ăștia au mers mai departe ca și când nu s-ar fi întâmplat nimic! După ce i-au dat omului în cap cu barda și i-au furat tot și l-au lăsat în pielea goală, ar fi trebuit să dea socoteală, ori ei au mers mai departe. Ce au făcut? Au început să-i facă dosare lui Călin Georgescu, l-au ridicat din trafic... Robert, din partea cealaltă n-a mai venit nicio reacție!

RT: *De ce?*

MT: Păi ți-am spus!

RT: *S-au înțeles pe ce?*

MT: S-au înțeles nu știu pe ce — asta nu pot să spun. S-au înțeles pe ceva, dar nu știu; mai devreme sau mai târziu vom afla. Dar, sigur, dacă nu cu cineva din noua echipă Trump, atunci cu cineva din administrația veche, care era încă acolo, s-au înțeles.

RT: *Deci tu crezi că, la un moment dat, Călin Georgescu a fost în cărți ca favorit al administrației Trump!*

MT: A fost în cărți, ba mai mult decât atât — și asta e o informație clară, pe care mi-a dat-o el —, Călin Georgescu a fost invitat în America și nu s-a dus, la sfârșitul anului 2024.

RT: *Păi, poate a greșit!*

MT: Eu zic că a greșit.

RT: *Da?*

MT: Păi de ce să nu te duci în America? El de ce spune că nu s-a dus? — că l-am întrebat. „Domnule, ideea de demnitate, nu ne plecăm, nu știu ce...” Da, numai că aici fuseseră anulate alegerile, adică s-a dat o lovitură de stat. Cum îți rezolvi singur problema, când toate sistemele sunt ale lor, toate instituțiile de forță sunt ale lor? Ei, și din momentul ăla l-au scos și din cursă, cum au scos-o și pe Șoșoacă, și batista pe țambal! Nu s-a mai întâmplat nimic până în zilele noastre, practic.

RT: *Revenind un pic la toată schema aia legată de venirea rușilor, de imixtiunea unei puteri străine în procesul electoral, cum îți explici că ea, totuși, a prins la nivel popular?*

MT: Pentru că lumea e proastă! Lumea e proastă. Păi eu nu pot să mă dezic de niște prieteni pe care îi am de o viață — unii au lucrat cu mine douăzeci de ani — și-i vedeam ce reacție aveau față de mine. Și, după mult timp, i-am întrebat. „Mi-a fost teamă că vin rușii!”, mi-au zis. Plus că a mai fost și lovitura cursului valutar. Robert, noi stăm pe picioarele noastre, dar sunt oameni care au 300 de euro rată la bancă sau au 500 de euro toți banii. Poți să înțelegi și, de fapt, nu fac niciun proces de intenție în ceea ce-i privește pe oameni. Eu cred că au fost multe momente de felul ăsta. Păi, primul e realegerea lui Nicușor Dan!

RT: *Realegerea la primărie.*

MT: La orice, că de-aia l-au ales președinte. E un public al lui Nicușor Dan, al USSR, plus ăștia speriați de bombe și de ruși și de cursul leu-euro, care votează în direcția aia și, de acum încolo, să ne fie învățătură de minte: să nu mai analizăm oamenii prin perspectiva noastră. Dacă ție ți-ar fi spus cineva că ăia se duc să voteze cu Nicușor de teama rușilor, ai fi zis: „Băi, e o glumă proastă, terminați cu chestia asta!”. De-acum încolo trebuie să luăm în calcul că se poate întâmpla orice. Manipularea asta a început de mult, dar s-a intensificat pe vremea pandemiei și a funcționat, Robert; a continuat cu războiul, a funcționat — adu-ți aminte. Doamne, ce m-au înjurat ăștia cu vaccinul!

RT: *E o rețetă care va funcționa...*

MT: Va funcționa întotdeauna! Așa cum a funcționat, probabil, altă rețetă, de care noi nu știam și era mult mai subtilă, adică asta cu „vin rușii”. Este o armă extraordinară de propagandă și, dacă nu e asta, probabil că or să vină cu altceva — nu mai vin rușii, dar rușii cuceresc toată Europa și e și România în pericol. A funcționat atât de puternic și publicul ăsta e foarte vulnerabil la astfel de informații, la propaganda de genul ăsta. Practic, în România a fost înlocuită democrația cu propaganda — asta s-a întâmplat. Până să anuleze alegerile, din 24 noiembrie până pe 6 decembrie, toate televiziunile de partid și de stat l-au măcelărit pe Călin Georgescu, cu legionarii, cu rușii și așa mai departe. Și, cu toate astea, sondajele îl dădeau pe Georgescu câștigător și atunci au tras de timp — de-aia au anulat alegerile.

RT: *La ora la care facem noi acest interviu, Georgescu are un dosar de 327 de pagini la Parchet, dar e pe locul întâi la încredere, în rândul populației.*

MT: De asta eu nu cred în faptul că a câștigat pe bune Nicușor Dan, pentru nimic în lume — pentru nimic în lume! Mai ales că atunci, cu câteva zile înainte, am făcut eu un interviu cu Călin Georgescu care a avut o audiență... nu știu, erau aproape o sută de mii care se uitau. După aia, iar, la Anca Alexandrescu a fost cu George; adică eu am crezut: „Gata, e caz închis, o să câștige George Simion”, cu toate greșelile lui făcute între cele două tururi.

RT: *Răsturnarea aia de procente a fost de neexplicat.*

MT: E unică în istoria alegerilor!

RT: *Totuși, revenind la decembrie 2024 și la ce a urmat după anularea alegerilor, momentul acela e unic, a născut o emoție profundă. Călin Georgescu s-a dovedit că avea o bază electorală solidă, adică erau oameni care chiar au crezut în el. Am înțeles și noi atunci — unii dintre noi — că ne aflăm în fața unui fenomen. Și, cu toate astea, Marius, lumea nu a ieșit în stradă.*

MT: N-a ieșit în stradă pentru că, în momentul zero când s-ar fi putut face asta, adică atunci, la anularea alegerilor, au fost nenumărate apeluri să nu se întâmple asta, inclusiv ale lui Georgescu și ale lui Simion — adică ale celor care ar fi trebuit să încurajeze ideea de a ieși în stradă —, pentru că tocmai fusese dată o lovitură de stat. Și atunci a fost un blocaj din ăsta; oamenii s-au temut, pentru că ăștia amenințau, așa, pe surse, cu starea de necesitate, cu starea de urgență, și le-a fost frică oamenilor. Și s-a ratat un moment și, după aia, la revedere!

RT: *Crezi că la momentul acela Georgescu ar fi trebuit să îndemne oamenii să iasă în stradă?*

MT: Bineînțeles! Păi, trebuia mers până la capăt, cum adică?! Au furat alegerile, ți-au furat 9 milioane de voturi, au furat alegerea ta în primul tur! Robert, noi aveam tot dreptul — sau toată libertatea,

nu ne oprea nimeni, că așa suntem construiți — să spunem: „Băi, la protest, s-au furat alegerile!”. Nici măcar noi n-am zis.

RT: *Da, așa e, n-am zis, pentru că era o atmosferă... Exista sentimentul că se duce țara de râpă.*

MT: Era o atmosferă incredibilă, era o tensiune în societatea românească — că putea unul să-ți dea cu ceva în cap pe stradă; cam acolo era tensiunea de sus — și atunci te gândeai de mai multe ori. Dar vezi că ei au indus teama asta; n-au făcut-o întâmplător: „stare de necesitate”, „stare de urgență”. I-au făcut inclusiv pe ei să spună „nu, nu ieșiți, că dați curs unor provocări”. Băi, ieși, te bați până la capăt; nu trebuie să te lupți corp la corp, să folosești arme, nici măcar să dai cu sticle, să dărâmi gara; te duci și protestezi o lună de zile, două luni, trei luni de zile, dacă tu crezi în ceva. Da, ar fi trebuit să facă asta! Și el, și ăla, Simion, și toți cei care au văzut că a fost dată o lovitură de stat. Păi cum să nu protestezi împotriva unei lovituri de stat? Deci și noi am greșit din punctul ăsta de vedere.

RT: *Ești veteranul talk-show-urilor de televiziune și, mai ales, al talk-show-urilor politice. Ai mai văzut vreodată, ai mai simțit într-o perioadă electorală genul ăsta de entuziasm popular? Georgescu avea fani.*

MT: Nu „avea”, are în continuare!

RT: *Are în continuare, da. Ai mai întâlnit asta la un om politic?*

MT: La Iliescu. Dar la Iliescu erau fani, așa... cum să zic... de catifea. Adică nu erau... La Georgescu sunt fani d-ăia, înrăiți. Aproape mistici, pentru că văd în el — nu degeaba îi zic ăștia „Mesia” —, văd în el un salvator.

RT: *Dă-mi o explicație pentru fenomenul ăsta!*

MT: Eu cred că se exagerează aici.

RT: *Ține de carisma personajului?*

MT: Ține de carisma personajului, de limbajul lui și de faptul că face trimitere la demnitate, la ideea de a nu mai fi slugi, la apă, hrană, energie — că avem tot ce ne trebuie. Adică discursul lui e perfect pentru asta, mai ales pentru oamenii care nu mai vor pe nimeni din actuala clasă politică.

RT: *E un discurs pe care l-am auzit și acum vreo cincisprezece ani, tot de la Călin Georgescu, dar atunci nu era atât de penetrant. Ce s-a întâmplat între timp?*

MT: S-a erodat tot ce înseamnă clasă politică.

RT: *Și au devenit de actualitate temele lui!*

MT: Robert, uită-te cât de repede și de grav basculează istoria în România: în primăvara anului 2024, când au fost alegeri europarlamentare și locale — și ăștia le-au comasat —, nu mai zicea nimeni nimic; erau la butoane, Ciucă și Ciolacu erau de mână, victorioși, au câștigat europarlamentarele, au luat cel mai mare scor și, în câteva luni, aia doi — cei mai importanți oameni politici, cu ghilimelele de rigoare — n-au intrat în turul doi. Și, atenție, nu numai că n-au intrat, dar n-au zis nici păs! Două pisicuțe cumiști, care, mai devreme sau mai târziu, au plecat acasă. Primul, Ciucă; al doilea, Ciolacu. Stai, mă, puțin: a fost ingerință rusă? Păi mă lupt, că eu am pierdut, pe mine m-au furat! Eu, Ciolacu, aveam prima șansă în toate sondajele, Robert!

RT: *Și el, nimic!*

MT: Da, și pe Ciucă îl împingeau și pe el, acolo, pe locul trei, medalie de bronz spre tinichea, așa. Adică te lupți, vorbești... boții,

tiriboții — au vorbit atâta timp de asta și, dintr-o dată, i-au furat pe ei tiriboții rușilor!

RT: *Până la urmă, singura care s-a revoltat a fost Lasconi.*

MT: Nu s-a revoltat, Robert! Și aici, o altă chestie: o zi s-a revoltat, după care băieții au zis: „Du-te, hai, că avem treabă și vedem, vedem în turul doi”. Cred că au și mințit-o: „Vei candida, o să fie ok”, nu știa că îl pregătesc pe Nicușor. Pentru că ei îl aveau pregătit pe Nicușor în joben ca pe un iepuraș, mă, ca pe un șoricel.

RT: *De ce nu l-au băgat din primul tur?*

MT: Câștigase alegerile la Primăria Capitalei, îl pregăteau pentru următorul mandat sau pentru următoarele alegeri, nu se gândeau că o să fie o defecțiune atât de gravă, numită „Călin Georgescu”. El, în campania pentru primărie, apărea cu Ciucă, se ducea cu ăla...

RT: *Da, cu toată lumea!*

MT: Băi, nu, Robert, nu cu toată lumea. Tăia orașul în două, mergea cu Ciucă, și Ciucă zicea, în stilul lui: „Domnu’ Nicușor Dan, aici facem Piața Matache din nou.” „Da, da, da, faci pe mă-ta, băi...” Parcă era Ceaușescu, pe vremuri, știi? Când erau vizitele lui Ceaușescu și el dădea din mână și mai cădea un cartier, mai cădea o biserică... Dar la Ceaușescu era fără sonor; ăștia se auzeau, sărmanii, și se vedea cât de săraci erau în exprimare.

RT: *Maestrul Cristoiu avansează ideea că poate trebuia făcută o scenetă de tipul „dragă Stolo”, în care Ciucă se retrăgea și în locul lui venea Nicușor.*

MT: Ciucă era un om al Sistemului care a fost lăsat din brațe pentru că a apărut Călin Georgescu. Și atunci l-au aruncat în arenă pe Nicușor, în secunda doi. De ce? Un argument foarte important: pentru că Elena Lasconi a intrat în turul doi și publicul Elenei

Lasconi l-ar fi votat pe Nicușor mai degrabă; pe ea au votat-o ca pe un fel de surogat. Toți ăia care, între turul unu și turul doi, au făcut miting cu „Lasconi, președinte!”, o lumină pro-europeană — să-i dea Dumnezeu sănătate —, de la Câmpulung până la Caracal și de la Pitești până la Ungheni, într-o săptămână au făcut-o „proasta-proastelor”! Păi de ce o făceau proastă? Ca să-l aducă pe Nicușor, care era olimpic. Robert, vezi, dacă n-ai fost olimpic, poate intrai tu în locul lui Lasconi. Sau eu, cine știe.

RT: *Am ratat și acest moment!*

MT: Pe mine m-a surprins că aceiași care îl înjurau pe Năstase „să vină Băsescu”, aceiași care îl înjurau pe Ponta „să vină Iohannis”, pe Dăncilă, ăștia o pupau în fund — ca să nu zic „în cur”, că nu sunt genul — pe Lasconi, iar după câteva zile... băi, au decapitat-o! N-au scos-o din „proastă”, că „n-are ce să caute”... Aceiași oameni, aceiași influenceri.

RT: *Tabloul pe care îl descrii tu — și pe care l-am văzut și eu — ne arată foarte clar că avem niște inși care, când se apasă un buton, deodată, cum să spun, ca la un reflex pavlovian, își schimbă opțiunile, își schimbă favoriții. Cum e posibil?*

MT: Sunt bolnavi de ură. Și ei, înainte de a vota, urăsc pe cineva. Ei îl urau pe Georgescu. Dincolo, putea să fie și un căcat — pardon de expresia „dincolo”. Pentru că ei întotdeauna au votat, nu negativ; au votat cu ură împotriva unuia dintre candidați. Ți-am spus că puteau să voteze orice. Băi, îl urau pe Georgescu! Ce-am auzit eu de la oameni de lângă mine: „Georgescu ăsta... ai mai făcut și interviu cu el, trebuia să...”. Ce trebuia, să-i dau în cap? Cu ce? Cu bâta? Ce să-i fac? Adu-ți aminte că ai trecut și tu prin aceeași chestie.

RT: *Bineînțeles!*

MT: Georgescu era unul de pe stradă care a intrat în turul doi cu

măinile în buzunare și, în urma acestui fapt, i-au făcut ăștia douăzeci de dosare! Au anulat alegerile, au dat lovitura de stat și apoi l-au scos din cursă. „Să-l omor pe ăla”, că ce?! Că au dat ăia lovitura de stat? Și aici eu repet de fiecare dată: nu mi-aduc aminte — în România și nicăieri în lume — să se fi întâmplat așa ceva: tu să săvârșești o crimă și, după ce ai săvârșit crima, să pui în mișcare tot Sistemul, inclusiv Sistemul european, inclusiv ăla american, cu Blinken, ca să faci pe altcineva vinovat de această crimă. Și începi să construiești probe. Nu numai că ăla n-a făcut crima, da? Tu ai făcut crima și vrei să-l faci criminal pe ăla pe care l-ai înjunghiat tu, de fapt. Ăla pe care l-ai omorât tu. Și zici: „Bă, ăsta era criminalul, ăsta pe care l-am omorât noi”, și din momentul ăla încerci să cauți, să inventezi probe care să dovedească faptul că acea crimă nu a fost făcută de tine — cu toate că se vedea cu ochiul liber asta —, ci de ăla care a fost victima acestei crime împotriva democrației!

RT: *Și mulți cred în continuare în asta.*

MT: Robert, nu poți să-i schimbi!

RT: *E ură față de Georgescu, îl urăsc pe Georgescu.*

MT: El are și partea asta de public — fani mistici; unora dintre ei poți să le spui că Georgescu, nu știu, a avut zece crime în trecut: nu îi interesează. De partea cealaltă e și mai grav, într-un fel. Eu spuneam, în nenumărate rânduri, mai spun o dată: dacă, la alegerile pentru Primăria Capitalei, cu două zile înainte, Nicușor ar fi dat foc la tot Bucureștiul, casă cu casă, și era filmat în timp ce făcea asta și, a doua zi — încă 24 de ore —, până la vot, toate televiziunile, toată media, ar fi transmis cum Nicușor dădea foc la tot Bucureștiul și oamenii rămâneau fără case, ăia se duceau și îl votau. Înțelegi?

RT: *E posibil!*

MT: Asta e, nu poți să faci nimic. Și, apropo de lovitura de stat, eram într-o zi la bistro, aici, la mine, beam o cafea, și un domn — un client vechi, un om foarte serios — îmi zice: „Domnule Tucă, știți că uneori afli mai multe lucruri dacă te uiți pe fereastră decât dacă te uiți la televizor?”. Mi s-a părut o chestie foarte mișto. Zic: „Da, da, sună bine.” Zice: „Da, numai că acesta e adevărul.” Omul stătea pe strada care ducea la vila unde locuia Iohannis — Turgheniev se cheamă strada, să n-avem vorbă la proces — și privea pe fereastră. Bref, ca să n-o mai lungesc — că el mi-a povestit o jumătate de oră —, înainte de a se întruni CSAT, toate mașinile — Ciolacu, toți care erau în funcții — uite așa se duceau și plecau, se duceau și plecau, se duceau și plecau.

RT: *Veneau să ia „lumină” de la Iohannis?*

MT: Puneau la cale lovitura de stat, cum se spune la noi, la Caracal. Atenție: noi tot cerem desecretizarea ședinței CSAT. Nu, nu găsești nimic acolo, Robert, pentru că toate lucrurile s-au vorbit dincolo, adică la vila unde stătea Iohannis. A fost acest du-te-vino, cu toate mașinile instituțiilor statului — de la prim-ministru, președinți de Cameră, servicii și așa mai departe — până să se întrunească CSAT. Acolo doar s-au întrunit și au zis... știi cum sunt ședințele aranjate, mai ales la partid, de excludere? Deci s-au întâlnit: „Ordinea de zi este asta — alegerile, nu știu ce. Cine e pentru?”. ăia, toți — că erau toți. Dar acolo nu găsești nimic!

RT: *Continuă povestea cu omul de la bistro!*

MT: Da. Și îi spun omului: „Mulțumesc mult de tot”. Zice: „Păi nu, asta nu e tot, stați, că nu am terminat!”. „Adică?” „Păi, după ce a fost ședința CSAT, după ce a fost desecretizarea, au luat-o de la capăt: du-te-vino, cu ăia de la Curtea Constituțională”, în același loc, întâlnindu-se și punând la cale lovitura de stat — dată deja prin ședința CSAT — și înfăptuită cu mâinile murdare ale celor de la

Curtea Constituțională. Și, în paralel, îl pregăteau pe Nicușor Dan.

RT: *Nicușor Dan, care și-a anunțat imediat candidatura, încă din 7 decembrie!*

MT: Lasconi spune că ar fi știut încă din 5 decembrie! Auzi, dar Ciolacu de ce nu s-a mai înscris în cursă? Că eu te tot întreb și tu nu vrei să răspunzi la întrebare.

RT: *Nu știu, pot să te întreb și eu de ce a dispărut Ciucă, de exemplu?*

MT: Ciucă, da, de ce nu s-a mai înscris?

RT: *Geoană? De ce a amuțit?*

MT: De ce nu s-a mai înscris Geoană în cursă? Le era mai frică de Nicușor decât de Călin Georgescu? Băi, să vezi că le era frică de Nicușor! Ei, un semn de întrebare e legat de Crin Antonescu, în care eu am încredere, și nu putea fi candidatul Sistemului, pentru că acel candidat al Sistemului era Nicușor. Antonescu a fost candidatul nimănui, de fapt — de-aia a și pierdut și n-a intrat în turul doi până la urmă —, și a intrat Nicușor. Pentru că, dacă ar fi fost candidatul Sistemului și aveau încredere în el, ar fi intrat în turul doi. A fost sacrificat.

RT: *Dar tu crezi că Georgescu n-a avut în spate nicio bucată de Sistem?*

MT: Jur pe roșu că nu știu nimic! Habar n-am, nu știu, nu cunosc, nu m-am întâlnit cu oameni d-ăia. Toată lumea spune că erau; dacă mă întrebi pe mine, la fel de bine poate să fie „da”, la fel de bine „nu”. Adică e posibil. Noi suntem prea liberi ca să zicem: „Băi, nu, în spatele lui Georgescu nu era nimeni.” E posibil să fi fost cineva.

RT: *Poate chiar liberalii; vezi cazul Kensington Communication.*

MT: Bun, lasă-i pe ăia, că erau proști și atât. Liberalii sunt pe cale

de dispariție, ca și pesediștii. Sunt mulți oameni care, în anii de dictatură Kovesi–Coldea–Băsescu, au fost sacrificați și dați afară. Și mă gândesc că o parte din ăia veneau cu informații; încă aveau legături în Sistem. E posibil. Pentru că, la un moment dat, Călin Georgescu a venit cu niște informații punctuale — alea nu veneau de oriunde. E posibil să fi fost asta. Dar ce au spus ăștia: „Lasă, bă, că și la Georgescu erau ăia de la SIE...”. Nu era, bă, SIE; SIE era la ăștia, că de-aia Nicușor aproape a câștigat diaspora în finala cu George Simion — că era SIE la el. Hai să fim serioși! La asta, cu rezerviștii, pot să fiu de acord. Și dacă ai niște rezerviști în spate, care e problema?

RT: *Se întâmplă peste tot, inclusiv în SUA, fiecare cu rezerviștii lui.*

MT: Bineînțeles. Nu e nicio problemă că-s rezerviști.

RT: *Ai lansat zicerea asta, „Turul doi și țara înapoi!”, după care, când nu a mai fost vorba de turul doi, ai rămas cu „Țara înapoi!”. Cum?*

MT: Cum și-a luat Trump țara înapoi!

RT: *Adică tu crezi că e posibilă, în continuare, o răsturnare de situație?*

MT: Eu zic că da. La ce se întâmplă în România și la cum se mișcă roata istoriei, totul e posibil. Cum, la fel de bine, trebuie să spunem și varianta că e greu, dacă nu aproape imposibil, să se întâmple. Pe cât e de posibil, pe atât e de imposibil — pardon de expresie.

RT: *M-ai lămurit de m-ai rupt!*

MT: Robert, hai să luăm realitatea: premierul și Nicușor Dan sunt pe ultimele locuri la încredere — asta în condițiile în care toți președinții și premierii, după alegeri, plecau de la 40% și ajungeau

undeva la aproape dublu: 70–75%. La ăștia, în loc să se dubleze, s-a înjumătățit.

RT: *Corect.*

MT: Ce spune asta despre starea de spirit din societatea românească? Pe primul loc nu sunt eu, nici tu; e unul: Călin Georgescu. Românii nu mai vor război în Ucraina — se vede clar; românii nu mai vor să le dăm banii ucrainenilor; românii nu mai vor să le dăm bani nici moldovenilor. Deci România este în siajul a ceea ce se întâmplă în Statele Unite și nu se întâmplă în Europa. Măi, apropo, să le spună cineva ăștora că n-a ajuns Kamala Harris președintele Statelor Unite, ci a ajuns unul — Donald Trump, „Marele Roșcat”, sau cum îi zic ăștia! — și că tsunamiul vine de acolo. Uită-te, după asasinarea lui Charlie Kirk, ce emoție s-a creat și cum sunt dispuși să meargă până la capăt cu schimbarea a tot ceea ce a însemnat administrația sorosistă, neomarxistă, a democraților, iar noi suntem cel mai antiamerican stat din Europa!

RT: *Deci crezi că e posibilă o schimbare?*

MT: Asta e România, asta simt în jurul meu și asta e ce spun românii! Sigur, vin ăștia, mai dau o lovitură de stat...

RT: *Apropo de schimbare: lumea a așteptat-o până în ultima clipă.*

MT: Până să-l scoată pe Călin Georgescu din cursă, eu primeam informații: „Vezi că vine nucleara”, „Vezi că urmează să apară o listă din Statele Unite, o listă neagră, cu demnitari români, și începe lista cu Ciolacu și se termină cu... nu știu, cu ăla, cu Enache de la CCR.” Fals! Minciuni! Sistemul alimenta toate astea.

RT: *Dezinformare.*

MT: Dezinformare, da. Deci tot timpul veneau cu câte ceva ca să treacă timpul — că trăgeau de timp — până l-au scos din cursă pe Călin Georgescu. După aia au făcut ce au vrut ei, din momentul în care l-au scos. Băi, dar foarte multe, nu le mai țin minte, dar asta cu listele era una; după aia, că „le ia vizele”, că „vine Robert Kennedy Jr. aici și o să spună totul cu alegerile”, că „însuși Donald Trump, la o conferință, va fi întrebat de România și o să spună că a fost o lovitură de stat...”

RT: *Adevărul e că multă lume a așteptat ca Trump să spună ceva despre România!*

MT: Aici Sistemul a fost foarte perfid, pentru că venea cu aceste dezinformări, cu aceste intoxicații — că asta erau — exact pe ceea ce așteptau oamenii, iar oamenii credeau în ele. N-a venit nimic din toate astea, pentru că n-au existat; au fost doar intoxicații pentru a trage de timp.

RT: *A fost o demență, niște zile teribile.*

MT: Măi, apropo de starea asta de demență care a existat, eu n-am resimțit în viața mea de gazetar ce am resimțit în aceste nouă luni! Eram mort; adică erau zile în care nu puteam să mă dau jos din pat. Pentru că eu am făcut și primele emisiuni cu Georgescu — Doamne, Dumnezeu, ce tensiune, ce demență!

RT: *Sunau telefoanele? Te oprea lumea pe stradă?*

MT: Nu numai că am făcut emisiuni de 16 ore, dar întotdeauna erau emisiuni cu tensiune, cu ăștia care te înjurau tot timpul: cu „rușii”, „putinist”... Sigur că sunt o nucă tare, sunt o piatră tare, dar, totuși, se adună, pentru că asta a durat luni de zile — până în aprilie-mai, alegerile din mai.

RT: *O jumătate de an!*

MT: Nu, mai mult de o jumătate de an, Robert — șapte–opt luni, pe bune! Și, ca experiență jurnalistică, nu am trăit așa ceva niciodată în 35 de ani! Am făcut emisiuni începând de la alegerile din '90–'92 până în zilele noastre — inclusiv o seară în care era Năstase în studio și trebuia să vină Băsescu peste el, dar nu l-am mai primit, pentru că nu era fair, adică nu vorbisem despre chestia asta. Și atunci a fost o tensiune, o nebunie pe la poartă, cu douăzeci de bodyguarzi, să nu vină Băsescu. Uite-te în societatea românească: oameni care s-au certat, prietenii care nu își mai vorbesc și așa mai departe.

RT: *Te-ai certat cu oameni apropiați în perioada asta?*

MT: Nu, nu. Din fericire, nu.

RT: *Dacă te gândești la 6 decembrie 2024, te gândești mai degrabă cu furie, cu silă sau cu nervi?*

MT: Primul sentiment e ăsta: că nu ne mai facem bine niciodată, că nu mai avem nicio șansă. E un sentiment grav, așa, de tot. După aia, revolta există în continuare în mine: „Băi, cum vin ăștia, mă, și se anulează alegerile, măi, Robert?!”. Băi, nu, nu, nu! Adică nu pot să trec peste asta orice ar fi! Și voi vorbi despre asta cât mai am zile și cât mai fac meseria asta. Nu sunt un fan al lui Călin Georgescu, nu cred că am fost niciodată fanul vreunui politician — deci nu sunt fanul lui Călin Georgescu — și am multe întrebări să-i pun și o să i le pun. Nu cred că e un om salvator, dar chestia care mă interesează la Călin Georgescu, dacă va ajunge într-o zi președinte — dacă nu el, altul: Ionescu, Popescu, Turcescu, Tucă —, băi, să aibă demnitate în funcția asta, că nu mai are nimeni demnitate de când Băsescu, prietenul nostru, a luat „licuriciu” în gură și a rămas cu el. Nu sunt un fan Trump, dar îmi place din ce în ce mai mult când vorbește de libertatea de exprimare, când spune că toate prostiile astea cu „încălzirea globală” sunt niște tâmpenii, când zice că

bărbatul e bărbat și femeia este femeie, când destructurează toată rețeaua asta sorosist-neomarxistă care a funcționat și în România și care a fost finanțată cu miliarde de dolari. Nu vrem o lume în care să existe libertate de exprimare, în care să existe dreptul de a vota și de a fi votat?

RT: *Eu zic că vrem!*

MT: Așa zic și eu. Mergem înainte, chiar dacă vrem țara înapoi!

*Regret pentru țara mea că s-a
întâmplat așa ceva. Știu cauzele
care au dus la anularea alegerilor.
Motivarea Curții Constituționale
este insuficientă. Vor fi consecințe.
Nu m-am întâlnit niciodată cu
Călin Georgescu.*

TONI GREBLĂ

7

TONI GREBLĂ

Robert Turcescu: *Aș vrea să începem dialogul nostru, domnule Greblă, de la momentul din anul 2023 când ați fost desemnat președinte al Autorității Electorale Permanente prin votul Parlamentului. Știați că vine un an electoral foarte complicat în 2024, cu multe rânduri de alegeri. Vă simțeați pregătit să faceți față unei astfel de responsabilități?*

Toni Greblă: În momentul în care am fost întrebat în legătură cu această posibilitate, chiar mi s-a spus că ne așteaptă un an foarte greu, 2024, foarte complicat, că au căutat într-o plajă largă de posibili candidați și că tot la mine au ajuns. Au considerat că experiența, pregătirea mea profesională sunt atuuri care pot să garanteze că aceste alegeri vor fi organizate tehnic în cele mai bune condiții.

RT: *A avut și o dimensiune politică, evident, desemnarea și votarea dumneavoastră ca președinte AEP. Relația a fost mai degrabă cu PSD în acel moment?*

TG: Da, postul, pe algoritmii pe care, tradițional, îi stabilesc

partidele politice, era al PSD; propunerea a venit din partea acestui partid, care atunci se găsea într-o alianță cu UDMR și cu PNL.

RT: *Marcel Ciolacu? Cu el ați discutat?*

TG: Nu aş vrea să intru în amănunte...

RT: *Vă întreb pentru că va fi important în contextul discuției noastre.*

TG: Sigur că am discutat și cu președintele partidului. Marcel Ciolacu era și premier și, evident, am avut o discuție și cu el, în care am fost asigurat că voi avea toată susținerea pentru ca, tehnic, să fie organizate impecabil alegerile. Eu am considerat că este o provocare și că, dacă nu există altă variantă mai bună — pentru că nu mă gândisem niciodată să lucrez la AEP — pot face față acestei sarcini. Imediat după numirea de către Parlament, am început pregătirile pentru alegerile din 2024.

RT: *Ați fost numit în martie 2023.*

TG: Da. Și cred că în aprilie—mai deja am început pregătirile pentru organizarea alegerilor, întrucât nu e un lucru foarte simplu și voiam să fie organizate impecabil din punct de vedere tehnic.

RT: *Ați fost uimit că, în anul 2024, pentru prima oară, s-a decis o comasare bizară a alegerilor locale cu alegerile europarlamentare?*

TG: La începutul anului 2024 am propus Guvernului un calendar pentru desfășurarea alegerilor și, separat, știind cât e de complexă această operație, am solicitat ca sediul Biroului Electoral Central să fie organizat la Romexpo, unde era spațiu suficient. Și solicitarea pentru spațiul BEC, și calendarul au fost agreeate, pentru ca apoi să înceapă un joc politic, prin care au fost comasate alegerile, au fost schimbate datele față de ceea ce se convenise, inclusiv față de ceea

ce propusesem eu. Știți că alegerile prezidențiale, când se desfășurau în septembrie, când au fost amânate, din rațiuni pe care le știți foarte bine.

RT: *Nu prea le știu! Și tot timpul am stat și m-am întrebat de ce s-a jonglat atât de mult cu aceste alegeri pe tot parcursul anului 2024?*

TG: Dacă mă întrebați, ca opinie personală, s-a considerat că desfășurarea alegerilor europarlamentare în același timp cu alegerile locale ajută anumiți competitori politici să facă o mobilizare mai mare pentru vot. Dacă votează primarul, înseamnă că votează și lista de consilieri și lista de europarlamentari. Probabil aceasta a fost rațiunea.

RT: *Totuși, această „flexibilitate” privind comasarea, mutarea și schimbarea datei alegerilor nu afectează, domnule Greblă, corectitudinea procesului electoral?*

TG: Aveam dese convorbiri cu membrii Guvernului, cu Ministerul de Interne, cu prefecții din teritoriu și am atras atenția în mai multe rânduri că vor exista reacții din partea Comisiei de la Veneția, că există câteva decizii ale Curții Constituționale din România în legătură cu acest joc al comasărilor, al schimbărilor de date, dar, din păcate, atenționările mele nu au fost luate în seamă atunci.

RT: *De ce? Erați, totuși, președinte AEP!*

TG: Pentru că interesele de partid, probabil, erau mai mari decât acest lucru.

RT: *Din poziția de președinte al AEP, ați reușit să aflați numărul cetățenilor români cu drept de vot? Știm câți români au drept de vot în interiorul granițelor țării și câți în afara granițelor?*

TG: Din păcate, nu știm! Ce putem să spunem cu certitudine este

că în serviciul de stare civilă există o evidență foarte, foarte clară a tuturor cetățenilor români. În momentul în care te-ai născut ai primit un CNP, deci toți cei care sunt înscriși în listele electorale permanente au un CNP valabil.

RT: *În condițiile acestea, cum stabiliți câte buletine de vot trebuie trimise într-o țară străină, în Italia, într-un oraș din Italia, să spunem?*

TG: Cetățenii români care au domiciliul sau reședința în străinătate sunt aproape un milion. Deosebit de aceștia, există un număr variabil, în funcție de sursă, între două și patru-cinci milioane, care ar locui în străinătate, dar nimeni nu are această evidență, pentru că ei nu se înscriu la ambasadă și nici nu accesează site-ul AEP pentru a se înregistra ca cetățeni cu drept de vot, fie pe lista permanentă, dacă au domiciliul în străinătate, fie pe o listă suplimentară. Odată ce se văd în străinătate, cetățenii români se feresc să comunice cu ambasadele, nu știu din ce motiv. Ministerul de Externe, la alegerile din 2024–2025, a deschis 915 secții de votare în toată lumea. Nu au existat, la niciun rând de alegeri, nemulțumiri în legătură cu faptul că oamenii n-ar fi avut unde să voteze, cum să voteze. Și, de asemenea, am aproximat corect numărul de buletine de vot, iar față de ce avem în listele electorale permanente, întotdeauna tipărim cu 10% mai mult.

RT: *Vă mențineți declarația că alegerile prezidențiale din noiembrie 2024 au fost organizate impecabil? Așa ați zis la un moment dat.*

TG: Absolut! Îmi mențin declarația și timpul mi-a confirmat, mi-a întărit această părere. Acum am această convingere fermă că alegerile au fost organizate impecabil și timpul va și dovedi acest lucru. Să vă dau un singur exemplu!

RT: *Vă rog!*

TG: La alegerile prezidențiale din 24 noiembrie 2024, toate secțiile de votare au închis la ora 21.00. În nicio secție de votare nu s-a solicitat prelungirea votării pentru că ar mai fi fost cetățeni în afara secției de votare. Pentru prima dată de când organizăm alegeri în România, din 1990 încoace, toate procesele-verbale din cele aproape 20.000 de secții de votare, câte sunt la nivelul țării, au fost semnate de toți reprezentanții partidelor politice! Niciunul nu a făcut nicio obiecțiune, pentru că puteau să semneze cu obiecțiuni. Sunt 20.000 de secții de votare, 5 reprezentanți ai partidelor politice în fiecare secție de votare, deci aproximativ 100.000 de oameni. Mai sunt judecători, președinți locuitori, oameni care se bucură de o anume reputație, juriști și așa mai departe. Niciunul nu a avut nicio obiecție la numărarea voturilor, la modul cum s-au desfășurat alegerile în ziua de 24 noiembrie sau legat de felul cum a fost desfășurată operațiunea de votare propriu-zisă. Nicio obiecție! Nu am avut luni după alegeri, marți după alegeri, nicio plângere, nicio contestație, nicio întâmpinare. Un reprezentant nu a existat, cel puțin, nici măcar un reprezentant al partidelor politice care să zică: „Domnule, mi se pare că rezultatul e cam strâns, hai să mai numărăm o dată voturile, să vedem dacă ne dă același rezultat.”

RT: *Deci, 48 de ore după încheierea alegerilor, nimic!*

TG: Până marți seara nu a existat nicio contestație, întâmpinare sau plângere în legătură cu desfășurarea alegerilor.

RT: *Și marți seara?*

TG: Marți seara au apărut două contestații la Curtea Constituțională, nu la Biroul Electoral Central sau la Autoritatea Electorală Permanentă. De aici, povestea o știți.

RT: *O știu, domnule Greblă, dar, deși spuneți că alegerile au fost*

organizate impecabil, veți rămâne în istoria acestui decupaj temporal ca președintele AEP sub al cărui mandat a avut loc un eveniment unic: anularea alegerilor prezidențiale.

TG: Hai să o luăm pe rând! AEP n-a avut nicio contribuție la anularea alegerilor. Eu și membrii AEP care au contribuit la organizarea alegerilor în 24 noiembrie 2025 stăm foarte liniștiți, pentru că ne-am exercitat atribuțiile pe care Autoritatea le avea, fără niciun fel de reproș care să conducă la o sancțiune atât de gravă, aceea de anulare a alegerilor.

RT: *Vi s-a reproșat în spațiul public, legat de scandalul cu Călin Georgescu, că AEP nu a sancționat faptul că un competitor electoral a raportat zero cheltuieli în campanie.*

TG: Competitorii electorali au obligația să-și desemneze un mandatar financiar, care are obligația să comunice AEP toate veniturile încasate în contul special de campanie al candidatului, toate cheltuielile și toate documentele justificative. În timpul campaniei, în fiecare săptămână, am publicat pe site-ul AEP veniturile și cheltuielile făcute de competitori. Acele știri din spațiul public, cum că Georgescu n-a raportat niciun venit și nicio cheltuială, au fost date de pe site-ul AEP! În a doua, a treia săptămână de campanie s-au sesizat ziariștii în legătură cu faptul că unii candidați aveau cheltuieli declarate mai mari sau mai mici, iar la el erau zero. Și am explicat că noi nu avem cum să verificăm dacă acela a încasat niște bani în alt fel decât în contul și pe declarația lui, pentru că eu nu mă pot duce să fac percheziție la un partid politic, cu atât mai mult cu cât acesta, de care vorbiți dumneavoastră, era un candidat independent și nici nu aveam unde să mă duc să îl întreb! Am purtat o corespondență cu mandatarul lui financiar, care ne-a spus că nici el nu va primi o retribuție pentru munca depusă. I-a comunicat Georgescu că nici pe el nu o

să-l plătească și el a fost de acord cu acest lucru, pentru că, practic, nu o să aibă activitate de mandatar financiar, întrucât acel competitor și-a propus să nu facă cheltuieli și să nu aibă venituri în campania electorală.

RT: *Spuneți, așadar, că pe tot parcursul desfășurării campaniei electorale oricine putea observa că nu au existat cheltuieli din partea competitorului Călin Georgescu.*

TG: Vă repet: această știre a apărut în spațiul public de pe site-ul AEP! De altfel, nici nu s-a dovedit până acum, printr-o hotărâre definitivă, că s-ar fi făcut cheltuieli și acestea ar fi fost obținute de nu știu unde, dar, mă rog, nu e treaba AEP și acum nu mai știu ce se întâmplă. Însă vreau să vă spun — și sigur că asta nu o să le pice bine unora — că nu e prevăzut în lege că un competitor politic este obligat să facă cheltuieli în campania electorală! Dar avem obligația legală ca, în momentul în care apar suspiciuni că în campania electorală s-ar fi produs și fapte penale, să sesizăm Parchetul, lucru pe care l-am făcut imediat după terminarea alegerilor, sesizând că un candidat independent a declarat la AEP zero cheltuieli, că în spațiul public au apărut suspiciuni cu privire la faptul că ar fi existat cheltuieli făcute în campania electorală și am cerut ca, față de acestea, să se dispună cercetări.

RT: *Avea AEP aceste suspiciuni?*

TG: Nu, așa cum am zis, suspiciunile au apărut în spațiul public.

RT: *Și de ce a simțit nevoia AEP să facă această sesizare la Parchet?*

TG: Pentru că s-a întâmplat un lucru nemaiîntâlnit până atunci: un competitor să aibă zero venituri, zero cheltuieli, și am zis să-mi iau măsurile de precauție ca organele în drept să vadă dacă ceea ce a declarat la Autoritate este real sau este rezultatul unei fraude, care

poate fi penală.

RT: *Dar până atunci nu vi se păruse nimic neobișnuit!*

TG: Sigur că e neobișnuit — eu vorbesc din punct de vedere al cetățeanului —, dar, față de atribuțiile pe care le are AEP, puteam doar să luăm act de declarația competitorului electoral și să o dăm publicității, cum am dat la toți competitorii politici. Noi avem obligația să facem publice, la un anumit interval de timp, veniturile și cheltuielile fiecărui candidat, pentru ca alegătorii să voteze în cunoștință de cauză. Am mai sesizat organele de procuratură și în legătură cu alte fapte, nu numai despre această situație inedită cu Georgescu, care a declarat zero venituri, zero cheltuieli.

RT: *V-a surprins victoria lui Călin Georgescu în primul tur?*

TG: Întâmplător, ca urmare a activității pe care am desfășurat-o 35 de ani în spațiul public, am cunoscut majoritatea competitorilor politici din această campanie prezidențială. Cu unii am lucrat direct în diversele activități pe care le-am desfășurat.

RT: *L-ați cunoscut și pe Călin Georgescu?*

TG: Deci pe toți ceilalți i-am cunoscut, cu Geoană am lucrat; i-am cunoscut de la Ciolacu la Silviu Predoiu, ca să zic așa.

RT: *Și îl știați și pe Călin Georgescu?*

TG: Întâmplător — dar absolut întâmplător — cu Călin Georgescu nu m-am întâlnit niciodată, măcar să mă fi întâlnit la o adunare, într-o adunare mai mică, de șapte, opt, zece persoane, nici până la alegeri, nici de la alegeri până în prezent nu am avut niciodată posibilitatea să ne întâlnim de-a lungul timpului. Dar asta a fost ca efect al întâmplării; puteam foarte bine să-l cunosc, cum i-am cunoscut pe toți ceilalți. Întâmplător — și spre norocul meu — nu l-am cunoscut, dar și dacă îl cunoșteam, constatam același lucru: că

la AEP el a declarat zero venituri, zero cheltuieli. Nimeni nu mi-a adus un document să îmi arate: „Uite, domnule, acesta a obținut veniturile astea și a uitat să le declare”, pentru că atunci confiscam suma, îi dădeam o amendă și sesizam organul de procuratură. Dar vreau să vă spun că, față de ce a apărut, am mai făcut niște lucruri.

RT: *La ce vă referiți?*

TG: Vedeam — și îmi trimiteau și cetățenii — în orașe, în diverse orașe din țară, comune și așa mai departe, acele celebre afișe electorale de 50x30 lipite pe panouri, evident, fără mandatar financiar, fără identificarea celui care le-a lipit. Am sesizat, în aceeași zi în care am primit informația, atât organele de poliție, cât și parchetele, inclusiv Parchetul General, în legătură cu faptul că în orașul X există niște afișe cu un anume candidat, cu candidatul Georgescu, care nu au înscris codul de mandatar și numărul comenzii. Și, de acolo, să se dispună cercetări pentru a vedea la comanda cui au fost făcute, cine a plătit și așa mai departe, să meargă pe fir. N-am avut niciun răspuns; nu au identificat tipografia în care au fost imprimate. Ce putea să facă Autoritatea Electorală Permanentă? Dar vreau să vă mai spun și altceva!

RT: *Spuneți tot, domnule Greblă!*

TG: Eu bănuiesc, din documentele apărute ulterior și care au condus la anularea alegerilor, că nu aceste lucruri se reproșează AEP și, oricum, Autoritatea nu avea competențe legale să verifice. Curtea Constituțională, vorbind despre încălcarea principiului egalității de șanse, a spus că s-a încălcat acest principiu prin faptul că un candidat a fost mai vizibil decât alții pe rețelele de socializare. Or, pe rețelele de socializare AEP nu avea nicio atribuție legală; nu avem compartimente specializate care să urmărească rețelele de socializare, nu avem competență legală, nu avem, tehnic, dotarea

care să ne permită acest lucru!

RT: *E foarte interesant ce ne spuneți, pentru că toată chestiunea s-a concentrat inițial pe ceea ce s-a întâmplat pe rețelele de socializare, în special pe TikTok.*

TG: După părerea mea, din păcate, rețelele de socializare, în prezent, nu pot fi controlate. Sigur, există mici intervenții colo și colo, când sare unul rău peste cal, când amenință și așa mai departe, dar acelea reprezintă 0,001% din tot ce apare în spațiul public. Cu toții suntem nemulțumiți de ce apare uneori, avem copii, avem nepoți, dar până în prezent nicio țară din lume nu a reușit să controleze rețelele de socializare și, probabil, va fi foarte dificil. Sigur, poți să ai control numai când închizi rețeaua socială, dar asta se întâmplă în unele țări; nu cred că îi trece cuiva prin minte să facă și la noi așa ceva.

RT: *Ce ați zis în momentul în care a avut loc celebra ședință CSAT și, după aceea, au fost desecretizate rapoartele serviciilor secrete?*

TG: La venirea mea în AEP, fără să știu ce va urma cu aceste alegeri, am constatat că structura era deosebit de stufoasă, ceea ce constată astăzi și guvernării. În afară de președinte și cei doi vicepreședinți, aveam șaptesprezece înalți funcționari publici; fiecare avea titulatura de șef de departament, fiecare primea indemnizație de ședere în București, care cam dubla salariul, avea locuință de la RA-APPS, mașină și așa mai departe. Aveam în țară 7 șoferi angajați în 7 direcții județene, unde niciodată nu a fost vreun autoturism! Erau de doi–trei ani șoferi angajați la o structură care nu a avut mașină de când a fost înființată. Așa că am făcut o reorganizare și am redus structura personalului cu 45%. În momentul în care am făcut această reorganizare, am vrut să desființez și biroul documente secrete, unde erau trei angajați. I-am întrebat câte documente secrete primiseră și nu primiseră, în

ultimul an, niciun document secret. Și am vrut să-l desființez. Mi s-a spus să las măcar unul acolo — eventual îi pot da și alte atribuții —, că e obligatoriu. Eu am zis că nu, pentru că, după părerea mea, Autoritatea Electorală Permanentă nu trebuie să lucreze cu documente secrete! Dacă era ceva ce aducea atingere siguranței naționale, eu, în calitate de președinte al AEP — pentru că aveam rang de ministru —, puteam să fiu informat: „Uite ce se întâmplă în țară...” Dar, altfel, instrucțiuni secrete AEP n-ar trebui să primească. Și nu am primit nicio astfel de informare.

RT: *Deci nu ați primit niciun document în care să vi se aducă la cunoștință că există un amestec al unei forțe străine, un pericol de război hibrid care să se manifeste și prin influențarea procesului electoral? N-ați avut astfel de avertizări?*

TG: Absolut niciun fel de avertizare, nici scrisă, nici verbală!

RT: *Păi și când ați văzut ce scria în documentele desecretizate din ședința CSAT, în care apăreau „război hibrid”, „influență rusească”, ce ați zis?*

TG: Eu nu am posibilitatea să controlez serviciile de informații. Am văzut și eu ce a apărut desecretizat în spațiul public și, după părerea mea, erau niște afirmații la modul general, care nu pot fi verificate dacă s-au întâmplat în practică sau nu. Colaborarea mea cu Serviciul de Telecomunicații Speciale a fost o colaborare foarte bună; chiar primul comunicat pe care l-a dat STS spunea că nu a fost afectată baza de date a AEP, nu a fost penetrată, nu a fost alterată niciuna dintre datele pe care le deține Autoritatea Electorală Permanentă. De altfel, este și aproape imposibil: AEP deține datele în șapte blockchain-uri, care sunt absolut independente, sunt în șapte locații pe care le știu eu, le știe și actualul președinte al Autorității, în mod sigur, și șeful direcției de

IT. Chiar dacă ar vrea cineva să fure baza de date, să zicem, intră într-un server — în două —, baza de date de acolo este alterată dacă atacul cibernetic este reușit, dar în celelalte cinci servere rămâne intactă, astfel încât este imposibil să fie penetrate, în același timp, șapte servere de mare capacitate, cu protecții informative la ultimul nivel de tehnologie din anul 2024.

RT: *Deci, din punctul dumneavoastră de vedere, a existat o interferență străină care să justifice anularea alegerilor?*

TG: S-a vorbit de o interferență străină în campania electorală dusă pe rețelele de socializare, unde nu pot să mă pronunț; nu este specialitatea mea, nu am avut la AEP și nu există nici în prezent la Autoritate compartimente specializate pe acest nivel. Eu nu am nici măcar cont de Instagram, dacă vreți să știți, așa că...

RT: *Episodul renumărării voturilor, domnule Greblă. Aș vrea să înțelegem ce s-a întâmplat, pentru că a fost o chestiune foarte stranie: s-a decis renumărarea voturilor, perioada de timp era foarte scurtă și, evident, nu s-a putut face în totalitate această renumărare.*

TG: S-a decis renumărarea tuturor voturilor: și din țară, și din străinătate! Ne-am conformat și ne-am mobilizat imediat, am făcut o organizare impecabilă și am reușit să numărăm în timp record toate buletinele de vot din țară. S-a mobilizat și străinătatea și reușisem, în mare parte, să le aducem în țară...

RT: *Ați adus voturile din străinătate în țară pentru renumărare?! De ce?*

TG: Pentru că nu puteau fi renumărate acolo, întrucât birourile secțiilor de votare se desființează, și atunci ele trebuiau renumărate la biroul din București al secțiilor de vot din străinătate, un soi de BEC pentru străinătate. Țările cele mai apropiate de România le-au

adus relativ repede, au fost renumărate; au rămas însă țări foarte îndepărtate, în care și mijloacele de transport nu sunt chiar așa de ușor de accesat încât, în 24 de ore, să poți să ajungi cu ele aici. Și au rămas de adus sub 4% din voturile din străinătate, pentru care s-a organizat transportul lor cu aeronave, dar vă dați seama ce înseamnă din America Latină, de exemplu.

RT: *Deci, acele voturi chiar au fost luate, urcate în avioane!*

TG: A fost o mobilizare puternică, absolut! Ajungeau și acestea și terminam renumărarea totală la termen. Aceste ultime 4% din voturile din străinătate se adunaseră, veniseră prin DHL, care are flotilă proprie de avioane, însă ele nu zboară sâmbăta și duminica. Și au stat sâmbătă și duminică în hub-ul DHL de la Frankfurt, iar luni, după ce au încărcat tot ce avea avionul acela de transportat, au constatat că au o defecțiune și n-au mai putut să vină decât a doua zi. Asta a fost întârzierea.

RT: *Din curiozitate, cum erau cărate aceste voturi? În saci sigilați?*

TG: În saci sigilați; le-am pus în colete și le-am trimis. Bun, ele erau sigilate dinainte, că se terminase votul, și după aia doar au fost aranjate în cutii.

RT: *Aceste voturi, toate de la alegerile prezidențiale din noiembrie 2024, mai există fizic undeva, acum?*

TG: Legea zice că după șase luni se distrug. Ele au fost depozitate la arhiva tribunalelor; nu știu acum dacă au fost distruse sau nu.

RT: *Să revenim la renumărare.*

TG: Da. Am convocat Biroul Electoral Central, am făcut un proces-verbal în care am constatat că, în urma renumărării a 100% din voturile din țară și a 96% din voturile din străinătate, rezultatele

sunt identice cu cele anterioare — doar mici diferențe, un vot, două —, care, la zece milioane de voturi... Am solicitat după aceea Curții Constituționale să constate că întârzierea nu este din culpa unei instituții, că ce s-a numărat e identic cu renumărarea și am cerut să pronunțe o hotărâre privind validarea alegerilor, cel mai târziu în cursul zilei de marți, a doua marți de după alegeri. Pentru că, pe legislația noastră, în cazul în care scrutinul este validat, al doilea tur se organizează în a doua duminică după alegeri, iar noi aveam nevoie, tehnic, ca cel mai târziu miercuri să comandăm — să dăm verde Monitorului Oficial — să tipărească buletinele de vot și pentru țară, și pentru străinătate, pentru ca vineri, la prânz, să poată să ajungă la secțiile de votare, că nu e ușor să le duci într-o altă țară și după aceea să le împrăștii la secții. La fel și la județe: de la județ trebuie duse la comune și de la comune trebuie duse la secțiile de votare.

RT: *Deci marți a fost validat turul întâi al alegerilor. Și apoi?*

TG: Marți noaptea a început tipărirea buletinelor de vot, astfel încât vineri, la ora 12.00, în țară și în străinătate, erau la secțiile de votare toate buletinele de vot și toate materialele necesare desfășurării turului doi. A început în Noua Zeelandă votarea, părea că se desfășoară normal și, spre ora 15.00–16.00, în ziua de vineri, a venit decizia CCR de anulare a alegerilor. S-a întrunit Biroul Electoral Central și a trebuit să dăm o hotărâre pentru ca, din punct de vedere tehnic, să le spunem celor care începuseră votarea și celor care se pregăteau de votare cum să-și înceteze activitatea, ce să facă cu materialele, cu buletinele votate în străinătate, cum vor fi plătiți pe acea perioadă — deci măsuri tehnice pentru a respecta ceea ce a zis CCR.

RT: *Pe 9 decembrie, la trei zile după anularea alegerilor, a apărut celebrul episod al „tăierii porcului”, unde erați fotografiat alături*

de un susținător al lui Călin Georgescu.

TG: Nu, nu, sunteți în eroare, la fel ca televiziunea care a dat această știre: asta s-a petrecut în urmă cu trei ani!

RT: *Știu exact când s-a petrecut; spuneam doar că pe 9 decembrie, la trei zile după anularea alegerilor, au început să apară informațiile și fotografiile.*

TG: A apărut acest episod, da; au fost mici semnale date mie. Sigur că m-a mirat și pe mine, pentru că asta s-a întâmplat în urmă cu trei ani de zile, când eu eram prefect al municipiului București.

RT: *Deci în decembrie 2021!*

TG: Da. Eu eram prefect de București atunci; înainte fusesem secretar general al Guvernului și așa l-am cunoscut pe președintele Autorității pentru Învățământ Dual, care, practic, avea o dublă subordonare: a Secretariatului General și a Ministerului Educației. Ne cunoșteam și m-a invitat la el acasă, la o ceremonie a tăierii porcului, înainte de Crăciun. Am mers. Mai era acolo, din ce am cunoscut eu, un secretar de stat, tot de la Ministerul Educației — apare în fotografia aceea — și Moroșanu, campionul nostru, cu care ne mândrim. Am făcut și o poză împreună. Eu am stat o oră, două — nu mai știau cât am stat —, apoi am plecat; mi s-a părut foarte firesc, o relație între oameni care s-au cunoscut. Și, după trei ani de zile, a apărut în mass-media această știre. M-a mirat și pe mine; mi-am dat seama că sunt niște semnale care mi se transmit, pentru că eu am mai pățit o astfel de...

RT: *Dar de ce? Spuneați că ați organizat impecabil, din punct de vedere tehnic, aceste alegeri!*

TG: Da, nimeni nu mi-a reproșat nimic, nici măcar la momentul în care Parlamentul mi-a revocat mandatul!

RT: *Mandatul dumneavoastră trebuia să fie de opt ani. L-ați început în 2023; ar fi trebuit să fiți la conducerea AEP până în 2031.*

TG: Mandatul mi-a fost întrerupt brusc, prin retragerea sprijinului politic — o chestie nemaîntâlnită, pentru că noi suntem Autoritate Electorală Permanentă. A fost un vot în Parlament; sigur că știți mai bine ca mine cum s-au luat astfel de decizii. Probabil au vrut să dea satisfacție unora care spuneau: „Bine, mă, și totuși, ăștia care au organizat alegerile toți rămân în funcție?” Și atunci m-au sacrificat pe mine — așa gândesc eu. Pentru că pe alții, care aveau atribuții să vadă ce e cu TikTok-urile sau pe urmărirea penală, să facă anchete, să intercepteze, care aveau mijloace tehnice la îndemână, nu i-au deranjat.

RT: *Poate, în acel context, o fi contat și declarația dumneavoastră în care ați zis că alegerile au fost organizate impecabil?*

TG: E posibil, sigur! Că dacă eu mă alăturam corului și aș fi cântat ca ei... Însă eu am o anume carieră profesională, am o experiență, am o pregătire juridică, inclusiv experiența de la Curtea Constituțională, și nu pot, la sfârșit de carieră, să fac jocuri.

RT: *Vi s-a sugerat să intrați în aceste jocuri?*

TG: Să știți că eu am fost un om respectat în activitatea mea și nu prea îndrăznesc, cu mine, să facă astfel de tranzacționări.

RT: *Ați avut vreo discuție lămuritoare cu Marcel Ciolacu în legătură cu acest episod?*

TG: Nu, pentru că am considerat că ceea ce au făcut cei care au hotărât asta e o decizie care nu știu în ce împrejurări a fost luată sau nu vreau să mă gândesc în ce împrejurări a fost luată, și eu am o anume demnitate. Nu eu am cerut acea funcție, de președinte al

AEP, și nu mă așteptam să am parte de un asemenea tratament. Nu puteam să-i cer explicații sau să întreb, pentru că e sub demnitatea mea. Dacă așa s-a considerat, să fie sănătoși!

RT: *Dumneavoastră, domnule Greblă, sunteți lămurit în momentul de față în legătură cu anularea alegerilor din 6 decembrie 2024?*

TG: Adică dacă am vreo convingere în legătură cu motivul pentru care au fost anulate alegerile?

RT: *Da!*

TG: Absolut! Am convingerea că știu motivarea pentru care au fost anulate alegerile!

RT: *Care?*

TG: E prea devreme să fie făcute afirmații în legătură cu acest lucru; unele au apărut în spațiul public, altele o să fie... Ele vor fi confirmate însă de anchete. Pentru că eu vreau să vă spun următorul lucru: există foarte mulți oameni care, pe bună dreptate, se întreabă ce s-a întâmplat la Revoluție, ce s-a întâmplat la Mineriade. Nu ne întrebăm și ce s-a întâmplat la aceste alegeri?

RT: *Ba da, eu asta întreb în acest volum și vă întreb și pe dumneavoastră!*

TG: Dar de ce nu se întreabă la nivelul la care avem niște documente acum, pe baza cărora cică s-ar fi luat o decizie? Așa zice Curtea Constituțională; așa a zis, într-un recent interviu, o judecătoare de la CCR.

RT: *Doamna Iulia Scânteii!*

TG: Păi, hai să desecretizăm documentele acelea acum și să analizăm faptele când nu a trecut foarte multă vreme de la

desfășurarea lor! Dacă vom verifica peste 30 de ani ce s-a întâmplat anul trecut, nu o să mai tragem concluziile corecte.

RT: *Ați făcut o analogie cu Revoluția și cu Mineriadele. Nici acum nu știm ce s-a întâmplat atunci, nu avem stabilite complet vinovățiile.*

TG: Pentru că acum este absolut imposibil și, după părerea mea, nu s-a dorit aflarea adevărului — ăla care a fost atunci, nu adevărul pe care aș vrea să-l știu eu, adevărul pe care ar vrea să-l știe celălalt și așa mai departe. În general, după treizeci de ani, pe experiența pe care o am eu, încep să se stingă din viață și inculpații, și martorii, și părțile civile, și părțile vătămate. Într-un dosar în care ai două mii de părți vătămate, pe care trebuie să le citezi, este absolut imposibil să finalizezi lucrul.

RT: *Vă înțeleg că aveți niște rezerve, dar aș vrea un răspuns, totuși: considerați că votul românilor a fost deturnat, anulat în mod nejustificat, în 6 decembrie 2024?*

TG: Foarte multă lume și multe instituții au considerat că motivarea Curții Constituționale este una insuficientă ca să justifice anularea alegerilor. Și, probabil, dacă ar fi desecretizate niște documente care există în legătură cu alegerile...

RT: *Îmi puteți da un exemplu? Ședința CSAT?*

TG: Și ședința CSAT, dar sunt multe documente care au circulat înainte de desfășurarea alegerilor, în timpul alegerilor și imediat după. Să nu vă imaginați altceva! Acelea, desecretizate, ar putea să întărească concluzia Curții Constituționale sau să o pună la îndoială. Acest lucru ar trebui făcut, pentru a ști cu certitudine ce s-a întâmplat acolo. Ați văzut inclusiv luarea de poziție a administrației Trump, care zice că nu a văzut vreo interferență străină în alegeri.

RT: *Vi se pare justificată această luare de poziție?*

TG: Mie mi se poate părea într-un fel sau altul, dar nu am argumente nici să aplaud, nici să combat! De-aia spun că ar trebui desfășurată o anchetă, inclusiv prin desecretizarea acestor documente, dacă vrem să știm adevărul.

RT: *Cereți, practic, un proces — la propriu — al acestui moment?*

TG: Nu știu dacă e cazul de proces, dar este vorba de niște decizii de desecretizare a unor documente. După ce ele sunt desecretizate, poate ne convingem și atunci zicem: „Da, domnule, Curtea Constituțională a avut dreptate, AEP a avut dreptate” sau „N-au avut dreptate” și așa mai departe, dar, repet, toată lumea — toată lumea — e de părerea, aproape unanimă, că motivarea Curții Constituționale este insuficientă încât să ducă la o măsură atât de gravă ca anularea alegerilor prezidențiale.

RT: *Ceva mai devreme mi-ați spus că dumneavoastră nu aveți semne de întrebare în legătură cu ceea ce s-a întâmplat la acest scrutin.*

TG: Mențin ceea ce am spus: am convingerea că știu cauzele care au condus la anularea alegerilor.

RT: *Și ceea ce știți, dar nu vreți sau nu puteți să spuneți acum, e grav?*

TG: Anularea în sine a alegerilor într-o țară democrată este un lucru foarte grav! Nici pe mine, și nici pe dumneavoastră, bănuiesc, motivarea Curții Constituționale n-a reușit să ne convingă.

RT: *Vor fi consecințe?*

TG: Consecințe vor fi, pentru că va trebui cumva să facem în așa fel încât opinia principalului nostru partener strategic — așa știam eu că sunt SUA — să fie schimbată. Acuzațiile din spațiul public ale

administrației americane au fost foarte grave: au făcut o legătură între anularea programului Visa Waiver și anularea alegerilor și trebuie să facem ceva pentru ca americanii să-și schimbe părerea.

RT: *Doar americanii sau și românii?*

TG: Am vorbit de români înainte, dar consecințele sunt nu numai pe plan intern: uite că și pe plan extern această situație are urmări. Comisia de la Veneția ne va da exemplu multă vreme de acum încolo; vom rămâne în manuale, iar Comisia de la Veneția este organism de specialitate al Comisiei Europene. Regret pentru țara mea că s-a întâmplat așa ceva.

*C*CR a devenit o unealtă.
Soarta României și alegerea lui
Călin Georgescu au stat
în 350.000 de dolari.
Medicamentul care vindecă
democrația românească trebuie să
fie de producție româno-americană
și trebuie să cuprindă învinuiri,
arestări și întemnițări.

COZMIN GUȘĂ

8

COZMIN GUȘĂ

Robert Turcescu: *Cum explici rolul pe care l-au avut serviciile secrete în pregătirea și gestionarea anulării alegerilor prezidențiale din 2024, Cozmin Gușă?*

Cozmin Gușă: Nu mi-aș fi dorit să o aplic, dar am aplicat eticheta de „Securistan” asupra numelui țării, pentru că este un stat condus de serviciile secrete într-un mod discreționar. Nu că alte state n-ar fi conduse de către *intelligence*, însă acolo politicul mai respiră, societatea civilă mai există și ea, presa mai există și ea...

RT: *La noi nu?*

CG: La noi, aceste componente care ar face o rezultată de normalitate sunt, din păcate, subordonate, sufocate, târnosite de către aceste servicii secrete și de-aia vorbim despre Securistan. Însă cred că e un bun prilej, în timpul discuției de astăzi, să extindem ideea asta cu lovitura de stat de tip electoral, pornind cu luna octombrie a anului 2024, atunci când CCR a dat prima lovitură, eliminând-o pe Diana Șoșoacă. A fost un test, o probă.

RT: *Amestecul serviciilor secrete a fost evident?*

CG: Amestecul serviciilor secrete a fost evident începând cu anul 2009, cu celebra sufragerie a lui Gabi Oprea devoalată de către unul dintre participanții la discuție. Dan Andronic, în calitate de consultant, era atunci la discuție când a făcut devoalarea necesară, utilă, și a făcut-o în calitate de jurnalist. Sufrageria lui Oprea — „noi suntem statul”, operațiunea. Deci, din 2009 noi nu am mai avut alegeri nemanipulate de către serviciile secrete. În anul 2010, în luna martie, a avut loc un incendiu uriaș lângă București, singurul rămas neinvestigat, exact la depozitul unde erau buletinele de vot de la alegerile fraudate din 2009 dintre Geoană și Băsescu — alegeri la care Curtea Constituțională a refuzat să dispună renumărarea voturilor. Dacă ți-aduci aminte, Dan Șova, cel care a formulat cererea de renumărare, a ajuns la pușcărie fără să fie vinovat de nimic, „extras” dintr-un dosar în care Victor Ponta era vinovatul. Ponta a fost refolosit ulterior, până în 2025, pentru că dacă Nicușor Dan este astăzi președinte, ok, are merite de candidat, dar meritele principale sunt ale unui contracandidat pe nume Victor Ponta, pentru că prin el, practic, a fost exclus din turul doi Crin Antonescu.

RT: *Nimic nou, așadar?*

CG: Istoria fraudării este veche. E un model, un *pattern*; el are câțiva tați, ca să zic așa. Unul dintre tați este Florian Coldea, cel care plătește astăzi pentru că știe prea multe; trebuie decredibilizat la maximum, ca nu cumva să explodeze din motive de răzbunare. Un alt „tată” al acestui sistem se numește Viorel Hrebenciuc și el a plătit. A ajuns la pușcărie pentru că a făcut tot ceea ce era posibil ca, împotriva voinței SRI, să o pună primar pe Clotilde Armand. El este autorul manipulărilor din spate; el a fost legătura cu serviciile secrete franceze. Viorel Hrebenciuc, să notăm, a scăpat din toate

matrapazlâcurile pe care le-a făcut după 1989 în România și a intrat la pușcărie pe un non-dosar, dosarul CNA. În 2020, Hrebenciuc, Florian Coldea și Marius Pieleanu — care a fost și el acolo, pentru că Hrebenciuc este un fel de diriguitor din umbră al AVANGARDE de mult timp, nu s-a ascuns nici Pieleanu să spună acest lucru — au făcut acel joc de manipulare cu un exit-poll cu 10% în favoarea lui Armand, iar noi am văzut că, în final, n-a fost nici 1% sau 2% diferență la numărare. SRI este alocat Sectorului 1, inclusiv cu sediul din pădure, iar Viorel Hrebenciuc este un vechi rezident al DIE și apoi al SIE și a făcut un joc de partea francezilor, care o doreau primar pe Clotilde Armand. Și a plătit.

RT: *Legăturile lumii politice cu serviciile sunt vechi, pornesc de dinainte de '89 și există un fir de continuitate, iar implicarea serviciilor secrete în alegeri este discutată în spațiul public în România de foarte multă vreme. Totuși, în 2024 am avut de-a face cu o premieră: ne-am aflat față-în-față cu anularea alegerilor prezidențiale! E deja un alt nivel, e o zonă în care serviciile, în măsura în care au interferat cu această anulare, n-ar fi putut face acest lucru fără un sprijin extraordinar din partea Curții Constituționale, a CSAT. Cum s-a întâmplat asta?*

CG: Serviciile au testat vigilența tutorelui american. Oamenii care compun Curtea Constituțională sunt oameni cu mâner. Dacă ne uităm la dosarul de cadre al lui Marian Enache, fostul președinte de la CCR — tu l-ai discutat de nu știu câte ori, nu reiau —, de la informator al fostei Securități, expus și cu numele de cod, până la scandalurile de pedofilie care sunt documentate la Chișinău — e de notorietate la Chișinău acest lucru atunci când era ambasador, nu s-a ajuns la o sentință, dar acolo sunt probele —, până la multe altele, putem să avem un șir de coordonări ale judecătorilor de la CCR pe o tradiție care s-a instituit în anul 2009. Îți amintesc

foicica lui Coldea, pe care George Maior i-a dat-o lui Mircea Geoană. Eu am văzut-o la Mircea Geoană, acea foicică, pe care nici nu mai e cazul să ascundem că i-a arătat-o Maior, care era șeful lui Coldea. Maior cred că a subtilizat-o de pe biroul lui Coldea, că era pe biroul lui Coldea. Și acolo apărea, în dreptul fiecărui judecător de la Curtea Constituțională — nu știu, Aspazia Cojocaru, fostă informatoare a Securității, cu dosarul, numele de cod, nu știu care...

RT: *Punctele slabe, vulnerabilitățile!*

CG: Vulnerabilitățile, da: Koszokar Gabor, informator al Securității, cu sarcini operative să informeze despre situația din HarCov; punctele de șantaj la fiecare. CCR a devenit o unealtă și „cecerismul” o modalitate prin care este condusă România în momentele de criză. Adică „cecerismul” decide dacă Băsescu este suspendat sau nu, spre exemplu. Mergem cap-compas în urmă cu 12–13 ani când s-a discutat suspendarea lui Băsescu și n-a fost aprobată de CCR, deși a fost votată de cetățenii României. Avem multe astfel de exemple. CCR, prin manipulările de la nivelul serviciilor secrete românești sau străine — pentru că sunt și asemenea cazuri —, a tras prima șarjă de artilerie în cazul Șoșoacă: „hai să vedem dacă zice cineva ceva din mediul internațional, de la Washington”, pentru că, la nivel militar și de *intelligence*, avem un tutore principal care este la Washington, sub diverse forme: că este CIA, că este FBI, că este altă formulă de *intelligence* american. Noi ne subordonăm acolo din acest punct de vedere. Dacă din punct de vedere al deciziei politice ne subordonăm la Bruxelles, după cum s-a văzut, din punct de vedere *intelligence* și militar încă ne subordonăm la Washington. Asta nu înseamnă că nu sunt falange serioase în serviciile secrete românești care au coordonări din DGSE, Mossad, BND, dar tutorele este american. Și tutorele, în toamna lui 2024, când Șoșoacă a fost executată, n-a spus nimic, n-a

comentat. Atunci ai noștri au prins curaj: „măi, este loc, vedem ce o să facem cu acest loc”.

RT: *Și ce-au făcut?*

CG: Din partea suveranistă, care a fost demonizată, a fost executată doar Diana Șoșoacă pentru că lua voturi și de la George Simion, și de la Călin Georgescu. Simion era preferatul suveranist al PSD; panotajul lui George Simion din toamna anului 2024 a fost de la PSD care a cedat panotaj către Simion. Preferatul liberalilor, în contrapartidă, din partea suveranistă, după cum s-a dovedit în 2024 și în 2025 la final, a fost Călin Georgescu. Călin Georgescu a beneficiat de banii liberali investiți în internet; vorbește cu cine vrei dintre șefii de campanie de la PNL, de la Rareș Bogdan, la Dan Motreanu și la alții, care o să-ți spună că, da, s-au alocat bani. Nu știu dacă o să-ți spună și că la îndemnul lui Lucian Pahonțu, șeful SPP, dar îți spun eu, dacă ei nu o să aibă curaj să-ți spună! Astea erau treburi de notorietate. Modelul „să îl împingem în față pe George Simion ca să jucăm finala cu el” a fost implementat în PSD de către Hrebenciuc și grupul de la CCIR. Este un grup la Camera de Comerț și Industrie a României, niște rezidenți ai SIE mai vechi, de la Mihai Daraban, șeful CCIR, care e gazdă acolo, până la Hrebenciuc, care este directorul, Șerban Mihăilescu, fostul Miki Șpagă, și mulți alții. Acolo este grupul SIE de la CCIR, care este un grup foarte important în politica românească, și ei i-au oferit cadou lui Marcel Ciolacu strategia „Simion în turul doi”. Și-au făcut tot ce trebuie pesediștii pentru asta, după cum au și recunoscut — că nu inventăm nimic; a venit Alfred Simonis, șeful Consiliilor Județene, într-o scenetă pe TikTok cu Ciolacu, e cunoscut episodul.

RT: *Și liberalii?*

CG: În contrapartidă, la „dășteptii” de la PNL, prin ordinul lui

Lucian Pahonțu, s-a mers pe modelul Călin Georgescu: dacă ei au Simionul lor și vor să-l bage în turul doi, noi îl ridicăm pe Călin Georgescu, investim în el ca să ia din voturile lui Simion, ca să n-ajungă Simion în turul doi, să avem finală Ciolacu-Ciucă și să ne împăcăm între noi. Și așa a început să crească din spuma mării Călin Georgescu în toamna lui 2024, după ce a fost lăsat în cursă, iar păcatele pe care le avea Diana Șoșoacă au fost puse în cârca lui Georgescu în 2025, deși erau păcate vechi. S-a folosit cazuistica Șoșoacă — eliminată de către CCR — în cazul eliminării lui Călin Georgescu din cursă în anul 2025, când nu mai era nevoie de el. În 2024 el a fost lăsat să candideze pentru că era strategia liberală inspirată de Pahonțu.

RT: *Cozmin, eu mă preocup în acest volum de ceea ce s-a întâmplat la momentul anulării alegerilor din 2024. Aș vrea să înțeleg dacă anularea asta a fost mai degrabă un scenariu intern, orchestrat, cum discutam mai devreme, de serviciile românești, sau a fost o decizie pornită mai ales din zona unor factori externi sau a unor parteneri strategici. Tu de unde crezi că a pornit impulsul anulării alegerilor?*

CG: Factorul intern a acționat în urma retragerii de pe teren a factorului extern. Soarta României și alegerea lui Călin Georgescu au stat în 350.000 de dolari. În afară de Călin Georgescu, eu sunt persoana care poate să depună mărturie despre acești 350.000 de dolari, care erau necesari să se acopere cheltuielile venirii în România a lui Robert Kennedy Jr. pe data de 5 decembrie 2024, la o lansare de carte alături de candidatul și finalistul Călin Georgescu, care îi scrisese prefața volumului la ediția în limba română. Evenimentul fusese anunțat în cursul campaniei electorale, încă o dată re-anunțat după turul întâi și după validarea turului întâi, înaintea finalei Călin Georgescu — Elena Lasconi. Ce vreau să spun acum — și după aceea povestesc ceea ce știu și am

trăit eu, nu altcineva — este că la bordul jetului cu care urma să vină Robert Kennedy Jr., care fusese deja anunțat de Donald Trump ca viitor secretar de stat pe Sănătate, deci în avionul care venea la lansare în România, care însemna ungerea lui Călin Georgescu ca președinte, înainte cu trei zile de turul doi al alegerilor, mai trebuiau să fie încă cinci persoane. Îți dau două nume: Kash Patel și Tucker Carlson. Tucker Carlson venea și pentru un interviu, iar Kash Patel venea în calitate de apropiat al lui Trump și — spunem noi — viitor șef al FBI. Eu nu l-am susținut deloc pe Călin Georgescu în 2024, pentru că nu cred în posibilitatea lui de a scoate România din impas; nu are aceste posibilități din mai multe motive, nu e cazul să detaliez astăzi, dar într-o confruntare Lasconi vs. Călin Georgescu, bineînțeles că l-am preferat pe Georgescu, care m-a sunat exact a doua zi după alegeri, pe 25 noiembrie.

RT: *De ce te-a sunat?*

CG: M-a sunat și m-a rugat să-l sprijin și să ne întâlnim de urgență, pentru că are două săptămâni grele și nu poate să facă strategia, așa mi-a spus el, textual, decât dacă îl asist eu. Și ne-am întâlnit. Am avut o discuție lungă în care eu i-am spus ce să facă; mi-am luat sarcina să-l ajut să se înconjoare de niște profesioniști în calitate de viitori consilieri, lucru pe care l-a apreciat, pentru că nu avea legături într-o zonă de prestigiu. La momentul ăla era singur; nu era sprijinit deloc nici de către actualii săi sprijinitori — Anca Alexandrescu sau Marius Tucă, mă refer la cei din presă — și abia ce căpătase sprijinul lui George Simion, dar nu era sigur de acel sprijin. Mi-a mărturisit că George Simion s-a prezentat noaptea la el, după turul întâi, și a zis că îl sprijină. Dar nu era sigur; n-avea încredere în Simion deloc. Și tot cu prilejul acelei discuții mi-a spus că o să resolvăm, că or să vină și americanii, dar mai era o problemă financiară legată de acoperirea cheltuielilor.

Robert Kennedy Jr. sau restul nu cereau un *fee* de participare, dar din motive care țin de sănătatea spatelui lui Robert Kennedy Jr., spre exemplu — care avea nevoie de un fotoliu special în avion — era nevoie de un jet. Și oricum, la nivelul americanilor, ei nu vin în vizită decât dacă le pui la dispoziție un jet privat, iar toate cheltuielile duceau pe la 350.000 de dolari.

RT: *Avea Călin Georgescu acești bani?*

CG: L-am întrebat: „Ai rezolvat cu banii, ești ok, că ai bugetul de campanie?”. El: „Nu, că nu pot din bugetul de campanie.” Eu nu știam că nu cheltuise nimic — zero, mi-a spus: „Nu pot, că nu e legal.” „Păi cum așa? E o chestie, o manifestare; probabil că în mod legal poți să canalizezi niște bani, trebuie să întrebi la AEP.” A zis: „Da, dar nici nu știu cine să mă împrumute.” Bun, zic, „Căline, nu cred că e o sumă prea mare pentru tine!” „Nu, că e o sumă mare.” Eu, știind că el dispune de bani, 350 de mii nu mi se părea o sumă mare pentru Călin Georgescu, având în vedere trecutul lui și ce știam eu că el câștigase de-a lungul vieții. Ei, în acel moment m-a rugat să încerc totuși să mă interesez dacă ar fi oameni de afaceri care să-l sprijine cu 350 de mii împrumut. Eu i-am explicat că văd operațiunea imposibilă, deoarece orice om de afaceri care ar fi dispus să sprijine candidatul anti-Sistem ar fi arestat. „Dacă te împrumută unul și cu 50.000, nu cu 350.000, o să fie arestat, Căline; poate nu ești conștient, dar România este Securistan.” Elena Lasconi era candidatul pro-Sistem; deja se făcuseră de seara declarații pro-Lasconi din partea lui Ciolacu, Ciucă, toți: „hai cu Lasconi, hai cu Lasconi” — era clar că sistemul românesc o vrea pe Lasconi. După câteva zile, Călin Georgescu a venit din nou foarte panicat și mi-a spus că nu poate să facă rost de bani și mi-a zis să-i pun eu. „Căline, eu nu am această posibilitate, să te împrumut cu atâția bani! Am bani, dar nu am atâția bani încât să-ți dau ție 350.000, împrumut pe persoană fizică”, pentru că nu se pune

problema de a împrumuta campania, că nu se putea să fie decontați acei bani. Și zic: „Eu te ajut pe tine cu consultanța, nu sunt vreun multimilionar.” Atunci, zice, „Hai să încercăm cu mai puțin, că am identificat vreo 150.000 pe care pot să-i mobilizez eu personal.” Și am încercat; nu o să dau nume de oameni, dar ei sunt vii: sunt patru oameni de afaceri cu care am vorbit.

RT: *Dar banii nu s-au găsit!*

CG: Oamenii de afaceri mi-au spus clar: „Cozmin, nu putem să dăm; am vrea să nu vină Lasconi, dar nu putem să dăm, că a doua zi suntem băgați în faliment, arestați” — cam asta a fost ideea. În Securistan nu e voie!

RT: *Tu crezi că de-asta a pierdut alegerile Călin Georgescu?*

CG: O să îmi dai dreptate, pentru că eu nu numai că m-am întâlnit cu Georgescu de câteva ori între 26 noiembrie și 6 decembrie, inclusiv pe 6 decembrie, dar și vorbeam de șapte-opt ori pe zi cu el la telefon. Nu s-au găsit banii, iar banii trebuiau livrați pentru că avionul era deja contractat. Atenție, astea sunt detalii pe care Robert Kennedy Jr. oricând poate să le confirme! Oamenii care sunt acum în funcții publice în Statele Unite și care trebuiau să fie în avion, să vină în România, pot să confirme aceste lucruri. Până marți, pe data de 3 decembrie dimineața, banii trebuiau livrați pentru ca avionul să plece din Washington seara și, pe 5 decembrie (joi), să se poată ține lansarea cărții cu americanii alături de candidatul Călin Georgescu. Nu s-au găsit banii; a fost tevatură mare în presă: „vine, nu vine...”. Pe 4 decembrie, serviciile secrete românești și-au dat seama că oamenii lui Trump nu vin în sprijinul lui Călin Georgescu, adică avionul nu decolează. Pe data de 5 decembrie, Antony Blinken, inspirat probabil de serviciile secrete românești, dar și de CIA-ul de tip „sorosist” care încă funcționa în perioada lui Biden, a inventat treaba cu pericolul rusesc; a pus

placa necesară. Imediat a fost anunțată o ședință informală la CCR a doua zi dimineață, pe 6 decembrie, moment în care Călin Georgescu s-a speriat și m-a sunat: „Dom’le, vezi posibil ceva aici?” Zic: „Măi, nu văd posibil; dacă ăștia fac ședință informală fără să aibă ordine de zi, e clar că e doar o agitație a serviciilor secrete românești.”

RT: *Cu atât mai mult cu cât turul întâi al alegerilor fusese deja validat! Eram într-o situație în care ne îndreptam cu pași categorici spre...*

CG: Spre victoria lui Călin Georgescu!

RT: *Începuse votul în Noua Zeelandă.*

CG: Exact, fiica mea a votat în Scoția, că se făcea votul prin corespondență; începuse procedura de vot — alegerile erau conforme. După-amiaza zilei de 4 decembrie și noaptea dinspre 4 spre 5 decembrie, înaintea ședinței CCR, au fost orele în care cei de la CCR au fost chemați, șantajați, trântiți, pentru ca a doua zi dimineață să țină o ședință scurtă în care, în baza declarației lui Antony Blinken folosită ca argument, să invalideze posibilitatea ca turul doi să mai fie ținut, deși eram la mai puțin de 48 de ore de organizarea acestui tur doi. Dar când m-a sunat joi după-amiaza spre seară Călin Georgescu, i-am spus că nu cred că vor fi în stare să facă asta, deși faptul că n-au mai venit americanii la ăștia le dă idei.

RT: *Adică joi, pe 5 decembrie, voi discutați despre posibilitatea anulării alegerilor?*

CG: Da, da, joi după-amiaza!

RT: *Sincer, la momentul zilei de joi eu nu am auzit pe nimeni să fi vorbit despre anularea alegerilor, mai ales că, repet, se făcuse validarea turului întâi și vineri dimineața a început votul. Puțină*

lume cred că se gândea la acel moment că ar fi posibilă o răsturnare în sensul anulării alegerilor!

CG: Eu și Călin Georgescu ne-am gândit la această posibilitate. Am vorbit la telefon — el poate să confirme, dacă vrea —: „Hai să vedem mâine, nu cred că vor fi în stare; vor încerca să facă ceva, dar nu se poate să voteze toți, sunt mai mulți oameni acolo.” Am avut un pronostic greșit. Am zis că-i posibil, el era chiar mai sigur decât mine că-i posibil ca ăștia să invalideze ținerea alegerilor pe data de 8 decembrie, dar am stat. Am stat și, mă rog, a doua zi iar am comunicat de dimineață: s-a întâmplat, a venit decizia ca un trăsnet. În momentul ăla, vineri, m-a sunat Călin: „Ce facem?” „Păi, n-ai ce să faci decât să dai un comunicat foarte dur în care să ceri arestarea judecătorilor CCR, pentru că decizia lor este complet ilegală; există iminența faptului că peste mai puțin de 48 de ore sunt alegeri, nu poate să fie omorâtă democrația în România. Și mai spre seară, după ce faci declarația asta — e urât afară — îți iei umbrela și te duci să te plimbi prin Piața Victoriei, ca să scoți românii în stradă, pentru că dacă nu scoți românii în stradă, Căline, îți iei adio de la turul doi, dar noi ne luăm adio și de la democrație!” Dacă cei din SRI ar fi dispuși, pot să dea această convorbire, oricum apare pe desfășurător discuția de zeci de minute pe care am avut-o cu el după decizia CCR, dar sunt convins că a fost și înregistrată. Și el zicea: „Da, da, da, așa o să fac, așa o să fac.” „Bine”, zic, „ca să-ți fie mai ușor, îți fac pârtie: fac eu o postare acum, deși e foarte periculos, în care le explic românilor că nu se poate să ne păstrăm democrația dacă nu ieșim în stradă, nu se poate să învingi un stat discreționar, dictatorial, fără să ieși în stradă.” Și, zic, „O să cer eu arestarea judecătorilor CCR în baza probatoriului.” Și am făcut asta — există știri! Și acum, dacă se dă căutare, se vede postarea mea de pe Facebook, site-urile care au preluat știrea în care eu vorbeam despre faptul că judecătorii CCR trebuiau să fie arestați și că toți

românii trebuie să iasă în stradă. Asta era; nu mai știu, pe la două, pe la trei, pe la patru — habar n-am. Și acum așteptam ieșirea lui Călin Georgescu. Am așteptat o oră, două — n-a ieșit. L-am sunat, n-a răspuns. Pentru ca, după aceea, seara, cei doi noi parteneri ai săi — mă refer la George Simion și la Anca Alexandrescu (asta e viața, nu sunt în niciun fel în relație de dușmănie cu niciunul, dar adevărul trebuie spus) — să iasă și să liniștească lumea; să ceară populației să stea acasă liniștită, „să lăsăm legile românești să precumpănească asupra furiei”.

RT: *E interesant, dar crezi că o ieșire în stradă la acel moment a unui număr, nu știu cât de mare, cât de mic, de susținători ai lui Călin Georgescu, ar fi putut bloca anularea alegerilor? Ar fi putut inversa decizia? Ce s-ar fi putut întâmpla?*

CG: Ar fi putut inversa decizia, pentru că era un moment amorsat vineri seara; că nu degeaba George Simion și Anca Alexandrescu au ieșit vineri seara să liniștească populația. Și acum o văd pe Anca cum implora oamenii să nu cumva să iasă în stradă să-și apere democrația. Dacă ar fi ieșit vineri în stradă, atunci sâmbătă numărul lor în orașele României — pun pariu — ar fi depășit un milion, pentru că voiau să voteze a doua zi împotriva Elenei Lasconi, să plece sistemul PSD, PNL, Iohannis — să plece acasă cu toții! Atunci CCR ar fi fost obligată, cu forța străzii, să revină la decizie și s-ar fi ținut alegeri duminică. Din păcate, vorbim de George Simion și de Anca Alexandrescu, dar ei erau doar niște susținători publici ai lui Călin Georgescu, cel care trebuia să iasă, să ceară ieșirea în stradă și să ceară arestarea judecătorilor CCR pe baza probatoriului — a tăcut. Iar el se numește Călin Georgescu. A tăcut și bineînțeles că s-a trezit cu ceea ce s-a trezit. Eu, din acel moment, am încheiat colaborarea cu el; mi s-a părut că m-a trădat. Eu riscasem pentru el. Nu vreau să mai spun că în cursul zilei de

sâmbătă, pe 7, au fost toate amenințările cu putință la adresa mea — mă suna toată lumea că vin procurorii să mă ia! Cum e felul meu, râdeam de ei. Telefoane suspecte, amenințări, înjurături — de toate.

RT: *Putea fi un moment foarte violent, având în vedere tensiunea din societate. Și tocmai pentru că era o așa mare tensiune, cum îți explici faptul că n-am avut o reacție fermă, categorică, chiar o implicare, aș spune, a administrației Trump? Adică, mă rog, nu era încă o administrație Trump, dar Donald Trump câștigase deja alegerile.*

CG: Pentru că Donald Trump și oamenii săi au considerat că Georgescu este omul serviciilor secrete românești cu rădăcini în fosta Securitate și că el este cel care a sabotat venirea la București a lui Robert Kennedy Jr., Kash Patel și Tucker Carlson — trei oameni de bază ai lui Donald Trump —, pentru că ei știau cu precizie că Georgescu avea banii necesari ca să plătească cei 350.000 de dolari din contul lui. Ei cunosc conturile lui Georgescu, și astea din România, și acelea din Austria. Și au considerat că Georgescu le-a făcut-o. Donald Trump a fost anunțat că Robert Kennedy Jr. va veni la București; a aprobat venirea lui aici, l-a lăsat pe Kash Patel să se urce în avion, pe Tucker Carlson de asemenea — că se mai cere aprobare, ca în România, pe la șefi. Ei au considerat că Georgescu, neputând mobiliza un mizilic de 350.000 de dolari (pentru că la acest nivel e un mizilic!), face, de fapt, un joc al serviciilor secrete românești: că este șantajat de către acestea. Și asta este motivul pentru care niciodată, din decembrie 2024 până astăzi când vorbim, Donald Trump sau vreun om de-al lui n-a pronunțat numele lui Călin Georgescu. Dacă-ți aduci aminte, Donald Trump Jr. a pronunțat numele lui Victor Ponta, în niciun caz al lui Călin Georgescu.

RT: *N-au pronunțat numele, dar au vorbit; vicepreședintele JD*

Vance a vorbit la München despre ceea ce s-a întâmplat în România.

CG: Da, dar m-ai întrebat de Georgescu! N-au pronunțat numele lui; au vorbit doar despre lovitura de stat, cam cu aceleași predicate cu care a vorbit și Rusia, și aici vedem o acordare de ton și de conținut între ceea ce zice Rusia și ceea ce zic Statele Unite despre alegerile din România — dar Uniunea Europeană deloc! Rusia și SUA au emis la fel legat de fraudarea alegerilor românești, de lovitura de stat; Uniunea Europeană, deloc!

RT: *Să revenim la echipa Trump și la Călin Georgescu.*

CG: După momentul anulării zborului contractat de către Robert Kennedy Jr., care venea cu Kash Patel și Tucker Carlson, administrația Trump n-a mai dorit să vorbească despre Călin Georgescu deloc — dar deloc! Singurul care a mai avut acces în SUA a fost George Simion în 2025, când era deja candidat, pe relațiile pe care și le făcuse dinainte la Partidul Republican, dar nu la oamenii lui Trump, unde George Simion a fost blocat prin lobby-ul făcut de Victor Ponta și de Sebastian Ghiță. Simion n-a putut să ajungă la familia Trump, dar nu avea o nefavorabilitate din partea Americii. El și-a dat foc la valiză când a cerut arestarea lui Putin; la fel cum Elena Lasconi, la finalul lui aprilie — începutul lui mai 2025 — a fost scoasă din candidatură după ce, în mod meșteșugit, în dezbaterile de la TVR i-a fost scoasă mărturisirea că ea l-ar aresta pe Bibi Netanyahu. Ăla a fost momentul în care candidatura ei s-a pleoșit de tot și voturile ei au trecut la Nicușor Dan.

RT: *Îți propun să vorbim și despre rolul jucat de Klaus Iohannis în tot ceea ce s-a întâmplat la momentul anulării alegerilor. Era încă președinte. Inițial, înainte de celebra ședință CSAT, când i s-a cerut un punct de vedere, nu a acuzat niciun fel de nereguli în desfășurarea procesului electoral; după care, ne aducem aminte,*

a făcut o piruetă, a vorbit despre telefoane pe care le-a primit, a convocat CSAT și a sfârșit prin a ne anunța că, într-adevăr, au fost suficiente dovezi care să justifice ceea ce a făcut CCR pe 6 decembrie, și anume anularea alegerilor.

CG: Iohannis a fost mulțumit la început cu ajungerea lui Călin Georgescu în turul doi, știind că Georgescu este omul lui Lucian Pahonțu și el poate să-și aranjeze protecție. Declarația americanilor a fost o victorie a SRI împotriva lui Pahonțu, fiind obținută pe linia SRI-CIA. Declarația lui Blinken privind anularea alegerilor din România pe motiv de interferență rusească practic l-a scos din cursă pe omul lui Lucian Pahonțu, care era Călin Georgescu. SRI a câștigat acel meci, și după aceea Iohannis sigur că s-a raliat jocului SRI cu CIA, pentru că și-a dat seama: „ăștia au fost mai tari decât Pahonțu; hai să mă bag și eu în echipa aia!”

RT: *Totuși, declarațiile lui Blinken au venit pe 5 decembrie; ședința CSAT și chiar validarea turului întâi s-au întâmplat până atunci!*

CG: Validarea turului întâi a fost pe linia Pahonțu. Iohannis a fost mulțumit să fie validat turul întâi pentru că era cu Călin Georgescu, despre care Pahonțu îi spusese că era omul lui. Nu avea probleme! Deci Iohannis a fost mulțumit cu alegerea lui Călin Georgescu pentru că orice președinte care pleacă din funcție trebuie să aibă garanția că următorul președinte îi acordă imunitate. Așa cum i-a acordat Iohannis lui Băsescu imunitate, tot la fel Iohannis se aștepta ca și Călin Georgescu, următorul președinte, să-i acorde lui imunitate și avea această garanție de la Pahonțu. După aceea, treburile s-au schimbat, s-au precipitat. De ce? Pentru că n-au mai venit americanii la București în sprijinul lui Călin Georgescu pe data de 5. Totul s-a jucat pe data de 5 decembrie! Așa s-a scris istoria. Încă o dată, oricât de ciudat ar părea, ți-o spun ca martor —

și tu știi că am vorbit deseori cu tine în acea perioadă: 350.000 de dolari au stat în calea păstrării democrației, așa cum e ea, șchioapă, în România, pentru că s-ar fi ținut alegeri pe 8 decembrie dacă avionul cu americanii lui Trump ar fi aterizat la București pe 5 decembrie și era lansarea de carte. Nu mai exista nicio ședință a CCR, nicio declarație a lui Blinken în care să vorbească despre pericolul rusesc și ar fi bătut Călin Georgescu cu 65% la 35% în duminica din 8 decembrie, punct! Și aveam un președinte Călin Georgescu. Bun, rău — că făcea chestii diferite față de ce face Nicușor, habar n-am —, dar măcar democrația nu era siluită; adică aveam un mare avantaj! Nu știm dacă Georgescu era un președinte mai bun decât Nicușor, dar știm un lucru: știm că s-ar fi păstrat jocul democratic și că românii s-ar fi dus la vot și ar fi pus 65% dintre ei ștampila pe președintele lor, pe Călin Georgescu. Așa însă, am avut niște alegeri fraudate și în 2025, cu fel de fel de șmecherii, cu Georgescu scos forțat din cursă, cu George Simion „furat” la alegeri — nu există chestia asta, niciodată, răsturnarea asta de procente între turul unu și turul doi!

RT: *E potrivită sintagma „lovitură de stat” în legătură cu ceea ce s-a întâmplat în 6 decembrie?*

CG: Da, e la fel de potrivită ca sintagma „lovitură de stat” referitoare la Decembrie '89. Și atunci am avut tot servicii secrete românești coordonate de servicii secrete externe; astăzi nu mai e un secret, se știe deja: KGB, serviciile secrete maghiare, sârbii — știau și americanii. Ei, acum am avut CIA! În 2024 am avut CIA care a girat jocul serviciilor secrete românești. Deci e la fel de potrivită sintagma „lovitură de stat” pentru decembrie 2024, cu episodul octombrie 2024 — Șoșoacă — și cu episodul următor, mai 2025 — Simion, pe cât de potrivită este sintagma „lovitură de stat” pentru Decembrie 1989. Robert, eu vreau să-ți amintesc un lucru: în seara zilei de 18 mai 2025 George Simion s-a declarat câștigător al

alegerilor, dar cel care n-a fost alături de el ca să susțină acest lucru a fost candidatul lui la funcția de prim-ministru, Călin Georgescu. George Simion va trebui să mărturisească la un moment dat, așa cum a făcut-o în privat, cine anume i-a spus să nu mai conteste alegerile, pentru că prima lui declarație a fost că alegerile au fost fraudate și că el este președinte. La orele 21.00, asta a spus George Simion! Și după două ore s-a declarat învins; n-a mai cerut renumărare, a plecat la Cluj de dimineață. Călin Georgescu n-a făcut nimic; n-a făcut nicio declarație în acea seară, în acea noapte; n-a fost alături de George Simion. Iar abia a doua zi, seara, la insistențele multora, printre care și eu, George Simion a început formularea, ca să intre în termen, a unei contestații la Curtea Constituțională, dar o formulare neavenită și depusă în ultimul moment.

RT: *De ce neavenită?*

CG: Pentru că el cerea constatarea fraudării alegerilor și nu cerea ceea ce se putea face, adică renumărarea. Băieții de la Curtea Constituțională au respins-o de data asta în mod valid, legal. Au bază legală pentru faptul că au respins contestația lui Simion, pentru că a fost formulată prost. I-am spus lui George Simion să se uite cine i-a făcut acea formulare și acolo o să vadă trădarea.

RT: *A contat faptul că Georgescu a vorbit despre pace în perioada campaniei electorale, în contextul în care lideri europeni, dar și Zelenski, la acel moment nu acceptau să discute despre pace și erau puși la zid toți cei care îndrăzneau să spună că vor susține încetarea ostilităților în Ucraina?*

CG: Deloc! Călin Georgescu a vorbit despre pace mai puțin decât am vorbit eu, spre exemplu, dar sunt și alții care au vorbit mai mult decât Călin Georgescu despre pace. La Călin Georgescu a contat faptul că americanii au șovăit în a-l sprijini, iar apoi, în 2025, nu

l-au mai sprijinit deloc, pentru că exista episodul blocării venirii în România a lui Robert Kennedy, Kash Patel și Tucker Carlson. Deci Călin Georgescu a pierdut din cauza faptului că nici în 2024, nici în 2025 americanii nu l-au sprijinit. De ce? Pentru că, în statistica lor, Călin Georgescu este un fel de Teodor Stolojan. La fel cum Teodor Stolojan, cu mine șef de campanie la Băsescu în 2004, n-a fost sprijinit de către americani pentru că era un emanat al fostei Securități, la fel americanii fie îl consideră pe Călin Georgescu un emanat al fostei Securități, fie un om care nu prezintă atât de mare încredere pentru noul joc.

RT: *Cum crezi că va afecta pentru viitor credibilitatea campaniilor electorale, procesul democratic din România, ceea ce s-a întâmplat în 6 decembrie 2024? Vinovații pentru anularea acestui scrutin vor ajunge să răspundă vreodată în fața justiției?*

CG: Această a doua întrebare a ta, complementară primei întrebări, conține în ea răspunsul: dacă cei care vor coordona România — mă refer la entitățile geopolitice — vor considera că e nevoie de o Românie democratică, atunci cei vinovați vor fi pedepsiți. România nu va putea reveni la un proces democratic real decât dacă unu, doi, nouă vinovați — și nu-s neapărat judecătorii de la CCR, ei pot să fie complici, dar noi vorbim de adevărații vinovați, care trebuie să fie și din România, și din SUA — vor fi pedepsiți. Atenție: cazul, dosarul „Decembrie 2024” nu se rezolvă numai cu câțiva arestați din România, ci și din SUA! Cum se numesc ei? Putem să ne gândim. Putem să ne gândim. Și o să dezbatem. După ce apare cartea ta, putem să dezbatem care e posibil să fie arestat din România. În SUA s-ar putea ca Trump să fie mai harnic decât noi și să înceapă să destructureze puterea pe care au exercitat-o ilegitim oamenii lui Biden. Iar Biden l-a pus în afara arestării doar pe fiul lui, Hunter Biden, dar pe alții nu — alții sunt încă arestabili, precum cei din așa-zisa rețea Soros sau Anthony Blinken ori

Victoria Nuland. Deci medicamentul care vindecă democrația românească trebuie să fie de producție română-americană și trebuie să cuprindă învinuiri, arestări și întemnițări, pentru că faptele sunt grave, și ale unor români, și ale unor americani. Anumiți oameni, care au fost activi și care au coordonat, trebuie să-și pună deja comprese la cap, pentru că o să îi doară foarte rău!

NOTĂ CĂTRE CITITOR

© 2025 **ROBERT TURCESCU**

Toate drepturile sunt rezervate.

Acest e-book este protejat prin drepturile de autor potrivit legislației din România și Uniunea Europeană.

Reproducerea, distribuirea, publicarea, transmiterea sau adaptarea, integrală ori parțială, a conținutului acestui e-book, în orice formă sau prin orice mijloace, fără acordul scris prealabil al autorului, este strict interzisă și constituie o încălcare a drepturilor de autor, sancționată conform legislației în vigoare.

*Sunt permise citate scurte, în limite rezonabile, cu menționarea clară a sursei și a autorului, în conformitate cu **Legea nr. 8/1996** privind dreptul de autor și drepturile conexe, republicată și actualizată prin **Legea nr. 69/2022**, precum și cu **Directiva (UE) 2019/790** privind dreptul de autor și drepturile conexe în cadrul pieței unice digitale, care permite utilizarea de fragmente pentru analiză, comentariu, critică sau informare, cu condiția respectării integrității operei și indicării autorului.*

*Drepturile de distribuție digitală și protecția conținutului sunt administrate prin Shopify, platforma oficială de vânzare a acestui e-book. Shopify respectă **Digital Millennium Copyright Act (DMCA)** și a implementat proceduri clare pentru gestionarea cererilor de încălcare a drepturilor de autor, contribuind la protejarea conținutului și a proprietății intelectuale a comercianților.*

Prin utilizarea și achiziționarea acestui e-book de pe platforma Shopify, cititorul este de acord să respecte termenii și condițiile de utilizare impuse de autor și de platformă, precum și legislația aplicabilă privind protecția drepturilor de autor.